Concursul de hockey pe ghiață din Polonia

MAUR & C
STANY ZJEDN.
RUMUNJA
USA

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Fotografia arată în stânga echipa americană, in dreapta echipa românească inainte de începerea matchului de hockey pe ghiață, care a avut loc la Krynița (Polonia) în cadrul campionatelor internaționale. America a învins cu 15 : 0.

Sinucidere în fața tribunalului

Pe când se judeca de curând un proces — în fața tribunalului militar din Varșovia — contra căpitanului Sopocka, s'a produs o sinucidere senzațională.

Căpitanul Sopocka fusese condamnat, în prima instanță, de un tribunal militar din Wilna, la un an închisoare, pentru purtare necuviincioasă față de soția camaradului său de regiment, locotenentul Menșik. Se spunea că Sopocka ar fi acuzat pe d-na Menșik că duce o viață imorală.

In instanța de apel din Varșovia, căpitanul Sopocka fu achitat.

Când se pronunță sentința, d-na Menșik scoase un revolver și își trase un glonte în inimă. In stare muribundă, a fost transportată la spital.

Disperat de sinuciderea soției sale locotenentul Menșik avu un acces de nervi și vru să se repeadă contra membrilor tribunalului, dar fu împiedecat cu mare greutate.

Mormântul lui d'Annunzio

Gabriel d'Annunzio a dat de curând instrucțiunile cele mai minuțioase sculptorului Renato Brozzi, care va executa mormântul său.

Va fi un monument în stil roman, având deasupra un ogar de curse, în mărime naturală.

Din Shakespeare

Nu există în natură altă urâțenie decât aceea a sufletului.

Mascota frumoasei

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Miami (Florida), marea „vogă" printre sezoniști este ca fiecare să aibă câte o mascotă. Frumoasa de mai sus are ca mascotă un pui de urs, pe care-l hrănește cu banane.

Extraordinarul roman

EVREI în Lanțuri

s'a tradus in toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!

Câteva din aprecierile presei internaționale

Berliner Lokalanzeiger

Romanul e plin de senzație și totodată abil amestecat cu descripții miniaturale desfășurând un tablou interesant de moravuri, care ține atenția încordată de la început până la sfârșit.

Hamburgischer Correspondent:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimașă forță de înfăptuire literară.

Daily News:

Povestirea aceasta e de o forță covârșitoare. E una din cărțile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulți ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:

Technica romanului e desăvârșită, și cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU" S. A. București

PAGINA CINEMATOGRAFICA

Succesorul presumtiv al unui leu-vedetă

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Leul acesta tânăr „Numa junior", ţinut în braţe de o artistă de cinema din Hollywood, a fost ales să ţie locul decedatului leu „Numa" în filmele ce se vor turna în viitor. Bătrânul Numa câştigase nu mai puţin de 12 milioane lei prin rolurile ce a jucat în diferite filme.

Amorul lui Chaplin

(Photo-exclusivitate Keystone)

Nu e vorba de un nou amor al marelui actor de cinema Charlie Chaplin, ci de idila pe care o are în noul său film: „Luminile oraşului", cu o oarbă, interpretată de Virginia Cherrill.

Un gest al lui Douglas Fairbanks

La Hollywood nu e extraordinar când casa cuiva e vizitată de spărgători. Uşile de intrare ale caselor sunt rareori încuiate în cursul zilei, iar vilele locuite de vedete nu sunt prea bine păzite nici noaptea.

Intr'o noapte, pe când Doug şi Mary dormeau în vila lor, Fairbanks se deşteptă în urma unor sgomote. El se strecură încet în vestibulul de jos şi surprinse trei spărgători, cari se căzneau să deschidă un dulap cu alimente.

— Hello, boys! Ce faceţi acolo? îi întrebă el în şoaptă, punând un deget pe buze şi arătând în sus: Mary doarme! Cât vă trebue? Dar încet, Mary doarme!

I se spune cifra: trei sute de dolari.

— Vi-i dau, dar vai de voi dacă îmi deşteptaţi soţia!

Şi Douglas Faibanks urcă scara tiptil, aduse banii, iar Mary află de galanteria soţului ei numai după ce hoţii îi trimiseră lui Doug banii înapoi, împreună cu o scrisoare de admiraţie pentru gestul său cavaleresc.

Scrisoarea aceasta a fost pusă în ramă şi atârnată în camera de dormit a celebrei Mary Pickford din vila Pickfair.

Fapt sau truc?

«Africa vorbeşte» e un film pe care îl proiectează acum mai multe cinematografe din Anglia.

Un episod din filmul acesta a reţinut atenţia presei şi a provocat mari discuţii. Episodul reprezintă şeapte lei repezindu-se la un purcel de lapte şi... la un mic negru.

Să fie autentică scena? Câte chestii s'ar pune atunci!... Dece cineaştii n'au apărat pe micul negru? N'aveau arme? Dacă nu aveau decât revolvere, ceeace ar explica neintervenţia lor, dece au mai filmat oribila scenă?...

Dar poate că ne aflăm pur şi simplu în faţa... unui truc!

Clara Bow jură...

(Photo-exclusivitate Keystone)

Se cunoaşte procesul pe care celebra vedetă a ecranului, Clara Bow, l'a intentat secretarei ei, pentrucă i-a deturnat nu numai sume mari de bani, ci şi scrisori de dragoste. O vedem mai sus pe Clara Bow în momentul când depune jurământul la tribunal.

Proecţiuni prea veridice

Multă lume îşi reaminteşte de «impresia» produsă — la o mare cafenea depe bulevardul des Capucines din Paris — de proiecţiunea primelor imagini animate, încercată în acel loc foarte parizian. Iureşul unei şarje de cavalerie provocă o adevărată debandadă printre asistenţi izbiţi de această realizare ameţitoare.

Emoţii de acestea se produc şi aiurea, chiar în zilele noastre.

Intr'un sat depărtat, proiectarea unui film de propagandă produse o învălmăşeală de nedescris. Filmul acesta arăta, la un moment dat, înaintarea unei locomotive în mare viteză, cu faţa spre public. Ţăranii, cari nu mai văzuseră niciun film, se repeziră spre eşire.

Fu o panică grozavă. Tot mobilierul fu distrus; au fost numeroşi răniţi în învălmăşeală, plus leşinaţi...

Sporturi de iarnă la Predeal

1. Cei trei campioni naţionali (la mijloc, în costume albe) ai sportului de ski. — 2. Sosirea unui concurent într'o cursă de ski. — 3. Un interesant grup de d-şoare studente dela O. N. E. F. (Oficiul naţional de educaţie fizică) pe o înălţime, la care au ajuns pe skiuri.

(Photo „Oglinda Lumii").

1

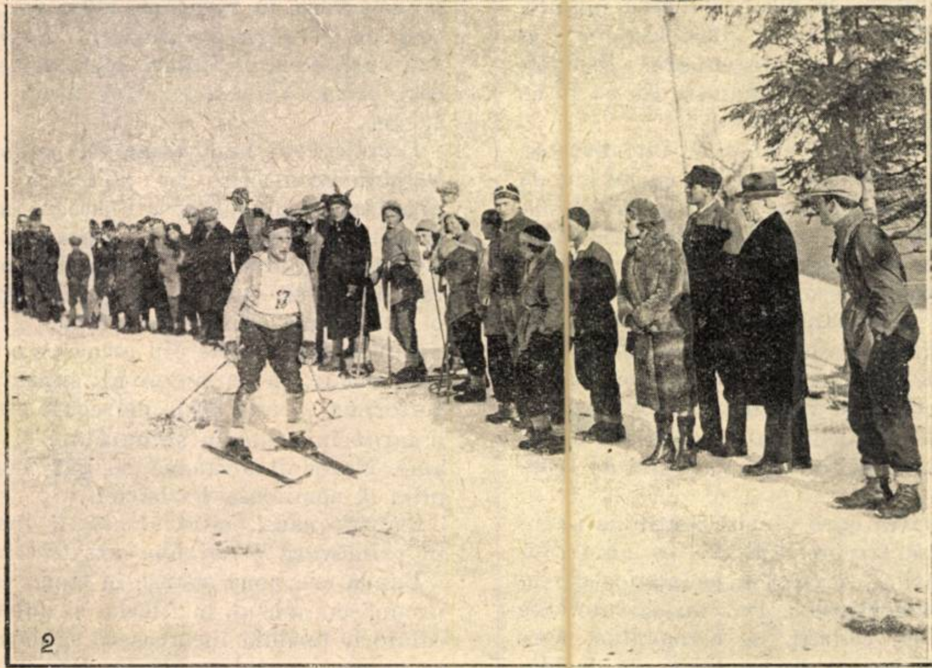

2

3

Odiseia unor cizme miraculoase

La Peking s'a regăsit un curios cadou al lui Ludovic XV.

In anul 1736, într'o seară de toamnă, regele se ducea la Versailles, la castelul de la Muette, spre a supa acolo, când, trecând Seina, văzu un om care *umbla* pe fluviu.

Regele opri trăsura şi trimise să cheme pe surprinzătorul pieton.

Acesta era încălţat cu nişte cizme cu tălpi foarte largi de plută. Se sprijinea, în mersul său pe apă, de nişte lopeţi asemănătoare cu cele dela bărci, mişcându-le cu braţele.

Tânărul Suveran îl felicită, cumpără dela dânsul cizmele şi le oferi preotului din Sèvres, drept omagiu pentru Sf. Romain, patronul bisericei acelui sat.

După câtva timp însă, un hoţ fură cizmele şi, încălţându-le la Berlin, se plimbă cu ele pe Spreea în faţa supuşilor uimiţi ai regelui Frederic-Wilhelm I al Prusiei. Acesta cumpără şi el cismele şi le trimise în dar împăratului Chinei, sfătuindu-l să comande câteva mii de perechi, ceeace ar permite soldaţilor să se ducă să cucerească Japonia!

Fiul Cerului surâse, mulţumi şi... dete cizmele unui mandarin din suita sa, în familia căruia au şi rămas.

Un înotător rezistent

Americanul Fred Newton (dreapta), care a trecut innot fluviul Mississippi dela sursa până la îmbucătura sa. I-a trebuit pentru aceasta cinci luni de zile, cu întreruperi bine înţeles. Iată-l aci la sosirea sa la New-Orleans.

OMUL FĂRĂ OBRAZ

NUVELA DE JACK LONDON

2)

Subienkow văzu acel ceva monstruos ce devenise Ivan, ceva atât de oribil, încât isbucni într'un fel de râs isteric. Indienii se uitară le el, uimiţi că mai poate râde. Dar el nu avu putinţa de a pune capăt râsului său, oricât de absurd era.

Reuşi în fine să se stăpânească, şi contractările spasmodice cari îi clătinau gâtlejul, dispărură cu încetul.

Se produse o nouă pauză. Subienkow se căzni să-şi îndrepte gândirea aiurea, spre trecutul său.

Işi aduse aminte de tatăl şi de mama sa, şi de micul poney tărcat care îl ducea când era copil, şi de profesorul francez care îl învăţase să danseze şi îi smulsese într'o zi, într'un acces de indignare, din mâini, un volum uzat de Voltaire, pe care îl citea. Revăzu, trecând înaintea ochilor săi, Parisul şi Roma, şi posomorâta Londra, şi vesela Vienă. I se păru că se află din nou în societatea grupului înfocat de tineri concetăţeni, cari visau caşi dânsul o Polonie independentă, cu un rege polonez pe tronul din Varşovia.

Aci începea interminabila pistă.

Dintre toţi amicii săi, supravieţuise numai el, şi toate aceste suflete nobile dispărute îi trecură acum prin memorie, unul câte unul.

Doi au fost executaţi la Petersburg. Un altu fusese bătut până la moarte de temnicerul său. Un al patrulea căzuse istovit pe drumul cel mare, pătat de sânge, care duce spre exilul siberian, şi nu se mai ridicase. Ultimii săi camarazi muriseră prin mine, de febra sau de knut.

Doi dintre ei, cari mai trăiau caşi dânsul, încercaseră să evadeze în tovărăşia sa. Pieriseră în lupta cu Cazacii. El însuşi reuşise să ajungă în peninsula Kamciatka, graţie banilor şi hârtiilor furate unui călător întâlnit, şi pe care îl lăsase zăcând pe zăpadă.

*

Barbaria brutală şi bestială, îl învăluise totdeauna. Il impresurase, invizibilă şi pânditoare, până şi în locurile de plăcere sau de studiu. Toată lumea omorâse în jurul lui. Intr'o singură zi, avusese un duel dublu cu doi ofiţeri ruşi. Spre a-şi salva viaţa proprie şi a-şi procura paşaportul, ucisese pe acel inofensiv călător.

Indărătul lui nu era niciun chip de salvare. Drumul cel lung prin Siberia şi Rusia, care i se păruse că durase două mii de ani, nu se putea gândi să-l refacă în sens invers. Singura scăpare era să meargă mereu înainte, să străbată sinistra Mare Ingheţată şi să treacă, prin strâmtoarea Behring în Alaska, înfundându-se din ce în ce mai mult în barbarie.

Petru scopul acesta se întovărăşise, după ce arătase ce poate, cu un hoţ de blănuri, şi încercase de trei ori să navigheze spre răsărit, deacurmezişul fatalei strâmtori, pe corăbii cu pânze putrezite de scorbut, aproape fără hrană şi apă, pălmuit de interminabilele vijelii ale acestei mări furtunoase, cot la cot cu oameni redeveniţi bestii. De trei ori, el şi vulgarii săi tovarăşi fuseseră împinşi înapoi spre Kamciatka, după mii de lipsuri şi mii de suferinţe.

A patra oară reuşise mai bine aventuroasa trecere. Călcase, ca unul dintre primii Europeni, pe fabuloasele insule ale Focelor. Dar nu se întorsese apoi, ca ceilalţi, la Kamciatka, spre a se îmbogăţi din contrabandă de blănuri, nici să-şi cheltuiască banii în orgii nebune. Drumul spre Europa trecea prin America. Trebuia să ajungă cu orice preţ în America.

Rămânând deci în paraginele acestea blestemate ale mării de Behring şi ale insulelor Aleutiene, se îmbarcase pe alte vase, în tovărăşia altor vânzători de blănuri, aventurieri slavoni sau ruşi, mongoli, tătari sau siberieni, cari lăsau în urma lor dâre lungi de sânge.

Pretutindeni unde atingeau pământ, indienii erau siliţi să plătească un greu tribut de blănuri. Fuseseră masacrate sate întregi cari refuzaseră să se supue. In alte locuri, unde erau mai tari, indigenii sau alţi piraţi masacrau ei pe oricine le cădea în mână.

Naufragiat în cele din urmă pe o insulă pustie, cu un singur alt supravieţuitor, un anume Finn, petrecuse acolo o iarnă întreagă în singurătate şi foame. Mereu îl strângea de gât cumplita şi nemiloasa barbarie!

Printr'o şansă miraculoasă, îi luase în primăvară o corabie care trecea.

Banda cea nouă ajunse în fine, împreună cu dânsul, în Alaska şi după o călătorie teribilă încercaseră să debarce pe continentul american. Dar nu erau peste tot locul decât stânci neospitaliere, fiorduri şi vârfuri stâncoase, sălbatece, de care se spărgeau valurile mării.

(Urmează în numărul viitor)

Aeroplanul condus ca un smeu

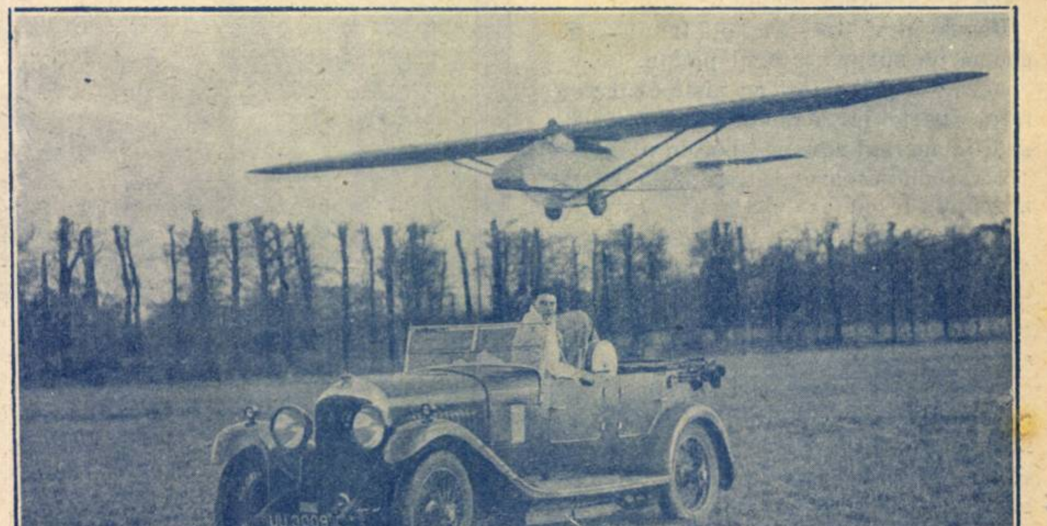

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un aeroglisor, care poate fi condus dintr'un automobil, întocmai ca un zmeu cu care se joacă copiii, a făcut deunăzi câteva reuşite sboruri de experienţă pe aeroportul Londrei.

Balerinele se oglindesc în lac

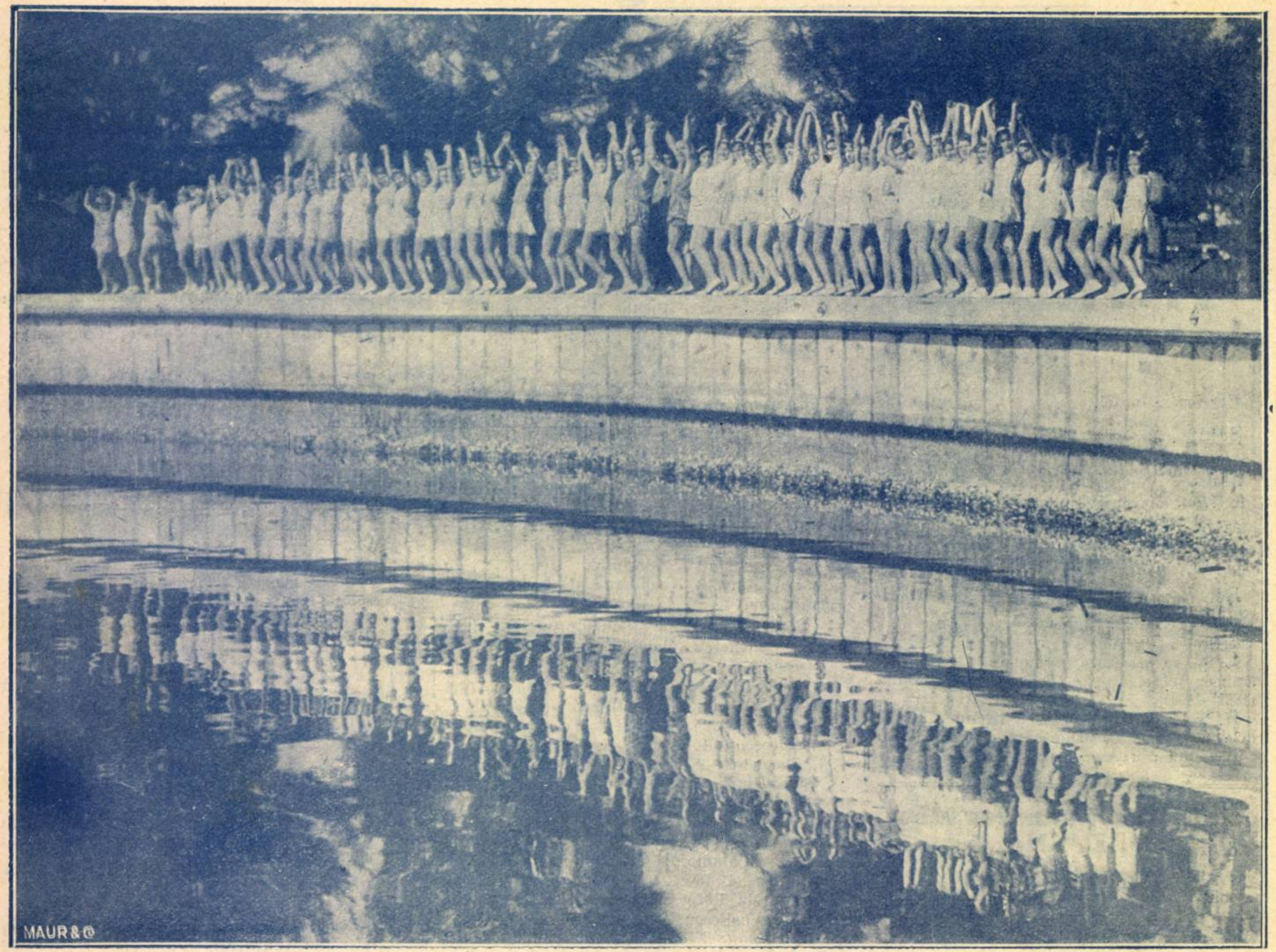

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un corp de balet din Tampa (Florida) are obiceiul să facă repetițiile în aer liber, la marginea unui lac în care balerinele se oglindesc în chip încântător.

Pepita de aur

Ce magnat puternic mai este și aurul!

Deabia s'a aflat de enorma pepită de peste 32 de grame, descoperită la 45 centimetri dela suprafața solului, și numele de Larkinville a și devenit atât de celebru, că din toate părțile lumei s'au repezit numeroși aventurieri spre această depărtată localitate din Australia.

Atenția generală e atrasă de aceste regiuni din Australia occidentală, unde bogățiile minerale sunt foarte puțin exploatate.

Căutătorii de aur din Kalgoorlie și din alte centre miniere se îndreaptă în număr mare spre Larkinville; exodul acestei mulțimi creiază scene asemănătoare cu cele de demult, când Bayley și Hannau au descoperit aur aluvial la Kurnalpi.

Speranța s'a încuibat și acum în sute de sărmane capete, care se vor alege de sigur numai cu iluzia...

Faimosul bandit Al Copone

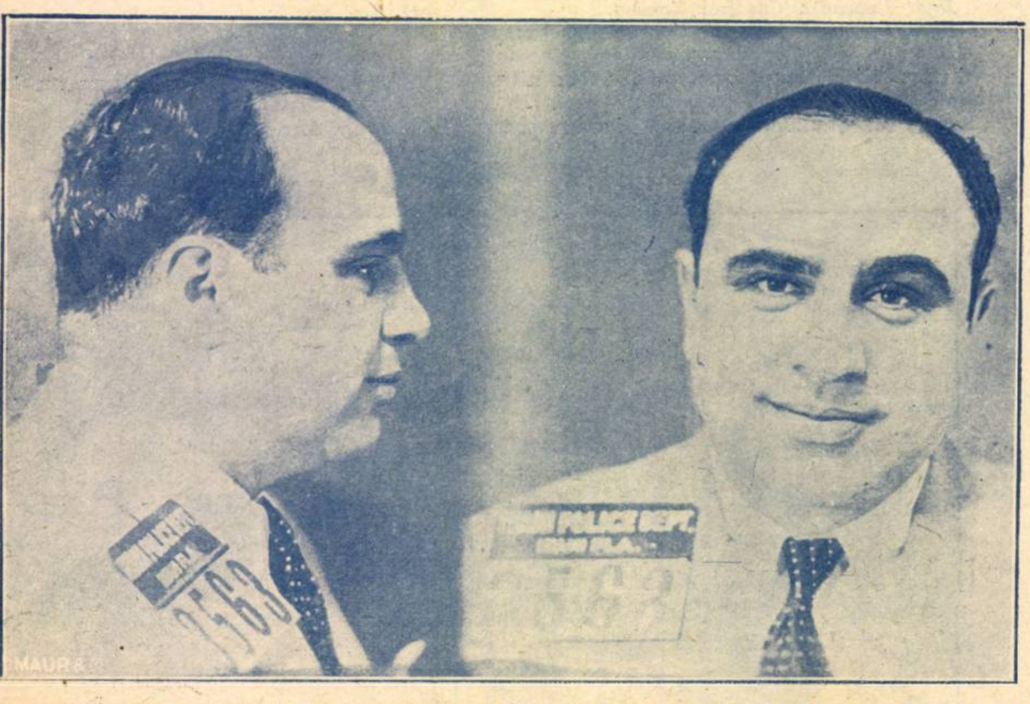

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Pe când se afla de curând la Miami (Florida), vestitul șef de bandă Al. Capone a fost fotografiat de poliție pentru albumul criminalilor. Au fost luate aceste două fotografii cu numărul paginei care conține semnalmentele sale

MAUR&Co
EXECUTA IREPROSABIL CELE MAI MODERNE DESENURI, CLISEE FINE NEGRE ȘI ÎN CULORI METALOGRAFIE
BUCUREȘTI I. LIPSCANI 1 TEL. 344/10

JOCURI

JOC IN ROMB

de *Al. Dobrinescu- Aledo,* Bârlad.

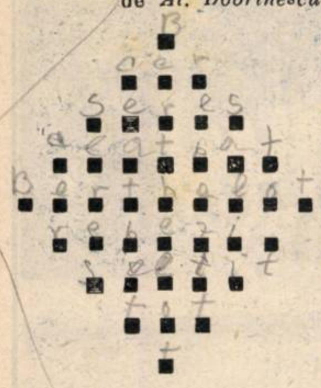

Consoană
Atmosferă
Oraş în Macedonia
Printre picături
General francez
Năvălit
Preoţii lui Marte
Intreg
Consoană

Vertical : la fel.

OMONIM

de *Ovidius Idriceanu-Igrov* Bârlad.

Pot să reprezint un lucru
Şi sunt sticlă poleită ;
Iar atunci când n'am căciulă,
De voi toţi eu sunt citită.

ANAGRAMA

de *Fănică Nicolaescu,* Balş

I. Să se găsească numele unui pictor francez (cinci litere), născut la Plouha (1821—1874).

II. Schimbându-i ordinea literelor, să se afle 2 cuvinte cu următoarele semnificaţii: 1) Lemn din America ; 2) Călugăr.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 6

SINONIM-ANTONIM

BIJUTIER
UNTURA
NEGRU
BUN - RAU

CIUDATA CONFUZIUNE

AUTOR DE DRAME
AMATOR DE URDE

ILUSTRUL MORT

JURA
OVAL
FOTA
FOCA
RADE
EMIL
JOFFRE

POŞTA JOCURILOR

Ilie T. Lupiţa, Caracal. — Soluţiile trebuesc să ne sosească până Marţi orele 6 seara.

L. Motneack, Ismail. — Dimpotrivă ; în spre vară e momentul mai potrivit publicării. Şi atunci vom aviza. — Cele propuse, trimiteţi-le.

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimeată soluţiile cel mai târziu 6 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârziaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslească mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Arad: Paulina Troisi.
Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Mănescu Elisabeta, Sanda G. Bălănescu, Ştefania C. Alexandrescu.
Buzău: Elena şi Daniela Ialomiţeanu.
Câmpina: Nicu C. Slavu şi Costel Dragomirescu.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa, Lenuţa Piţurescu, Dacia Musceleanu, Alexandru Policrat, Fănel Calamata, Milica Petrescu.
Comani (Olt): Vasile V. Leontopol.
Timişoara: Lerinţiu Emil, Chirilă Andreiu.

AU DESLEGAT SINONIMUL-ANTONIM ŞI CIUDATA CONFUZIUNE:

Cluj: Victor Albanezu, Mitrică Th. Eftimiu, M. şi A. Zimnicea, M. Stănescu.

AU DESLEGAT SINONIMUL ANTONIM ŞI ILUSTRUL MORT:

Alexandria (Teleorman): Mitică I. Paşaliu, Maricta Nicolescu şi Mimi Paraschivescu.
Băicoiu: Mary Constantinescu, Leny Constantinescu, Vasilică Ionescu şi Petruş Groşescu.
Bârlad: Sultănica Rotaru, Ovidius Idriceanu-Igrov, Gicu M. Tacu, Gh. V. Macry.
Braşov: Lya şi Nelly Maior Sandu.
Bucecea (Botoşani) : I. Ghingold-Learsy.
Bucureşti: Elisievici Tr. Dan, Elisievici Lenard-Iaşi şi Geo I. Diaconescu, Radu Gheorghiu, Olguţa Hubert şi Andrei Exarhu, Radu Georgescu.
Câmpina: Gheorghe N. Georgescu şi Vicky Palamida, Costel Ruşină, Ionel C. Ionescu şi Dida Vasilescu, Ecaterina Refec, Stela Refec. Ionescu Elena, Mya Russu şi Vasilescu Ana.
Chişinău: Nicu Gr. Arsene.
Costeşti (Vâlcea): Schiteanu C., A. Schiteanu şi Titus Schiteanu.
Craiova: Dan. D. Preoţescu, Nelu Cristescu, Jean Stănculescu, Ionel Tiţă, Gena Bănică şi Mircea Preoţescu, Lică Ionescu, Mişu Murtaza, Costel-Viorel Muroianu.
Drăgăşani (Vâlcea): Floricica şi Cristi Predescu, Tita Lazaru, Păpuşa şi Puiu Voiculescu, Munteanu, Nellu Nanu, Tolescu Mirescu, Ghiaţă.
Focşani: Romeo şi Mircea Christian.
Galaţi: P. C. Carabanis.
Giurgiu: Gică Ciocăhescu şi Georgeta Ghenatos, Ionel Lepădatu.
Iaşi: Leocadia Căpitan Enescu.
Ploeşti: Elena Manciu, George Penescu.
Râmnicu-Vâlcea: Mimy Steflea Marius Şteflea, Niţă Dumitrescu, Nelu Şteflea, Mity Anastasiu, Costin Dălban, Puiu Fizner, N. Pascu, M. Ştefănescu, Milică Cacaliceanu, N. Petria, Costică Petrescu, Victor Mănoiu şi N. Grăsoiu.
Sălişte (Sibiu): Ionel Nanu, Marioar Marcu, Ţica Dădărlat, M. Sora, Vasil Ştefan-Neagu, Butnaru Cristea, Puiu Roşca, M. Vlădescu, Iuda Roşca, G. Ţ. Roşca, H. Comşa, Stănilă Marcu, D. Dumitrescu, C. Dumitrescu, I Dumitrescu, R. Gheorghina, M. Dumitrescu, N. Gherghina, I. Borcea.
Sinaia: Sarmiza şi Larinia Marinescu.
Târgu-Cucu (R.-Sărat) : Emil P. Constantinescu.
Tulcea : Bârlă Maria, Teodorof Maria Gabraşcu Eleonora, Ştefănescu Maria, Caragheorghe Angela, Moloşag Constanţa.

AU DESLEGAT CIUDATA CONFUZIUNE ŞI ILUSTRUL MORT:

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M A. D. Hertz, M Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.

AU DESLEGAT NUMAI SINONIMUL ANTONIM:

Bucureşti: M. Gall.
Sulina: Aurelia Tănăsescu.

AU DESLEGAT NUMAI CIUDATA-CONFUZIUNE:

Fălticeni: Stella Borgea şi Lucia Praga. Aurel Bârsan, Mihail Havris.

AU DESLEGAT ILUSTRUL MORT:

Constanţa S. Avramescu.
Focşani: Dum. Popescu.
Ploeşti: P. A. Panait-Patycă.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul sinonimului-antonim: Dum. Dumitrescu (Caracal).
Premiul ciudatei-confuziuni: Andrei Exarfer (Bucureşti).
Premiul ilustrului mort: Puiu Fizner (Râmnicul-Vâlcea).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 5:

Bucureşti: Efraim Şteinberg.
Constanţa: Sorin V. Avramescu-Sorel.
Iaşi: Constantin Roşcăneanu.
Lugoj: Aurel Secoşianu.

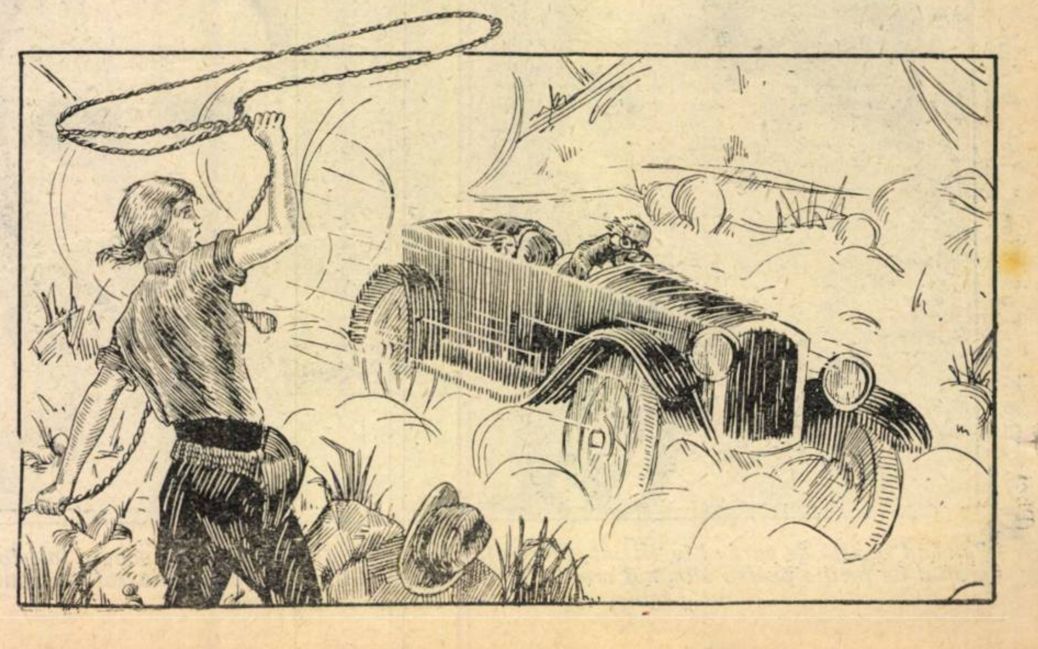

Concurs de frumuseţe între copii

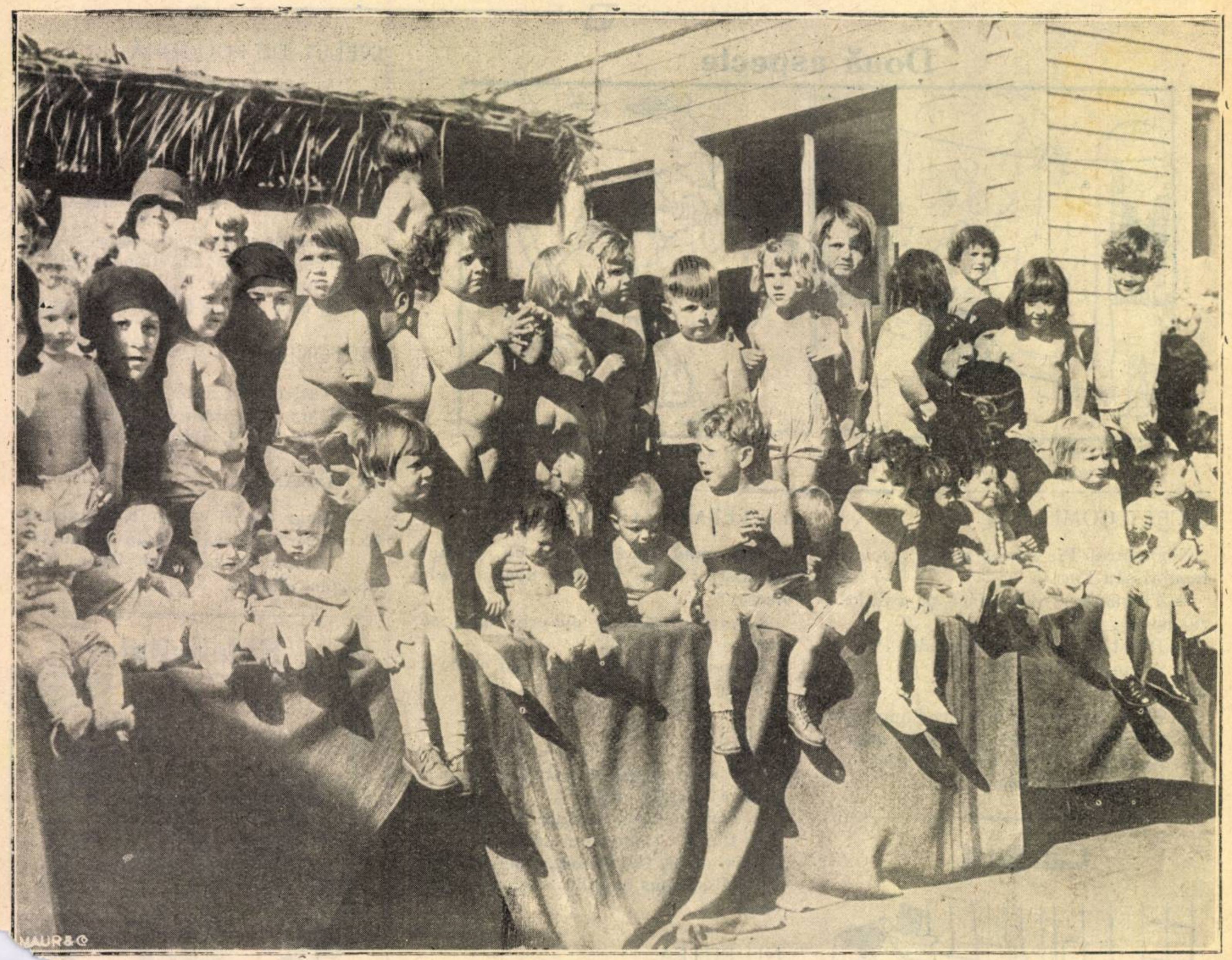

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Angeles s'a organizat un concurs de frumuseţe între copii cât de mici. Iată o amuzantă fotografie a concurenţilor înainte de proclamarea rezultatului.

ştie că generalul
dorf este fonda-
Credinţei ger-
este în pri-
olică

Hotel din 70 de camere princiare

In apropiere de Potsdam se află feericul castel Glienicke al unui cumnat al ex-kaiserului, prinţul Eitel Friedrich Leopold.

După revoluţie, prinţul acesta, unul din cei mai bogaţi din Germania, îşi
alvă câteva moşii, pe cari le vându
oi. Dar traiul enorm de fastuos al
tului şi al fiului său — amândoi
diră castele noui la Lugano —
otul.

nu mai vor să aştepte cre-
eţia. Prinţii trebue deci
fie sechestrată averea
castelul din Glieni-
t soluţia din urmă.
icke e proprietate
u se poate vinde
r — mobile an-
de pictori cele-
Toate comorile
70 de camere ale

probabil închi-
hotelieri, care
l pentru

Un cow-boy original

Ralph Sanders e un cow-boy original: după ce a dresat un taur şi l'a deprins să poarte şea a decis să facă pe animalul acesta îmblânzit drumul dela Brownsville la New-York, adică vreo 4000 de kilometrii.

Deunăzi şi-a făcut intrarea triumfală în marele oraş şi s'a dus să ofere primarului James Walker o pereche de superbe coarne de taur.

E foarte mândru de isprava sa, prima de acest fel. El a făcut-o în 254 zile.

ERNST GLAESER

Contingent

'924

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Două aspecte

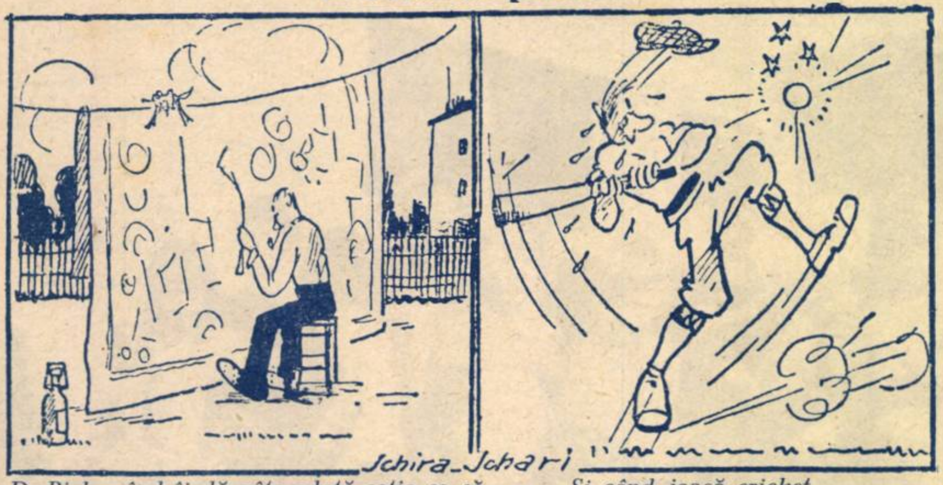

D. Pick, când îi dă câte odată soția sa să bată covoare

Și când joacă cricket.

SECRET COMERCIAL

Negustorul Pic spune necăjit tovarășului său Pac:

— Trebue să-l dăm afară pe voiajorul nostru Mac.

— Dece? Ce a făcut? întreabă Pac.

— A spus clienților noștri că sunt un bou.

— Ei și? Dece să-l concediăm? O să-l iau serios la refec și o să-i spun pur și simplu să nu mai trădeze în viitor secrete de afaceri!

Carieră

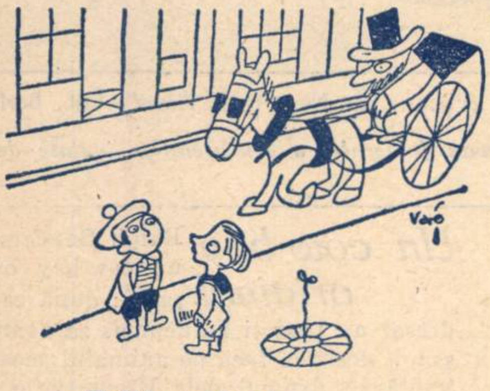

— Tat'tău ce face?
— Oglinzi.
— Dar mama ta?
— Se uită în ele!

INTREBARE LOGICĂ

O doamnă (vizitând pe un savant chimist) : Ce lucrați acum, d-le doctor?

Chimistul: Caut o materie care să disolve orice există.

Doamna: Și dacă o veți găsi, unde aveți de gând s'o păstrați?

CALCUL

— Lizico! strigă mama. Cât timp ai lăsat să fiarbă ouăle?

— Cincisprezece minute, mămico.

— Dar nu ți-am spus lămurit că oul nu trebue să fiarbă decât trei minute?

— Mi-ai spus, mămico, dar erau cinci ouă!

NU PUTEA...

Magda: Mă miră, Rito, că ai permis Englezului să te sărute.
Rita: Dar nu l'am putut împiedeca!
Magda: Dece?
Rita: Fiindcă nu știu englezește!

DORINȚĂ

Reporterul: Vi s'au împlinit vreunele din dorințele pe cari le-ați nutrit din copilărie?
Milionarul: Da. De câte ori mă pieptăna mama, îmi doream să nu am păr.

INELUL DE LOGODNĂ

— Ai văzut inelul de logodnă al Aureliei?

— Te cred că l'am văzut! Nu l'am purtat eu tot anul trecut?

INTREBAREA RĂUTĂCIOASĂ

— Incă de când eram tânăr, medicii mi-au spus să nu mai fumez atâta, ca să nu mă tâmpesc.

— Și dece ai mai fumat totuși atâta?

PIETONUL

— Tăticule, ce este un pieton?

— E un om care are o soție, o fiică și un automobil, dragă băete.

NU DOARME

— Doar n'o fi adormit contabilul? E o tăcere mormântală în biroul lui!

— Atunci e de sigur treaz. Când doarme, sforăe!

Relativitate

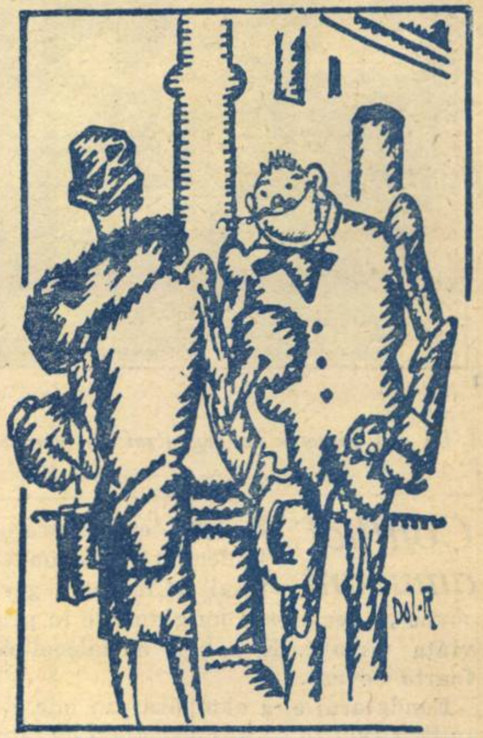

— M'ai așteptat la trei și am sosit la cinci: am fost deci exactă.

Călătorie gratuită

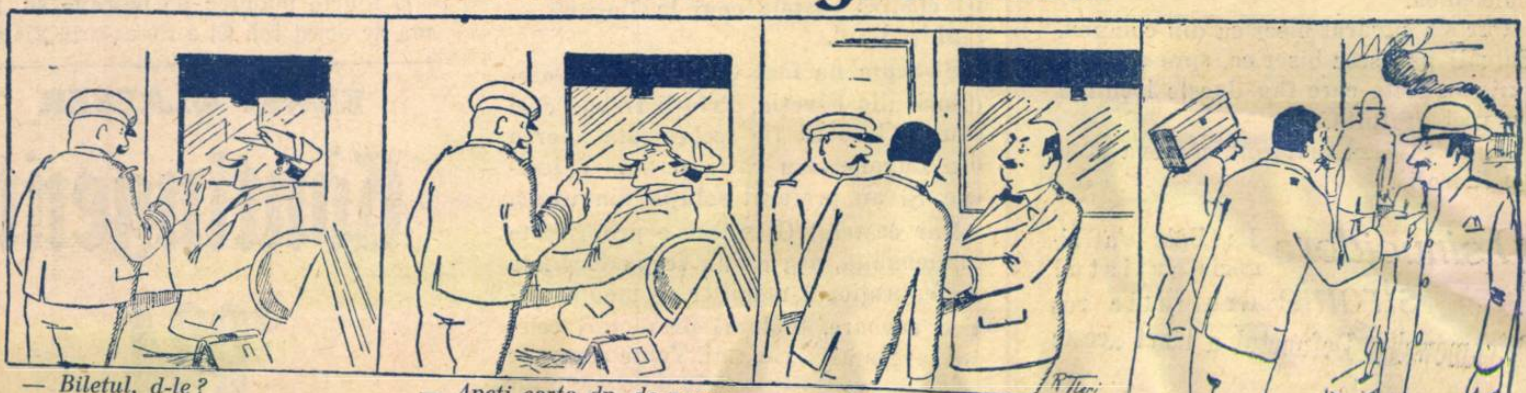

— Biletul, d-le?
— N'am bilet, sunt reporter la Supra-Informatorul *și, ca atare, am dreptul să călătoresc gratuit!...*

— Aveți carta dv. de reporter?
— Intâmplător nu o am la mine.
— Aveți totuși șansă: directorul Supra-Informatorului *e în tren, și dacă vă recunoaște, nu veți plăti amendă...*

— Desigur că-l cunosc, d-le controlor; e d. Popescu, cel mai bun reporter fotografic al nostru.

— Cum să vă mulțumesc, d-le director, că nu ați [illegible] că nu sunt reporter[illegible] pescu!

CARŢI DE MARE ACTUALITATE

Marele scriitor german Klabund, mort atât de timpuriu, a dat o cu totul nouă şi personală interpretare vieţii membrilor familiei Borgia într'o carte de un interes covârşitor care se citeşte ca un roman.

Cartea aceasta, intitulată «Borgia», se află actualmente sub presă şi va apare peste puţin într'o foarte îngrijită traducere românească.

E un volum menit să intereseze cercurile cele mai largi ale cititorilor de la noi. E un document istoric, un roman de moravuri şi o povestire senzaţională de cea mai aleasă calitate.

*

Se află sub tipar şi va apare în curând, în traducere românească, o carte din marea literatură contimporană:

«Napoleon» de Emil Ludwig, cel mai extraordinar studiu asupra Impăratului Franţei, datorit genialului biograf contimporan, care a fost recent sărbătorit, ca un adevărat prinţ al literaturii, în capitala Franţei.

*

A apărut şi se găseşte de vânzare la toate librăriile din ţară «LIANA», ultimul roman al preţuitului scriitor care-şi ascunde talentul sub pseudonimul literar de CLUCERUL DINU.

Este un roman de dragoste de un interes captivant care va pasiona cu siguranţă pe nenumăraţii cititori cari au savurat romanele: SERGIU, PRIETENIE ŞI IUBIRE, PARINTELE TEOFIL şi atâtea alte scrieri de succes ale cunoscutului autor.

*

1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri

Iată o carte pe care tineretul trebue s'o folosească în timpul vacanţei.

Atâtea răspunsuri câte întrebări işi pune, consemnează într'o carte elegantă, d-ra Maria-Lise-Emilian. Este un joc util al spiritului.

O rememorare a multor lucruri învăţate cândva şi apoi uitate, şi nimic mai amuzant decât ciuda pe care o simţi constatând că la o seamă de întrebări ai uitat complect răspunsurile; sau bucuria de-a vedea că altora, în schimb, nu lea-i uitat cheia care le desleagă.

Amuzant desigur acest joc, dar cât de util. Pentrucă d-ra Emilian a ştiut să aleagă întrebări utile din toate domeniile, mitologia alăturându-se geografiei, istoria sălăşluind lângă arte.

In totul o carte utilă acelor tineri, cari sunt în pragul îmbogăţirii cunoştiinţelor, dar şi celor cari, depăşind de mult vârsta în care mai pot învăţa, sunt fericiţi să-şi aducă aminte de ceeace odată le a trecut pe sub ochi.

*

Eroul misterios şi fermecător, atât de viu, încât pare a fi o fiinţă reală — l'am numit pe Arsène Lupin —, popularul personaj din atâtea romane ale lui Maurice Leblanc, întâmpină tot felul de aventuri şi-şi farmecă cititorii prin isprăvile sale în câteva din ultimele volume apărute de curând în traducere românească.

Aceste volume din «Aventurile extraordinare ale lui Arsène Lupin», eşite până acum în traducere nouă, sunt:

«Arsène Lupin, gentleman-apaş», «Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes», «Acul scobit», «813», «Cele trei crime ale lui Arsène Lupin», «Dopul de cristal».

In preparaţie sunt: «Confidenţele lui Lupin», Triunghiul de aur».

Cereţi la toate librăriile
şi la EDITURA „EMINESCU", Bucureşti I
STR. INGINER ANGHEL SALIGNY 2

ULTIMUL SUCCES MONDIAL

JOSEPH DELMONT
EVREI IN LANŢURI
ROMAN DE MORAVURI

600.000 volume vândute în câteva luni

Câteva din aprecierile presei internaţionale

KIELER N. NACHRICHTEN
Romanul acesta, a cărui acţiune se petrece în vremea Rusiei ţariste, desfăşoară o frescă culturală de un colorit profund sguduitor. E o lucrare plină de încordări vehemente, scrisă de un romancier care are darul de a-şi captiva cititorii.

BERLINER TAGEBLATT:
Locul de acţiune al noului roman al lui Delmont e Rusia — Rusia dinainte de război, — iar personagiile dintr'însul sunt Ruşi-Evrei ruşi. Căile suferinţei şi ursite de un tragic dureros sunt descrise aci. Romanul păstrează toată vremea stilul realist; autorul nu-şi precupeţeşte sie-şi şi cititorilor săi nicio clipă de groază. In romanul acesta însă, arată calităţi epice de dimensiuni considerabile, reuşind să înfăţişeze o problemă care nu de mult a fost rezolvată, cu o mare intensitate artistică, în toate nuanţele.

8-UHR-BLAT, NÜRNBERG
Cartea de fină observaţie a lui Delmont nu e numai un roman de moravuri, ci în acelaş timp şi o operă care ştie să se exprime într'un limbaj viguros, şi cu ajutorul lui să înmrejească pe cititori.

YORKSHIRE OBSERVER:
Drama cea mai năprasnică a vieţei din Rusia, povestită într'o manieră de o vigoare neobişnuită.

BERLINER LOKALANZEIGER:
Romanul e plin de senzaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale, desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată dela început până la sfârşit.

HAMBURGISCHER CORRESPONDENT:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

SUD. FILMZEITUNG, MUNCHEN:
Romanele lui Delmont se ridică mult deasupra şabloanelor obişnuite. Sunt adevărate capodopere în domeniul artei epice.

DAILY NEWS:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

NORTHERN WHIG, BELFAST, IRLANDA:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

BIRMINGHAM GAZETTE:
Geniul autorului se manifestă în crudul realism şi frumuseţea stilului acestei cărţi.

PESTER LLOYD, BUDAPESTA:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

EVREI IN LANŢURI
e un roman care aminteşte în realismul lui pe **ZOLA** iar prin stilul şi arta sa, pe **DOSTOJEWSKI**

19 Februarie 1931
28 Pagini -- 10 Lei
Anul X. No. 8

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

Iată un toboşar, pe care şi l'ar dori oricare regiment: e artista americană Bernice Claire, care apare astfel intr'un nou film sonor.

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

28 Pagini -- 10 Lei
26 Februarie 1931
Anul X. No. 9

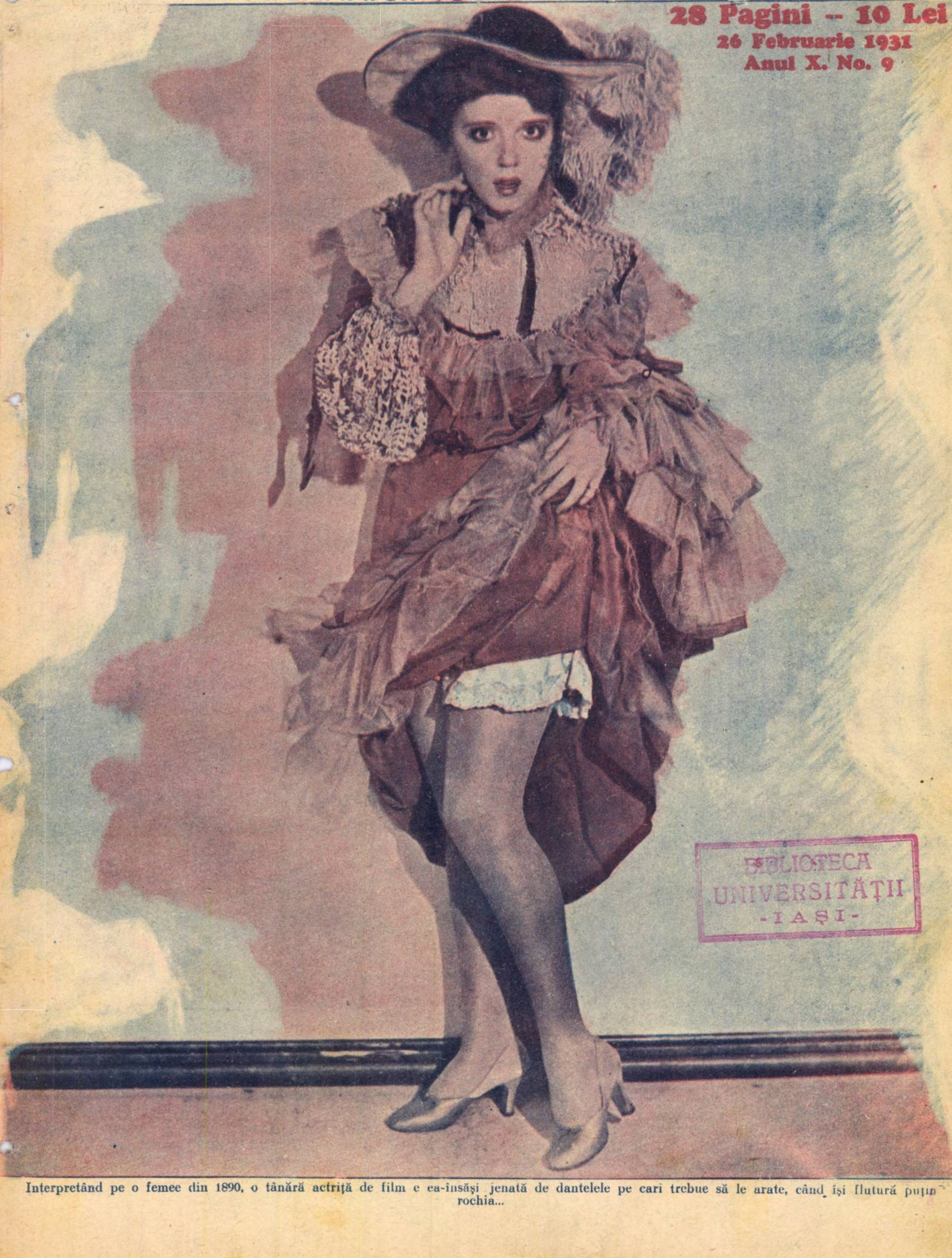

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Interpretând pe o femee din 1890, o tânără actriță de film e ea-însăși jenată de dantelele pe cari trebue să le arate, când își flutură puțin rochia...

CINE SE POATE IMBOGĂŢI LA CURSE

Toate evenimentele depe turfuri sunt legate, în aproape toate cazurile, de pariuri. Puţini sunt proprietarii de cai de curse — ca bunăoară lordul Derby şi baronul Rothschild — cari să nu joace nicio leţcae pe caii lor proprii. Majoritatea covârşitoare a proprietarilor de cai de curse şi nenumăraţii frecventatori ai hipodromurilor pariază sume mai mari sau mai mici.

Cel mai mare parior din fosta monarhie austro-ungară era răposatul proprietar de cai de curse Nicolae de Szemere. Era jucător prin temperament, şi grajdul său era doar un mijloc pentru dânsul de a câştiga sume cât mai mari. El nu ţinea să ia o cursă mai mare, la care pariurile erau nesigure, ci prefera o alergare mai mică, cu perspective relativ bune.

Suma ce-o punea la bătaie, nu juca niciun rol la Szemere. A pus adesea treizeci de mii de coroane aur, spre a câştiga numai o mie. De asemenea nu a câştigat aproape niciodată o sumă mare cu o miză mică.

Lovituri ca cele cu «Latatlan» în alergarea de obstacole a trei-anilor, dela 3 August 1912, la Kottingbrunn, unde un cal al lui Szemere era înscris într'un grup de numai şease cai, şi cotase la început 10 : 1, spre a se coborâ apoi până la paritate, erau foarte rare. Lovitura cu «Latatlan» a putut fi realizată, dealtminteri, numai din cauză că steeple-chase-ul cu pricina era în ziua aceea prima alergare, şi Szemere nu era de faţă. Bookmakerii trăgând concluzia, din lipsa lui Szemere, că «Latatlan» nu e pregătit pentru cursă, urcară cota la 10:1.

Dar în ultimul moment, înaintea startului, apăru un prieten al lui Szemere şi pariă diferite sume pe «Latatlan», care porni în cursă ca mare favorit la cota 1:1. Şi «Latatlan» câştigă alergarea foarte uşor cu şease lungimi. şi la licitaţie Szemere trebui să plătească pentru «Latatlan» 5.100 de coroane, spre a-l păstra în grajdul său. Szemere câştigase însă o sumă mare cu mize relativ mici.

*

Pariuri mari cu mize mici a câştigat în anul 1908 prinţul Ladislaus Lubomirski cu «Intrigant», în Derbyul austriac.

Prinţul Lubomirski era unul din cei mai pasionaţi crescători şi proprietari de grajduri şi paria bucuros pe caii săi. La Derbyuri juca pe caii săi, de obicei, cu 100:1 învingător şi 20:1 plasat. Pe «Intrigant» pariase în 1906 câte 1.000 de coroane câştigător şi plasat la cei doi bookmakeri Horner şi Dobrin, la cota de 100:1. Mai târziu, prinţul Lubomirski a mai pariat câteva mii de coroane pe «Intrigant» la cota de 50:1 şi 25:1 şi a câştigat astfel o sumă mare cu mize relativ mici.

Prinţul Lubomirski a pierdut însă un pariu interesant şi o sumă relativ mare cu doi cai ai săi: «Mosci Ksiaze» şi «Lom» în alergarea din Aprilie 1914.

Pentru această mare cursă se înscriseseră optsprezece cai, printre cari şi cei doi mai sus numiţi ai prinţului.

Cu câteva zile înainte de alergare, prinţul Lubomirski pariă diferite sume în toate variaţiunile: «Lom» câştigător şi «Mosci Ksiaze» plasat, «Mosci Ksiaze» câştigător şi «Lom» plasat, apoi amândoi caii câştigători şi plasaţi, amândoi caii deosebit plasaţi şi laolaltă plasaţi. Mizele nu erau mici şi cotele oarecum mari, în conformitate cu numărul cailor înscrişi.

In ziua alergării se constată că din cei optsprezece cai înscrişi vor alerga numai cinci, dintre cari cei doi ai prinţului Lubomirski; bookmakerii erau convinşi că vor pierde faţă de prinţ.

«Lom» porni ca mare favorit cu 1½:1; «Mosci Ksiaze» ca al doilea favorit cu 3:1. Cursa se termină astfel: I «Per Bacco», II «Bartek», III «Lord Firebrand», IV «Lom», şi V «Mosci Ksiaze»!

*

In acelaşi mod s'au pierdut pariuri mari pe «Con Amore» în Premiul Jubileului din 1895.

S'au pariat sume mari pe «Con Amore» câştigător şi plasat I, I, III, cal care câştigase cu un an înainte Premiul Jubileului contra lui «Sorrento», «Mac Donald», «Viribus Unitis» şi alţi trei cai.

In ziua alergării se spunea că vor porni numai trei cai. Pariorii mai mari voiau să cedeze bookmakerilor pariurile lor cu un rabat de cinci la sută. Bookmakerii găsiră că rabatul e prea mic şi menţinură pariurile. Rezultatul: în ultimul moment s'a prezintat la start un al patrulea cal şi au sosit: I «Sorrento», II «Santoy», III «Ma», IV «Con Amore»!

Pariuri mari s'au pierdut în anul 1914 pe «Miss Codero» in Derbyul austriac de trap. Un singur parior încheiase două pariuri de 50.000 coroane pe «Mizzi» câştigătoare în Premiul Regal şi «Miss Codero», câştigătoare în Derbyul de trap; un al doilea pariu de 40.000 coroane pe «Kapitany» plasat în Premiul Regal şi «Miss Codero» câştigător în Derby.

In ziua de alergare a ambelor mari curse, 10 Mai 1914, bookmakerul Horner vru să plătească 30.000 de coroane pentru ambele pariuri. Proprietarul tichetelor nu acceptă însă propunerea, şi pariurile fură pierdute.

*

In Derbyul din 1884, procuristul unei firme mari din Viena, un d. Bum, câştigă o mie de florini pentru 10. Domnul acesta, care pariase toată viaţa sa sume mici, nu a mai călcat, după câştigul acesta relativ mai mare, pe hipodrom, şi nu a mai pariat niciodată.

Un caz identic a fost povestit de bookmakerul Horner. In anul 1905, când «Patience» a câştigat toate alergările clasice din Austro-Ungaria şi Germania, un comisionar de stradă din Viena pariase pe «Patience» în toate cursele în care alergase. După fiecare alergare, comisionarul se ducea la Horner şi îl întreba dacă «Patience» va câştiga şi cursa următoare. Horner îl liniştea totdeauna şi îi răspundea afirmativ.

După Derbyul austriac, comisionarul veni la Horner şi îl întrebă dacă «Patience» va câştiga Derbyul german. Horner îl asigură că da. Comisionarul zise atunci că dacă va fi aşa şi va câştiga pariul cel mare, nu va mai paria niciodată. Horner se răsti la comisionar şi îi ceru să părăsească imediat biroul, căci nu are nevoe de clienţi cari nu vor mai paria.

Comisionarul o şterse repede, dar veni să-şi încaseze marele câştig dela Derbyul german.

Pariuri foarte mari au fost câştigate pe «Kincsem» în anii 1876, 1877, 1878 şi 1879, când iapa miraculoasă n'a putut fi bătută niciodată în cei patru ani ai carierii ei de alergări şi când avu 54 de victorii în Austro-Ungaria, Germania, Franţa şi Englitera.

S'au câştigat pariuri mari şi pe «Pardon» în anul 1899, când a luat Derbyul austriac.

„OGLINDA LUMII"
26 Februarie 1931
No. 9
Red. și admin. București I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 și 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

Un nou turn Babel

Doi arhitecți americani, d-nii Noyes și Schulte, vor să construiască un zgârie-nori pentru birouri, care să întreacă cu 150 metri înălțimea turnului Eiffel.

Terenul a și fost cumpărat, foarte aproape de vechea primărie din New-York. Locul acesta, unde se vor dărâma două blocuri de case, are o suprafață totală de aproape un hectar.

Acoperișul nouei clădiri va avea o suprafață de 5000 metri pătrați și va fi un teren de aterisare pentru aeroplane.

Acest nou «turn Babel», cum e numit depe acum dincolo de Atlantic, va avea 150 de etaje cu birouri: 50.000 de persoane vor putea lucra acolo zilnic, și s'a socotit că 200.000 de persoane vor putea vizita zilnic aceste birouri, intrând printr'o poartă centrală de 15 metri lărgime. Șaizeci de ascensoare vor funcționa în permanență.

Clădirea va avea 25.000 de ferestre.

In afară de cele 150 etaje, vor mai fi cinci etaje suplimentare în subsol.

Totul va costa bagatela de 16 miliarde și 500 milioane de lei.

Desarmare prin... tunuri

Multă lume ia drept literă de Evanghelie tot ce se vorbește și se plănuește la Geneva, mai ales în chestia dezarmării... Da, dar întretimp ministerul de răsboi din Londra a experimentat cu succes un nou tun.

E un tun antiaerian, capabil să tragă douăzeci și cinci de obuze pe minut, cu o bătae verticală de aproape nouă kilometri și o bătae orizontală de peste treisprezece kilometri.

Pe lângă aceasta, tunul cel nou având și un tir circular complect, ar fi o armă din cele mai teribile contra tankurilor, automobilelor blindate...

Te pomenești că un asemenea tun va lucra contra răsboiului mai bine decât multe discursuri.

Cutremurul din Mexic

O tânără Mexicană, cu copiii ei, pe ruinele casei ei din Oaxaca (Mexic), distrusă cu ocazia recentului cutremur de pământ.

La Balul Presei din Berlin

Fotografii luate la Balul Presei de est-an, din Berlin. Stânga *(dela stânga la dreapta): soția ambasadorului suedez, d-na af Wirsén, Marlene Dietrich și Mady Christians.* — Dreapta *(dela stânga spre dreapta): Conrad Veidt (bând), d-șoara von Molo (fata poetului), regisorul Curt Behrend, Liane Haid, Lien Dyers.*

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Inventatorul cu ghinion

Inventatorul englez Frederik Marten Hale a luat 270 de brevete de invenție și a murit totuși, de curând, în mizerie, la vârsta de 70 de ani.

A făcut o mulțime de descoperiri pe tărâmul științific și a inventat sisteme perfecționate de granate și bombe, care au fost botezate cu numele lui.

Guvernul britanic, care a utilizat invențiile lui Hale, i-a acordat o despăgubire de 22.000 de lire sterline, dar după un proces care l'a costat pe inventator aproape 14.000 de lire... Fiscul l'a impus asupra acestei sume cu 8.456 lire sterline...

Nu-i rămase deci nimic sărmanului Hale. Ingratitudinea guvernelor a fost deci din nou ilustrată.

Dacă Hale s'ar fi gândit odinioară, pur și simplu, să înmoae scobitoare de dinți în iod și să le închidă în hârtie de mătase, ar fi câștigat milioane...

MAUR&Co
EXECUTA
IREDROSABIL
CELE MAI
MODERNE
DESENURI, CLISEE
FINE NEGRE
ȘI IN CULORI
METALOGRAFIE
BUCUREȘTI I.
LIPSCANI 11
TEL. 344/10

Boxeurul cară lemne... ca să se antreneze

(Photo-exclusivitate Keystone)

Boxeurul american Young Stribling având să se întâlnească în Iunie cu boxeurul german Max Schmeling, când se vor bate pentru șampionatul mondial de box, se antrenează de zor, cărând lemne pe moșia tatălui său.

Relicvii

Regretatul Morizot-Thibault, membru al Institutului francez, avea dela străbunicul său o însemnată relicvă: ceasornicul pe care Chaumette a citit ora exactă, la 21 Ianuarie 1793, în momentul când a căzut capul lui Ludovic XVI; și ceasornicul acesta, pe care membrul Convențiunii îl scosese din buzunarul vestei sale, era ceasornicul regelui.

Cum îl poseda Chaumette? Se servea de el, în tot cazul, de când cu jefuirea Tuileriilor; de altfel, Ludovic XVI, care surprinsese ceasornicul, în timpul captivității sale, în mâna lui Chaumette consimțise să rămâe al lui.

Când a murit Chaumette, tot ce avusese, fu trimis bătrânei sale mame, la Nevers, unde trăia și străbunicul d-lui Morizot-Thibault, care cumpără ceasornicul regelui...

D-na Chaumette mai primise din Paris farfurii de cositor, pe cari mâncase Marie-Antoinette la Conciergerie și pe cari regina scrisese, pe nemțește, câteva fraze — un fel de testament.

A omorâ oameni...

A omorâ oameni spre a-i învăța să trăiască, nu este oare unul din paradoxele sociale ce se pun din ce în ce mai mult în aplicare?...

O statistică americană a stabilit că lista victimelor cauzate de reprezentanții publici, spre a obține respectarea prohibițiunii, crește din zi în zi. Cifra morților din 1930 se urcă la 190.

De unsprezece ani, de când e în vigoare legea, totalul se urcă la 1.550.

Urât!...

Sborul unui balon de copii

Fiul moșierului Leopold Hinterberger din Grein (Austria) văzu zilele trecute pe un pom un balon roșu de copii și îl luă de acolo. Pe înveliș era fixat un bilețel de pânză, pe care se afla adresa expeditorului: redactorul-șef Sydney H. Harvey, Londra-Westend, precum și rugămintea de a înștiința pe expeditor în cazul găsirii balonului.

Primarul din Grein, Hans Saliger, scrise la adresa indicată.

După câteva zile sosi răspunsul gazetarului din Londra.

Mr. Sydney H. Harvey restabilește că nu el a dat drumul balonului, ci cei trei băeți ai săi în vârstă de 9—13 ani. Balonul străbătuse 1.200 km.

Săritură reușită

(Photo „The New York Times")

O fotografie reușită a unei sărituri cu parașuta, dela o înălțime de 650 metri, executată cu prilejul recentei zile a aviației naționale americane, la Miami (Florida).

Avionul se plimbă pe stradă

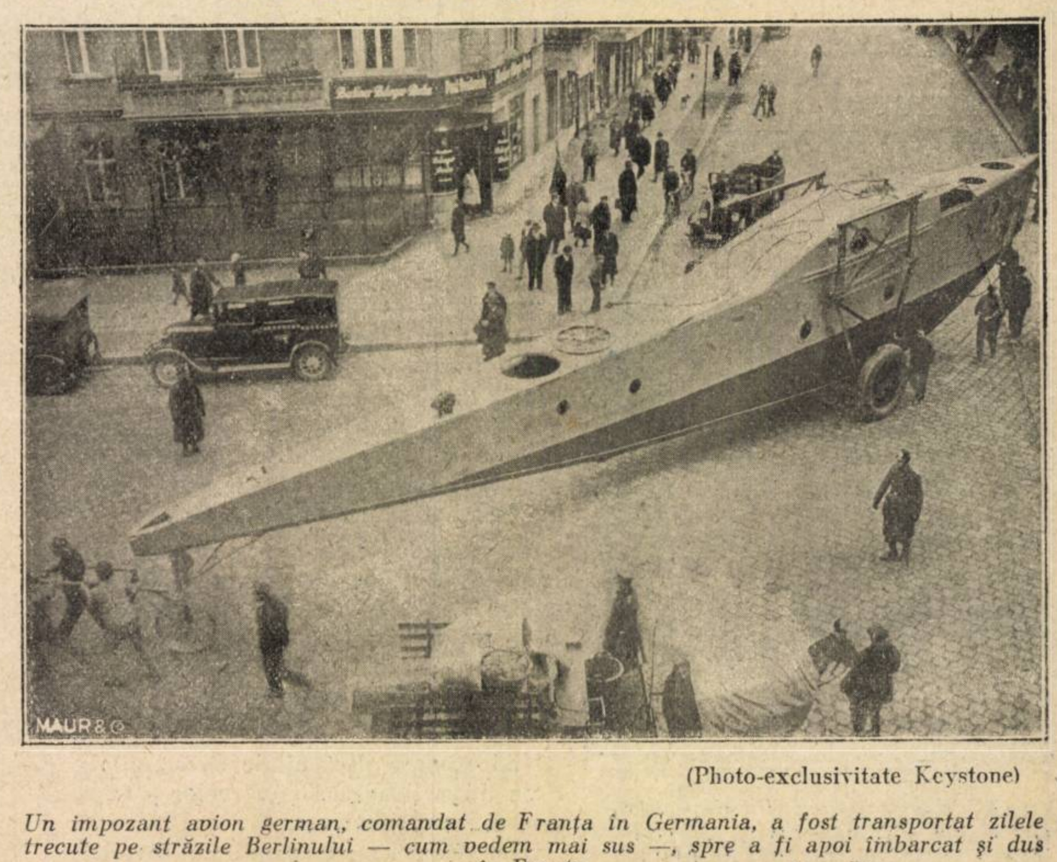

(Photo-exclusivitate Keystone)

Un impozant avion german, comandat de Franța în Germania, a fost transportat zilele trecute pe străzile Berlinului — cum vedem mai sus —, spre a fi apoi îmbarcat și dus în Franța.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găsește la toate librăriile și la **EDITURA «EMINESCU», București, Str. Parlamentului, 2**

Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Electricitate direct dela soare

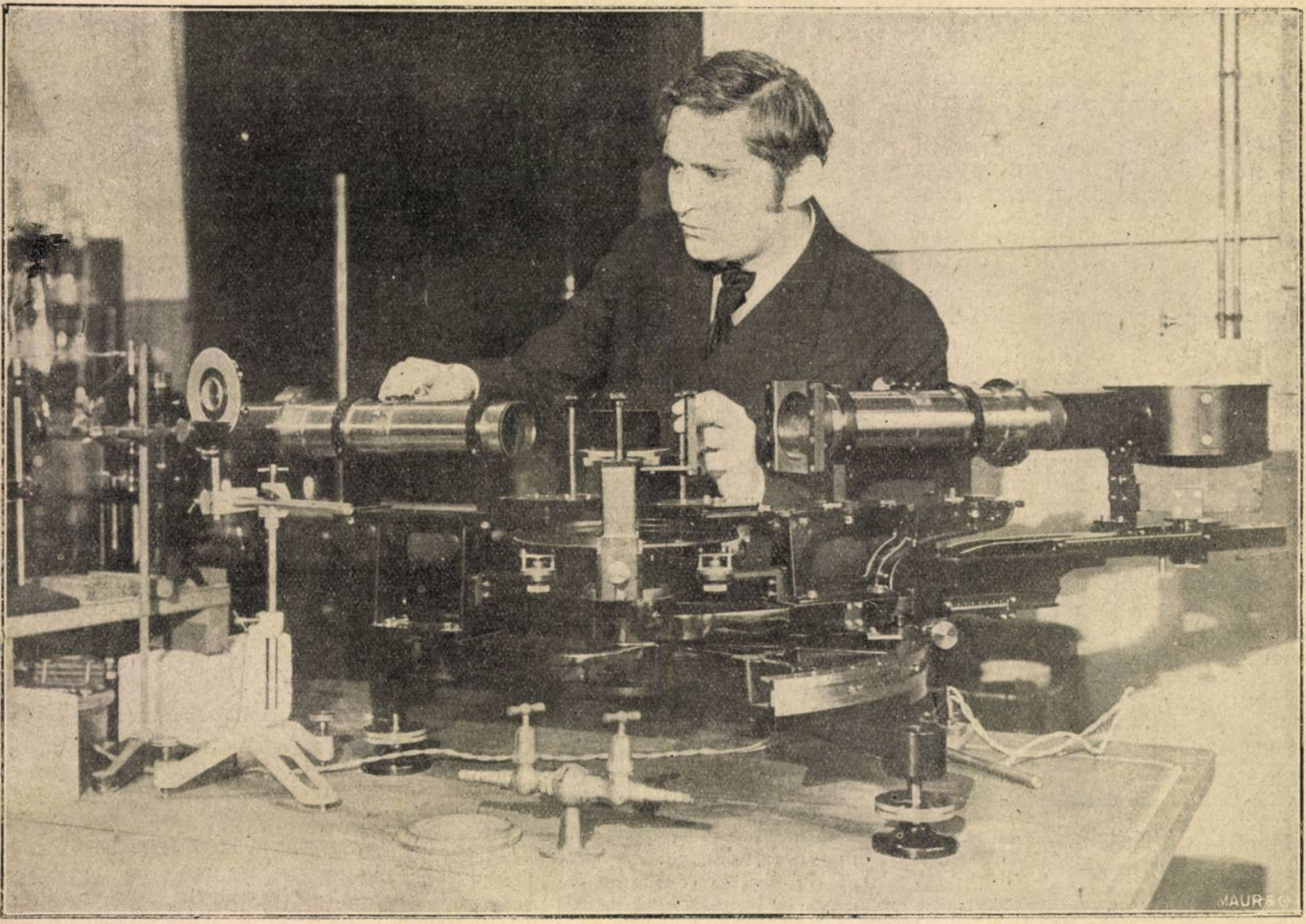

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

D. dr. Bruno Lange (29 ani), din Berlin, a reuşit să transforme lumina soarelui în electricitate şi energie electrică. Simplicitatea acestei transformări ar fi surprinzătoare. Se speră că invenția aceasta va putea fi folosită de toată lumea peste foarte puțini ani, când va fi complet perfecționată. Vedem aci pe inventator la masa sa de experimentare.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaționale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganța Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este aşa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce județ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe județe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face senzație în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Duduia care ține de urât

(Photo-exclusivitate Keystone)

Miss Olive Birmingham a fost angajată de o companie de navigație aeriană din America, ale cărei aeroplane fac cursa Washington—New York, să ție de urât pasagerilor din avion. Aci o vedem servind ceaiul fostului şampion de box Jack Dempsey, în timpul unui sbor.

Pagina problemelor

Noui probleme

Problema No. I de dobândă compusă

Un lucrător american depune anual câte 200 de dolari la bancă timp de 15 ani consecutivi, cu 5% dobândă compusă. Se întreabă: ce dobândă va avea la sfârșitul anului al 15-lea?

Notă. — Dobânda totală se va însemna cu A; ea va fi suma termenilor unei progresiuni geometrice și se găsește ușor prin calcul cu logaritmi.

Problema No. 2 de dobândă compusă

La nașterea lui Hristos, un om a depus la cea mai mare bancă din Roma suma de 5 *bani* cu dobânda compusă de 1%.

Se întreabă la ce sumă s'ar ridica dobânda în anul 1931, în lei și câte kilograme de aur ar reprezinta această dobândă, știind că prețul kilogramului de aur e de 100.000 de lei.

Problemă de algebră

Suma a două numere e 360 și câtul lor e 5.

Care sunt aceste două numere?

Problema No. 2 a lui Arhimede

A se găsi densitatea și volumul unui corp ce cântărește 35 kg. în aer și 30 kg. în apă.

Problema orologiului de precizie

Un orologiu arată ora 5 și 27 minute. In ce punct al cadranului va fi acul cel mic?

Problema ceasornicului provincialului

Un ceasornic cumpărat la București avansează cu 1 oră și 12 minute pe zi. Provincialul l'a cumpărat ieri la ora 12 ziua, când arăta într'adevăr ora 12.

Se întreabă; ce oră va fi când acest cronometru va arăta azi ora 7 dimineață?

Problema arabă No. 3

Trei Negri din Etiopia aveau un struț.

Cumpărând dela un negustor alb din Sudan un car cu nuci de cocos, porniră spre Abisinia să le vândă, dar certându-se pe drum, desfăcură tovărășia și hotărâră să împartă în 3 părți nucile.

Primul Negru veni la miezul nopții și împărți grămada de nuci în 3 părți, își luă una din părți, și pentrucă era o nucă mai mult peste cele 3 părți, o dete struțului.

Al 2-lea negru, sculându-se o oră mai târziu, veni și el de împărți nucile rămase în 3 părți, și îi rămase una mai mult pe care o dete struțului, și el își luă una din părți.

Al 3-lea negru se deșteptă la ora 3 noaptea, împărți iarăși nucile rămase în 3 părți, își luă o parte și rămânând o nucă mai mult, o dete și el struțului.

In zori de zi, cei 3 oameni veniră împreună, împărțiră nucile rămase în 3 părți. Și de astă dată rămase una mai mult pe care o deteră struțului, după ce fiecare își luă partea.

Se întreabă câte nuci au fost în total.

Notă. — Se va arăta cel mai mic nu-
ceste împărțeli.
măr de nuci cu care ar fi posibile a-

Premiile noastre

Acordăm în fiecare lună câte 3 premii în cărți științifice.

Cititorii cari rezolvă cât mai multe probleme și ne trimit un rezumat al operațiilor făcute, concurează la premiile I și II.

La premiul III, care se dă prin tragere la sorți, concurează toți cititorii cari vor deslega măcar o singură problemă.

Până la 1 Martie, cel mai târziu, mai primim și soluțiunile problemelor vechi, a căror enunțare s'a publicat în numerele precedente.

Fiecare deslegător e rugat a-și da adresa în fiecare dată când ne trimite o scrisoare sau o cartă poștală. Adresa să fie scrisă citeț. Elevii vor menționa în plus numele școalei și clasa

In stânga, sus, se va scrie cu litere mari «Pentru pagina problemelor».

Cititorii cari nu pot rezolva niciuna din problemele de mai sus, pot găsi probleme foarte ușoare și amuzante în numerele 21, 40, 41, 49, 50 și 52 din colecția anului 1930, precum și în numerele 4 și 6 din 1931.

Lista premianților

Iată lista premianților noștri până în prezent, în ordinea alfabetică.

ARSENE Nic Gr. *elev cl. VI liceală (Chișinău).*

BANU Const. *elev Șc. Militară de Artilerie, Bateria I (Timișoara).*

DEGAN Valeriu *elev «Liceul C. Brediceanu» (Lugoj).*

FLORESCU Dan, *pavilionul Ofițerilor Regimentului de Artilerie (Roman).*

IDRICEANU Ovidiu *elev cl. VII-a liceală (Bârlad).*

D-ra MARINESCU Aurora *(Turnu Măgurele).*

NIȚULESCU D. *(Galați).*

SIȘCO Serge *(Noua Sulița, jud. Hotin).*

STOICESCU Theodor *(Ploești).*

*

Peste două săptămâni vom distribui premiile pe luna Martie.

Soluțiile primite

Problema pătratelor și a cuburilor

A fost rezolvată de d-ra *Aurora Marinescu* (Turnu Măgurele), care a găsit următoarea soluție:

$$x=3;\ y=4;\ z=5 \text{ și } w=6$$

Aceste soluțiuni satisfac într'adevăr ecuațiile:

$$Z^2 = X^2 + Y^2 \text{ și}$$
$$W^3 = X^3 + Y^3 + Z^3$$

publicat în No. 52 O. L. (1930).

Problema arabă No. 2

Tot d-ra *Aurora Marinescu* (Turnu Măgurele), care a obținut premiul II al revistei noastre, a găsit că arabul ave 36 cămile.

Problema miliardului

A fost rezolvată de *Ana și Theodor Stoicesu* (Ploești), găsind că ne-ar trebui 6 zile, 22 ore și 40 minute pentru a număra 1 milion de hârtii a 100 de lei.

Problema budgetului României

A fost rezolvată de d. *Valeriu Degan*, elev al Liceului Brediceanu (Lugoj) prin regula de trei simplă.

D. Degan găsi că numărând 100.000 lei pe minut, adică 100 hârtii a 1000 lei, ne-ar trebui 326000 minute sau *226 zile 9 ore și 20 minute* pentru a număra cele 32 miliarde și 600 milioane lei, bugetul României pe 1931.

Problema indiană No. 2

Iată soluția trimisă de d. *Dan Florescu* (Roman):

Insemnând cu x numărul albinelor, după datele publicate în No. 49 vom avea ecuația.

$$x - \frac{x}{5} - \frac{x}{3} - 3\left(\frac{x}{3} - \frac{x}{5}\right) = 1$$
$$x - \frac{x}{5} - \frac{x}{3} - 3\left(\frac{2x}{15}\right) = 1$$
$$15x - 3x - 5x - 6x = 15$$
$$x = 15$$

Aceiași problemă a fost rezolvată și de d. *Șișco-Hotin.*

Problema celor 60 de găini

Această problemă a fost soluționată astfel de d. *Serge Șișco* (com. Noua Suliță, jud. Hotin).

Dacă servitoarea a 2-a a vândut de 10 ori 3 găini a 5 lei, atunci dela prima, care a vândut de 15 ori, luăm tot de 10 ori 2 găini a 5 lei. Restul de 5 ori 2 găini a 5 lei nu mai adunăm la prima.

(Urmează în pagina 219)

De când sunteţi,
n'aţi râs
cum veţi râde
citind No. 6 din
UMORUL
16 pagini colorate
LEI 6

O prinţesă o rupe la fugă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Deunăzi, prinţul moştenitor Leopold şi prinţesa Astrid a Belgiei s'au dus să se fotografieze cu copiii lor, prinţesa Joséphine-Charlotte şi prinţul Baudoin. La plecarea dela fotograf, mica prinţesă Joséphine a luat'o la fugă pe stradă şi a fost prinsă de un trecător. O vedem aci, mirată, în braţele străinului, pe când părinţii săi se duc la automobilul lor.

Pagina problemelor

Continuare din pagina 218

In felul acesta avem:

50 găini	100 lei
10 găini	25 lei
Total 60 găini	125 lei

Prin urmare servitoarele au dreptate.

In numerele viitoare vom publica soluţia problemei melcului, soluţia problemei măgarului, a problemelor arabe şi indiene etc.

Deslegările se publică treptat în limita spaţiului disponibil.

Numele deslegătorilor

Am mai primit soluţiuni dela următorii cititori şi cititoare:

Niţă M. Puţureanu (Craiova), d-ra Aurora Marinescu (Turnu Măgurele), Patijca Fanait (Isvoarele, jud. Prahova), D-ra Elena Manciu (Ploeşti), Alexe Benigal (Braşov), Alexandru Sassu (Paşcani), Lenuţiu Emil (Timişoara), M. Florescu (Craiova), D-tru Tritoiu (Mercurea Ciuc), Petre Ionaşcu (gara Titu), Ilie Ciobanu (Sadagura), Maria Munteanu (Roman), Dan (Florescu (Roman), Silvan Martin Dische (Cernăuţi), Saul Schofferman (Botoşani), Nicu Gr. Arsene (Chişinău), d-ra Gella Derioiu (Bucureşti), I. Ghingold (Bucecea), Learsy (Bucecea), Ionel Enăchescu (Câmpina), d-ra Lenuţa Georgescu (Câmpina), Adolf Buium, elev Şc. comercială (Bucureşti), Emanuel Er. Gheorghiu, elev cl. 7-a (Galaţi), Nicu Capbun (Ploeşti), I. Parepeanu, elev cl. 7-a Liceul Dr. Meşotă (Braşov), Vichente Miclău, elev cl. III Şc. Sup. Comercială (Lipova), Andreiu Chirilă, elev Internatul Regata (Timişoara), d-ra Penelopi Fortuneanu (Turnu Măgurele), Nicu Zicaş (Galaţi), Ştefan Nedeianu, elev Liceul Lazăr (Sibiu), George Pleşeanu (Moreni), I. Lewy (Bucureşti), Boniawski S., elev cl 5-a (Câmpina). Hariton Dragomirescu (Ploeşti), Dorel Gh. Teodoreanu-Păiş, student (Bucureşti), Hertanu I. (Brăila), I. Mănescu (com. Grajdana, jud. Buzău), Nicolae Giurgiu (com. Sitane, jud. Bihor), Tănăsescu Lucian, elev cl. VI-a Liceul Militar (Iaşi), Stoica Florea, elev cl. VI Liceul Militar (Iaşi), Lămătic V., elev cl. VI Liceul Militar (Iaşi), Sever Constantinopol, elev cl. IV Liceul Sem. Ped. Universitar (Iaşi), Stoicescu Th., elev Liceul Petru şi Pavel» (Ploeşti), D. Niţulescu, conductor technic (Galaţi), Ion Balaban (Chişinău).

*

Restul deslegătorilor într'un număr viitor.

Concurs poetic

«Zăpada cade în faţa unui sanctuar», — aceasta e tema asupra căreea treizeci de mii de Japonezi încearcă să facă poezii.

Toată familia imperială ia parte la acest concurs poetic.

Invingătorii nu vor căpăta premii: strofele remarcate vor fi doar citite în palatul imperial din Tokio şi publicate prin ziare.

Un ministru negru

Deputatul negru Diague, reprezentant al Senegalului, care face parte din cabinetul francez Laval în calitate de subsecretar de Stat. E primul negru, ajuns ministru în Franţa.

Un celebru constructor de aeronave

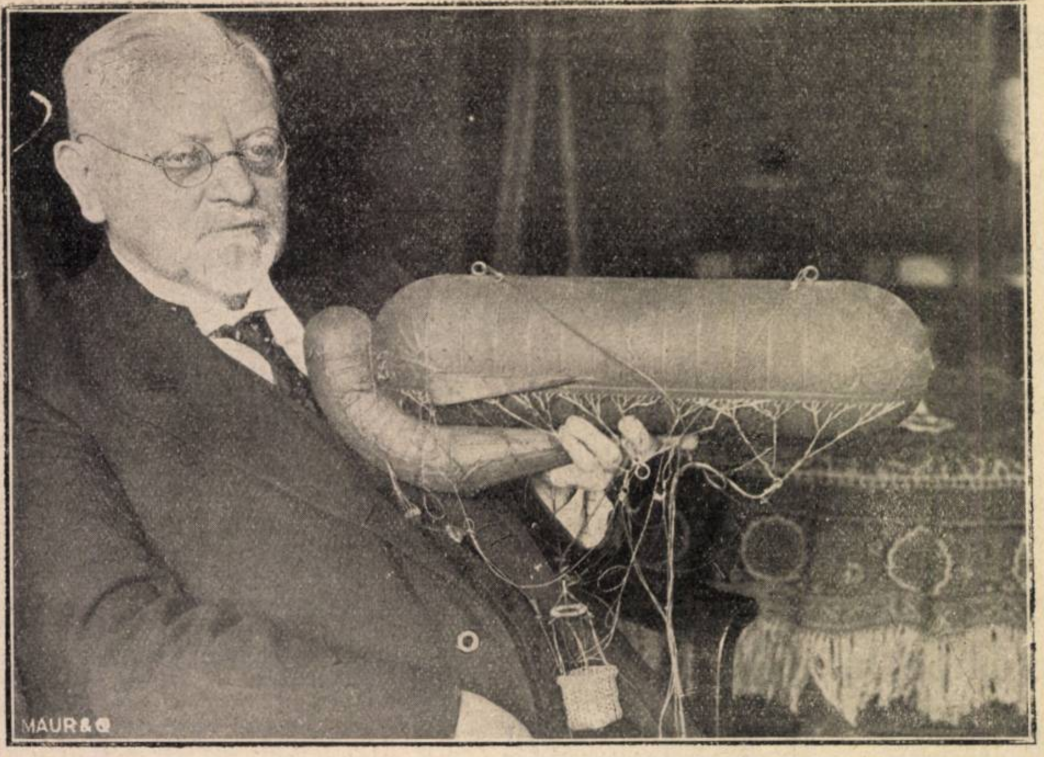

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Zilele acestea a implinit vârsta de 70 de ani d. prof. August von Parseval, care a construit în 1897 un balon captiv pentru scopuri militare, iar în 1907 o aeronavă. D. von Parseval este acum profesor de aeronautică la Politechnica din Berlin. Iată-l fotografiat cu modelul primei aeronave dirijabile.

Usturoiul... la ordinea zilei

Elveţienii au «descoperit» usturoiul: au recunoscut că leguma aceasta gustoasă e indispensabilă pentru menţinerea sănătăţii şi pentru întârzierea ceasului bătrâneţii.

Se face deci usturoiului o propagandă formidabilă în Elveţia. Este noul panaceu. Nu există sanatoriu, pensiune sau restaurant, unde să nu se servească usturoi: lichid, solid sau combinat cu cremă de gruyère.

Aioli (mâncare din usturoi) începe să apară pe cele mai bune mese, şi oamenii cari au grijă de higiena lor intestinală, nu şovăesc să ia în fiecare dimineaţă, pe stomacul gol, doi sau trei căţei de usturoi, tocaţi foarte mărunt...

Dansatoare norocoasă

Fosta dansatoare populară Tilly Losch, dela Opera din Viena, care s'a căsătorit de curând la New York cu multimilionarul Edward James. O vedem aci pe dansatoare in una din frumoasele ei creaţiuni.

Tiranizarea chefliilor

Enciclica Papei asupra moravurilor prea frivole ale aristocraţiei a avut în Italia o repercusiune imediată.

La Florenţa a fost arestată şi condamnată la trei luni închisoare pentru imoralitate actriţa Wanda Orlandini. Ea îşi afişase câţiva prieteni, lăsând să se înţeleagă că fidelitatea nu este talentul ei principal.

Un bărbat nu poate fi urmărit decât după plângerea unui soţ jignit, pe când o femee poate fi arestată după orice fel de plângere.

Purtările libere ale aristocraţiei vor fi sever înfrânte. Se vor face razzii după cheflii prin barurile de noapte. Poate că şi simplele plimbări ale îndrăgostiţilor vor îndemna poliţia să dreseze procese-verbale...

Pisici gripate

Epidemia de gripă care domneşte iarna aceasta în foarte multe ţări, nu are pretutindeni o formă gravă. Dar asta numai la oameni...

Căci unele animale domestice, cari rămân de obicei nemolipsite, sunt lovite anul acesta de gripă, şi încă in chip deosebit de grav.

O Franceză stabilită în Elveţia afirmă că, la Geneva, foarte multe pisici au fost victimele recentei epidemii. Pe când stăpânii lor deabia aveau guturai, nenorocitele feline se îmbolnăveau de gripă şi mureau.

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"
de *MAURICE LEBLANC:*
Confidenţele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin
Au mai apărut până acum:
Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.
Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.
VOLUMUL COMPLET, LEI 30

O prăbuşire sensaţională

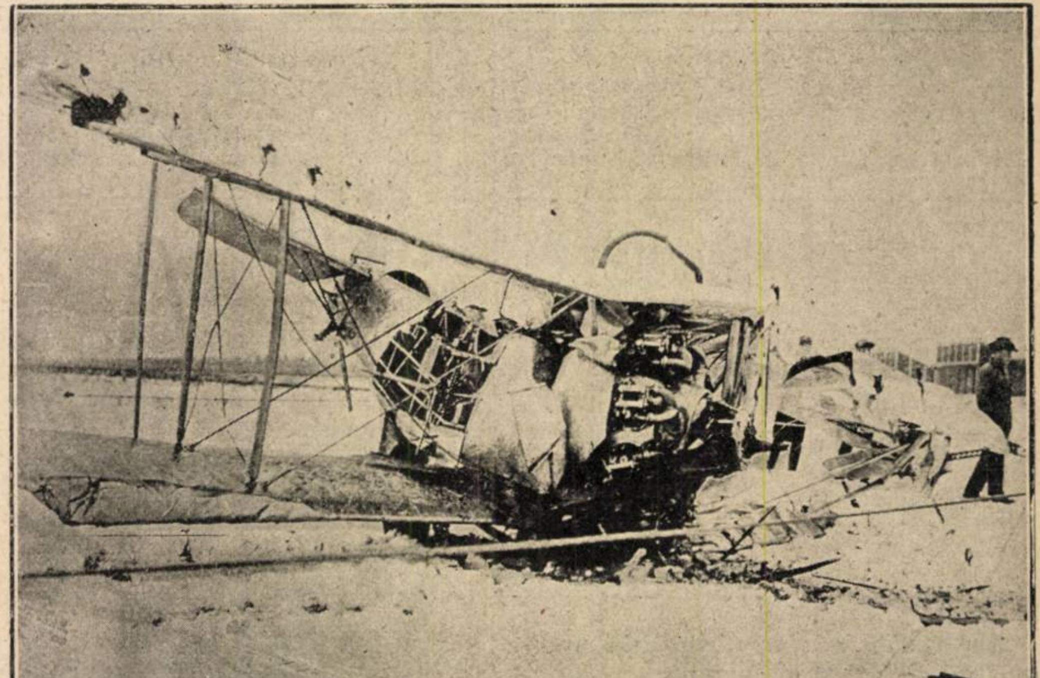

(Photo-exclusivitate Keystone)

*Se ştie că aviatorul suedez căpitanul Einar Lundborg a căzut de curând cu avionul său la Malmstatt, în Suedia. Prăbuşirea aceasta a făcut sensaţie pentru motivul că Lundborg a fost salvatorul generalului Nobile la Polul Nord. Aviatorul suedez a fost scoş mort de sub avionul **prăbuşit.***

Cea mai tânără fanfară

La Paris, cea mai tânără fanfară din Franța a dat de curând două concerte.

Toba mare are 5 ani și jumătate; cei doi subșefi (șeful e un d. Jouanne) 11 și 12 ani.

Fanfara e compusă din 50 de orfani de la 5 până la 12 ani.

Emoționante comori istorice

La Londra s'a inaugurat zilele acestea, în sălile din Grosvenor House, un muzeu istoric, în care s'au strâns unele vestigii prețioase din epoca deosebit de turbure a domniei Stuarților, din revoluția dela 1648 și din dictatura militară a lui Cromwell.

Pe lângă chei grele, lacăte inviolabile, paveze pe cari se tocea fierul spadelor, se văd acolo pistoale scoțiene și săbii cu lame lungi mâncate de rugină.

Un cheag de sânge al lui Carol I, luat de pe eșafodul pe care l'a trimis Cromwell, a fost conservat cu pietate într'un medalion de cristal; un cufăraș de aur masiv conține o bucată de păr castaniu depe capul nenorocitului monarh; în epoca aceea, singur faptul de a avea un portret al lui Carol I putea atrage pedeapsa cu moartea, și unii își procurau în ascuns gravuri bizare cari, acoperite cu o hârtie specială liniată, arătau trăsăturile regelui. Una din aceste gravuri e expusă în muzeul din Grosvenor.

Merită să mai semnalăm, dintre aceste curioase relicvii, hărțile de mătase, brodate de Maria Stuart pentru fiul ei în timpul captivității ei de nouăsprezece ani, precum și lanțul de argint pe care suverana detronată l'a purtat la gât, când verișoara ei Elisabeth a dispus decapitarea ei.

Trebue să citiți

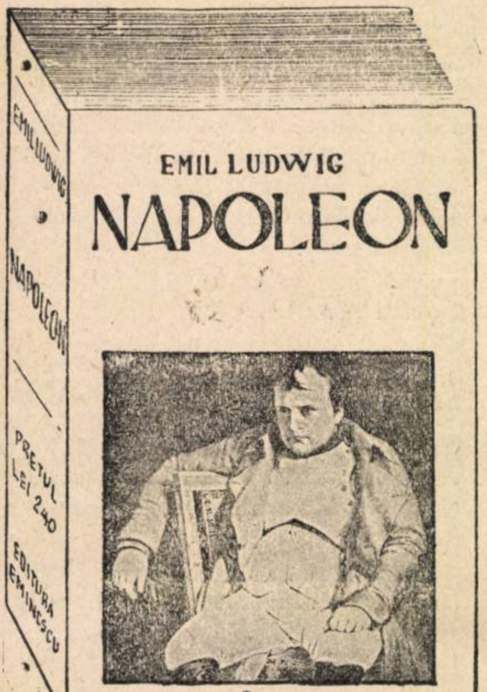

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU", București I Strada Anghel Saligny No. 2.

À încetat șomajul!

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Fabricile de automobile Ford din Detroit (Michigan) au reprimit zilele acestea la lucru 107.000 de muncitori, cari fuseseră concediați de Crăciun. Iată un lung șir de muncitori reangajați în drum spre fabrici.

Un poney pasager în avion

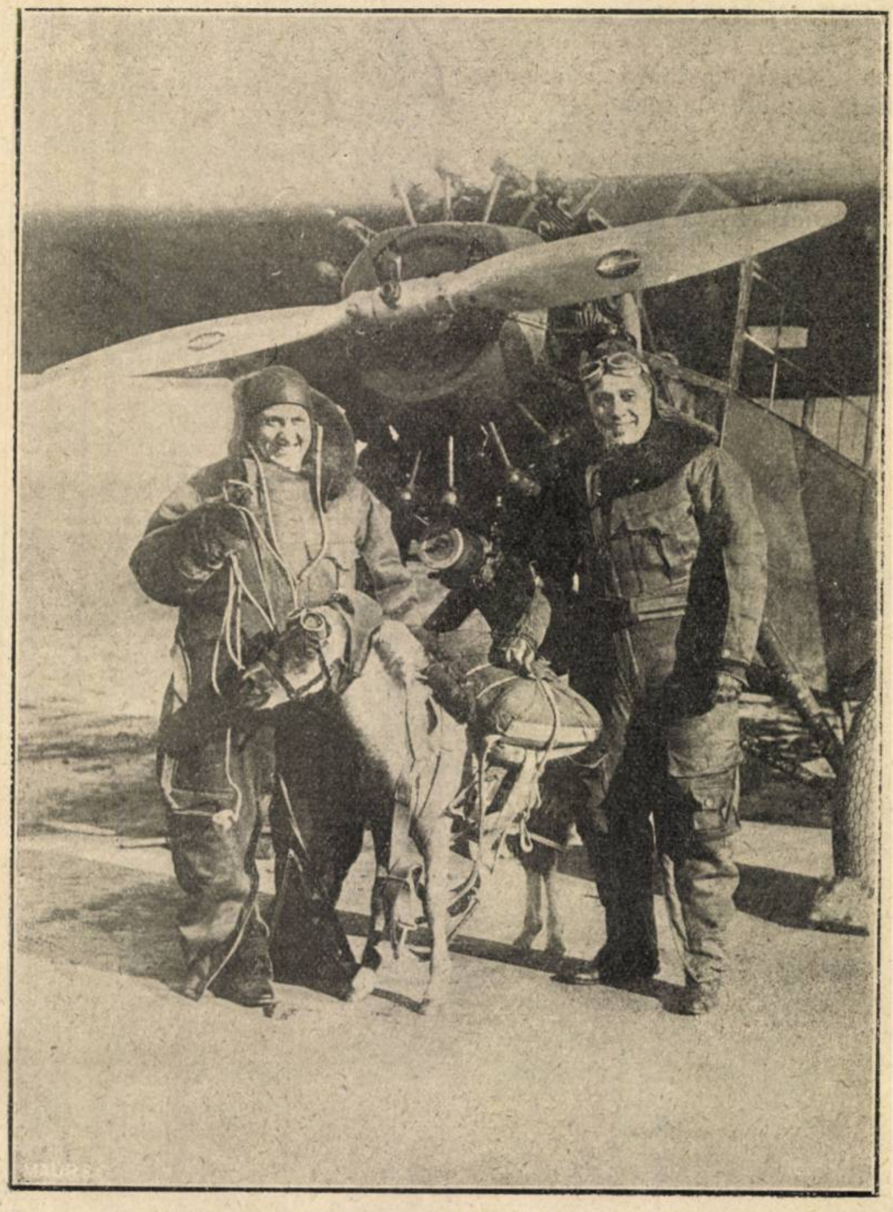

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Poneyul „Chic-Ole" al artiștilor Olsen și Johnson din Chicago, îi însoțește și în sborurile lor, ca mascotă. Iată-l aci echipat pentru a participa la un sbor: cu cască și ochelari de aviator și pe spate cu pachetul conținând parașuta. Lângă el, cei doi stăpâni ai săi.

PAGINA FEMEII

O regină a eleganțelor

(Photo-exclusivitate Keystone)
Berlinul și-a ales o „regină a eleganțelor" in persoana d-rei Irma Bobernell, vânzătoare de magazin.

Răsboi tocurilor înalte

S'a declarat din nou răsboi tocurilor înalte.

Vor ține însă oare femeile acum mai mult seama de reproșurile ce le adresează una din ale lor?

In adevăr, o doctoriță în medicină e cea care afirmă de astădată că tocurile înalte stingheresc toate legile naturei, deviând coloana vertebrală, stricând echilibrul basinului și al tuturor organelor interioare, jenând mersul și împiedicând grav circulația sângelui.

...Și totuși, femeile cu tocuri înalte continuă să trăiască!

Nou dans spaniol

Apariția noului dans spaniol «La Nova» constitue o ofensivă în stil mare contra tuturor deșelatelor mișcări spasmodice ale dansurilor moderne.

Numele e frumos: La Nova! Și e și dansul frumos. Techniceşte e o mazurcă — mult modernizată! — și se compune din opt combinații coregrafice din cele mai subtile.

Execuția e foarte grațioasă: alunecări suple, șovăiri imperceptibile, ritm legănător, «figurile» succedându-se elegant și armonios.

Deplasarea liniilor păstrează o frumusețe plastică, iar balansarea corpului se face după un acord misterios.

Servitoarele de azi

O grațioasă actriță pariziană rămasă săracă din cauza vremurilor critice, ceruse unui birou de plasare să-i trimită o servitoare. I se trimise una cu indicația că e muncitoare, cinstită și că știe să și gătească.

Actrița profită de ocazie spre a invita câțiva camarazi să mănânce la ea o gâscă, pe care i-o trimisese un autor care e și moșier.

Pe când se frigea gâsca, servitoarea zise stăpânei:

— Dar eu ce bucată să-mi iau din gâscă?

Actrița se revoltă de această pretenție.

— Nu știu, răspunse ea, ce bucată îți vei lua din gâscă, dar știu altceva ce-ți vei lua imediat.

— Ce?

— Tălpășița!

Și actrița prepară ea-însăși toată masa.

„Miss England" la pian

(Photo-exclusivitate Keystone)
Miss Betty Mason din Londra, aleasă „Miss England" pe 1931, fotografiată în locuința ei, la pian.

Pălărie de primăvară

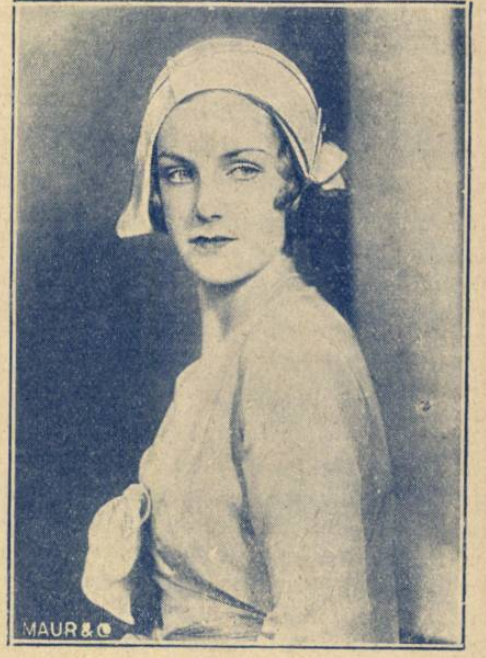

(Photo-exclusivitate Keystone)

O „versiune" modernizată a bicornului napoleonian, sub formă de pălărie de primăvară pentru doamne.

Un interior cinic

Poate fi cineva o actriță aplaudată și să-și ia totuși oarecari libertăți.. libertine în viața ei privată...

Acesta e cazul unei drăguțe artiste pariziene, care posedă un interior mobilat cu mult rafinament și... în conformitate cu existența ei liberă.

Un divan adânc sau care se adâncește grație elasticității sale, e acoperit cu perne, toate brodate cu câte o deviză. Se poate citi pe una: «Vino cât mai aproape de mine».. pe alta: «Desmeardă-mă».

E și un «?» simbolic, greu de explicat.

Pe un pat vast se află o dantelă cu o deviză de un imperativ... categoric, foarte puțin voalat... și cu o invitație adresată «călătorului», care își odihnește pe ea capul, să nu și-l odihnească prea mult.

...Cinismul acesta al desfrâului merge cam departe...

Un drept al soțului

Tribunalul din Bordeaux s'a pronunțat, într'un proces, în sensul că soțul are dreptul să deschidă și să citească scrisorile adresate soției sale.

Tribunalul s'a întemeiat în sentința aceasta pe următorul articol de lege: «Ca șef al familiei și în puterea autorității ce-i conferă legea în casa sa, soțul are dreptul de a supraveghea corespondența soției sale».

Sentința adaogă că soțul nu are totuși dreptul de a-și însuși o scrisoare adresată soției sale, fără știrea acesteea; dreptul său se mărginește la deschiderea și citirea scrisoarei în prezența soției sale.

OBLIGAŢIILE ARTIŞTILOR DE CINEMA

Vedetele de cinema duc o viaţă ca în basme... Răsfăţate de public, solicitate şi curtate de directori şi regisori, câştigă mii de dolari, au toane de mari artişti şi fac ceeace le dictează momentul. Aceasta e opinia generală despre actorii de film.

In realitate situaţia se prezintă însă cu totul altfel.

Până şi «stelele» ecranului din Hollywood au milioane de griji şi nevoi. Căci în realitate nu sunt decât nişte biete marionete cari joacă atârnate de sforicica... contractului lor. Sunt adevăraţi sclavi ai acestor contracte, cari — ca nişte adevăraţi calăi — dispun de viaţa lor, determină felul lor de trai. Aceste contracte sunt alcătuite — ca să zicem aşa — numai din interdicţii. Ele sunt dictatoriale până şi în ce priveşte viaţa particulară a artiştilor. Şi de multe ori găsim în aceste contracte dispoziţiile cele mai bizare.

Acum un an şi jumătate a isbucnit la Hollywood un conflict din cele mai vehemente.

Ricardo Cortez şi Alma Rubens ţineau cu orice preţ să se căsătorească. Dar lucrul nu era atât de simplu cât vi se pare dv. Căci nu voinţa celor doui actori era determinantă în această chestiune, ci... contractele semnate de fiecare în parte cu directorii caselor respective de filme. Şi în aceste contracte exista o clauză precisă care le interzicea amândurora să se căsătorească.

Cincisprezece luni au durat tratativele, cincisprezece luni cele două tabere s'au răsboit, până ce — în cele din urmă — directorii caselor de filme s'au lăsat convinşi şi au catadicsit să aprobe căsătoria dintre cele două vedete ale ecranului.

*

Dar acest exemplu nu este încă poate destul de elocuent. Vă vom da şi altele.

Reginald Denny e un sportsman fanatic. Inoată, boxează, încalecă şi, ca om foarte modern, e şi un excelent pilot de avion.

Or, într'o zi se constată că celebrul actor de cinema era dispărut de patru zile. Plecase cu avionul său personal într'o excursie mai lungă. Ei, dar această escapadă l'a costat scump.

Când veni ziua semnării unui nou contract, i se stipulară în acesta clauze draconice, cari stăvileau vehement pasiunea sa pentru sbor. Reginald Denny trebui să se oblige că nu va mai consacra decât o anumită, bine determinată perioadă de timp aeroplanului său.

*

Filmul vorbitor a pus o tragică linie de finit carierei cinematografice a foarte frumoasei actriţe de filme mute Vilma Banky. Cum această vedetă nu vorbeşte la perfecţie limba engleză, i s'a tăiat posibilitatea de a mai face filme la Hollywood. Acum doui ani, Vilma Banky a fost însă o mare stea a ecranului şi un viitor strălucit o aştepta şi i se proorocea de toţi aceia cari nu bănuiau evoluţia pe care o va lua filmul sonor.

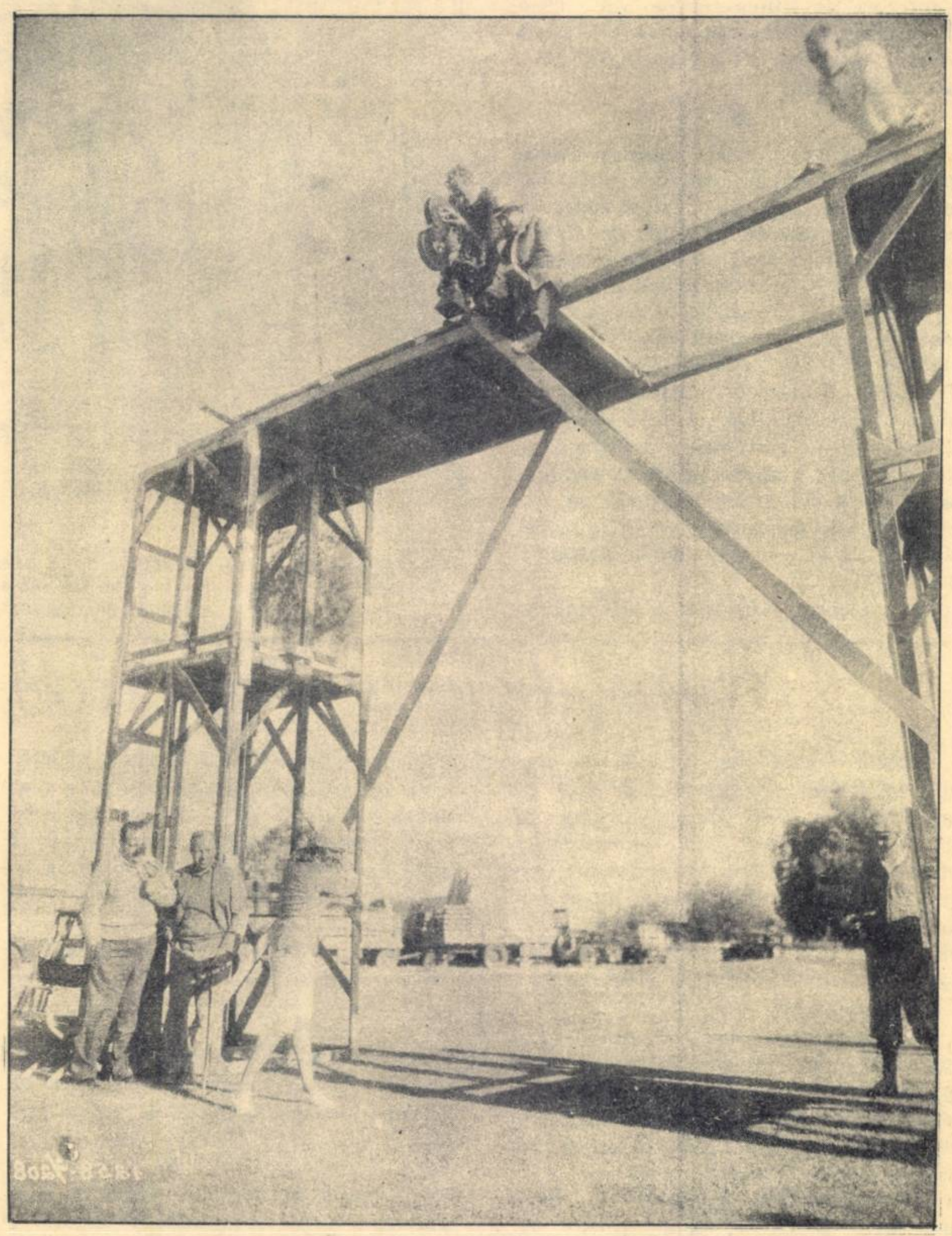

Una din obligaţiile cele mai însemnate ale artistei de cinema, e să fie sveltă, frumoasă, sportive, matinală şi... cu sex-appeal: aci vedem un exemplar plastic, care întruneşte toate aceste calităţi, în timpul unei filmări.

Or, în primul ei contract, Vilma Banky a trebuit să se oblige că într'un timp, şi anume în decurs de 18 zile, va cântări cu şapte kilograme mai puţin. In acest scop frumoasa actriţă a ţinut o strictă dietă şi... prescripţiile de dietă, date de medic, erau prevăzute amănunţit în contractul respectiv...

*

Norma Shearer e una din puţinele actriţe de film, care poartă încă părul lung. Ei bine, acest păr lung a fost una din clauzele principale ale noului contract semnat de marea actriţă. Şi anume s'a stipulat acolo că Norma Shearer n'are voie să-şi tundă părul «à la garçonne». Iar dacă ar face totuşi acest lucru, gestul ei va fi considerat drept o călcare de contract.

Ceva mai mult: Dorothy Mackail e pusă de casa de filme First National în fiecare săptămână pe cântar, şi vai de ea dacă ar depăşi măcar odată greutatea de 55 de kilograme ce i-a fost prescrisă, chiar dacă ar întrece-o cu numai câteva grame.

Al Jolson, cea mai mare vedetă masculină — afară de Charlie Chaplin — a trebuit să admită ca în contractul său să se pună anumite limite foarte strâmte însăşi libertăţii sale personale. Aşa bunăoară, interpretul «Cântăreţului de jazz» n'are voie să fumeze mai mult de zece ţigarete pe zi — asta pentru ca să-şi cruţe vocea. Ba ceva mai mult: n'are voie să intre în localuri pline de fum şi e obligat să iasă numaidecât din orice încăpere în care se fumează prea mult...

(Urmează în pag. 224)

Şi Bebe Daniels are o clauză câtsepoate de ciudată în contractul ei.

Se ştie că această actriţă este o excelentă călăreaţă şi o tot atât de strălucită conducătoare de automobil. In numeroase filme a dovedit aceste însuşiri şi s'a produs cu unele isprăvi destul de îndrăsneţe.

Iată însă că delicioasei Bebe Daniels îi plac îndrăsnelile şi în viaţa ei particulară. In consecinţă, contractul ei are prevăzut un paragraf, care stabileşte viteza maximă a automobilului, când se află ea la volan, la numai şaptezeci de kilometri pe oră. Căci Bebe Daniels avusese obiceiul până atunci să sboare cu cel puţin 120 kilometri pe oră...

*

O excelentă sursă de venituri fusese până mai deunăzi, pentru actriţe, recomandarea, prin ziare şi reviste, a celor mai felurite droguri de înfrumuseţare. Iată însă că acum urmează să se schimbe şi asta. O cucoană foarte energică a cumpărat la un moment dat un leac de înfrumuseţare recomandat de una din vedetele cinematografice dela Hollywood. Leacul n'a dat însă niciun rezultat, ci în loc de înfrumuseţare a pricinuit o urâţire a feţei cucoanei respective. Or, aceasta a avut ideea cel puţin originală să dea în judecată pe actriţa cu pricina şi să-i ceară şi o respectabilă despăgubire!

Din fericire, afacerea n'a ajuns la urechile publicului. Insă casa de filme Paramount a tras din această întâmplare învăţătura de cuviinţă, şi ea interzice acum actriţelor ei de a-şi mai oferi fotografiile sau numele pentru asemenea scopuri de reclamă.

Pictura unui copil de 13 ani

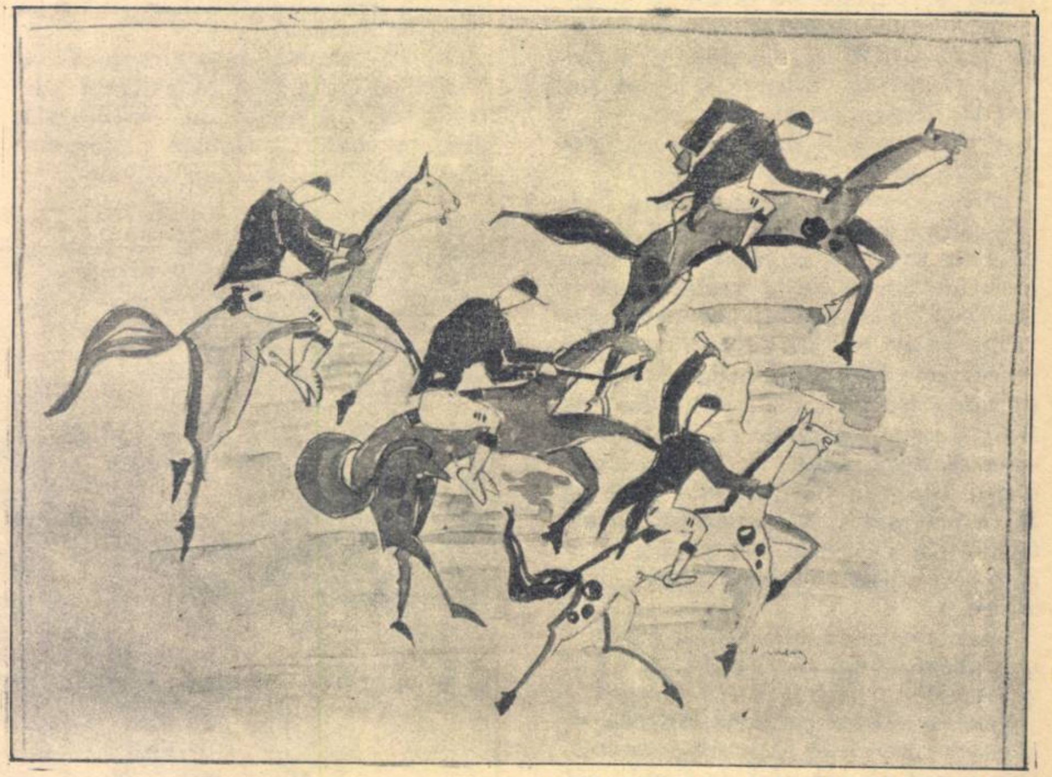

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O expoziţie de picturi făcute de copii până la 15 ani a fost deschisă de curând la Berlin. Reproducerea de mai sus e după un tablou realizat de un copil de 13 ani şi reprezintă, în chip original, un grup de jochei.

Cum dejuna Napoleon cel Mare

Se ştie — mai ales după citirea monumentalului «Napoleon» al lui Emil Ludwig — că primul Impărat al Francezilor a fost foarte cumpătat la mâncare şi băutură. In campanie, renunţa adesea o zi întreagă, uneori şi mai mult, la orice hrană. Şi când cei din jurul său se văetau de oboseală şi de lipsurile inerente unui răsboi, Napoleon râdea.

Dar şi în timp de pace marele Impărat respecta foarte rar orele de masă. Acorda audienţe, avea conferinţe cu mareşali şi înalţi demnitari ai Statului, şi adesea se făcea ora 11 noaptea, când începea masa, spre marea disperare a bucătarului. Căci mâncările pregătite se menţineau de mult timp calde, pe farfurii de argint cu vulturul imperial, într'o încăpere de alături.

O măsuţă de mahon e pusă repede unde trebue, pe ea se aşează tacâmurile, şi prefectul palatului, în uniformă brodată cu argint, stă smirna lângă masă. Intendentul Guignet, zis şi Dunan, e gata să-şi facă serviciul.

Acesta e o personalitate distinsă şi a servit pe prinţul de Bourbon şi pe ducele de Rohan înainte de a fi fost angajat de Napoleon, pe atunci prim consul. Salariul său e de 6.000 franci anual, la care se mai adaogă «mici» gratificaţii, din care numai cea din anul 1810 era de 3.000 franci. Dar şi serviciul său nu e totdeauna plăcut.

Când e necăjit, Napoleon răstoarnă masa şi mâncarea se rostogoleşte pe covor. Şi sărmanul Dunan trebue să aducă alte bucate. Dar cât de supărăcios şi de mânios e Impăratul, atât de uşor se calmează. Atunci îl bate binevoitor pe obraji pe intendent, şi pacea e restabilită.

*

Dacă compari dejunul lui Napoleon cu ospăţurile risipitoare ale regilor Franţei, trebue să recunoşti că a fost destul de simplu. Pe când acolo se serveau duzini de feluri de mâncare, o dispoziţie a lui Napoleon din anul 1810 stabileşte următorul menu: o supă, trei hors-d'oeuvres, o ceaşcă de cafea şi o sticlă mică de vin de Bourgogne. In anii de mai târziu, masa a fost şi mai simplificată.

Nicăeri, în tot felul său de a trăi, Impăratul nu s'a arătat mai parvenit decât la masă. Mânca grăbit, înghiţea bucăţi mari, mesteca prost, băga mâinile în farfurii şi îşi păta adesea uniforma cu sos. Mânca toate deavalma, începea uneori cu desertul şi încheia cu supa.

Mâncările sale favorite erau simple. Carne de pui în orice formă, friptă, prăjită sau ca tocană, pui à l'italienne, à la tartare sau à la Marengo se bucurau de preferinţa lui. Dintre peşti, mânca cu predilecţie mreana de mare, dintre prăjituri cele din foi subţiri.

Ca oricărui Corsican autentic, îi plăceau mult macaroanele cu parmezan.

Când consulul Bonaparte s'a întors din fabuloasa campanie în Egipt, cerea să i se servească zilnic orez fiert şi curmale. Dar preferinţa aceasta nu dură mult, şi în curând Napoleon reveni la puii săi.

O aversiune nervoasă avea contra aţelor din fasolea verde, care îi plăcea de altfel foarte mult. Aţele, spunea el, îi provoacă impresia firelor de păr, şi numai gândul că ar putea găsi un fir de păr în mâncare, îi pricinuia o greaţă irezistibilă.

Dar tocmai sub raportul acesta a păţit'o odată.

Inspectând în anul 1881 cetatea Cherbourg, îi veni cheful să ia parte la masa soldaţilor săi. I se dete ciorbă şi pâine neagră. Intâmplarea vru însă să găsească în ciorbă un fir lung de păr. Napoleon îl pescui cu precauţiune şi înghiţi cât mai repede ciorba, deoarece soldaţii se uitau la el.

Tacâmurile depe masa imperială erau din argint cizelat, numai linguriţele pentru sare erau aurite. Sticluţa de untdelemn şi solniţele aveau forme de fantezie, după gustul de atunci, de scoici, lebede, etc.

(Urmează în pagina 225)

In afară de acest serviciu de masă pentru uzul zilnic, Impăratul mai poseda fireşte şi alte servicii de preţ. Bunăoară unul de porţelan decorat cu mult aur, pentru care existau carafe şi pahare de cristal fin, furnizate de maestrul parizian Séjournant, cu preţul de 23.463 franci.

Cu prilejul feericelor serbări de încoronare din anul 1804, oraşul Paris dăruise Suveranului un superb serviciu de argint aurit. In anul 1881, valoarea întregului tezaur de argintării din castelele din Franţa era de 2.200.000 franci, la care se adăogau 850.000 franci din castelele imperiale din Toscana, Roma şi Olanda.

*

Napoleon dejuna de obicei singur. Prima sa soţie Joséphine nu venea niciodată la dejun.

După a doua sa căsătorie, Impăratul a dejunat cu Marie-Louise numai în scurtul timp care a precedat naşterea fiului său, regele Romei. Mai târziu însă, doamna de Montesquiou a trebuit să aducă adesea pe regele Romei la dejun, cu care prilej Napoleon a dovedit că e un prost educator. Dădea copilului vin roşu, îi băga sos în gură şi se amuza mult când d-na de Montesquiou protesta energic.

Impăratul făcea scene identice şi cu nepoţii şi nepoatele sale, printre cari Napoleon-Louis, fiul lui Louis Napoleon era favoritul său şi a trecut drept moştenitor al tronului până la naşterea regelui Romei.

Napoleon se juca adesea cu copilul acesta.

Intr'o zi, nepotul apucă, după masă, ceaşca de cafea, şi unchiul său îi dete să bea. Dar cafeaua era amară şi prinţul se strâmbă grozav.

— Educaţia ta nu e încă completă, zise Impăraul sarcastic, căci nu ştii nici măcar să te prefaci.

In altă zi, Napoleon confiscă nepotului său un ou. Prinţul nu ştia de glumă şi strigă:

— Dă-mi oul înapoi, că de nu, te înjunghiu!

— Cum, ştrengarule? zise Impăratul serios. Vrei să-l omori pe unchiul tău?

Băiatul deveni însă şi mai mânios şi îşi repetă ameninţarea, iar Napoleon se supuse, adăogând sarcastic:

— Tu vei deveni un om extraordinar.

*

Dar la dejun nu veneau numai copiii din familie, ci şi savanţi şi artişti, parte spre a se consulta cu dânsul, parte spre a auzi părerile Impăratului despre cutare sau cutare ramură a artei şi ştiinţei. Căci Impăratul ştia de toate.

Talma, renumitul tragedian al imperiului, accepta şi el cu atât mai bucuros sfaturile lui Napoleon, cu cât erau totdeauna însoţite de daruri princiare. Numai în anii 1806—1813, Talma a primit ca gratificaţii suma de 195.200 franci.

Oricât de numeroşi erau musafirii, dejunul lui Napoleon nu dura niciodată mult.

Am spus mai sus că Impăratul, nervos şi mânios cum era, mânca foarte repede. Dejunul dura zece până la cincisprezece minute. Apoi obişnuia să facă soţiei sale o scurtă vizită.

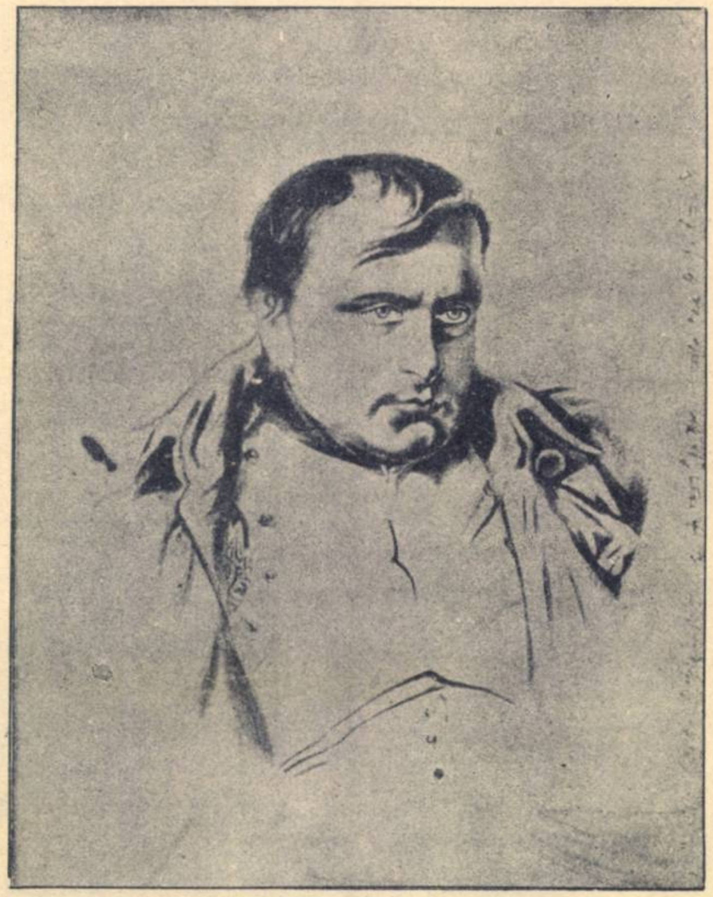

NAPOLEON CEL MARE
Acuarelă, probabil a unui Japonez

Pe vremea Joséphinei, făcea adesea observaţii critice asupra marelui număr de doamne invitate. Ii plăcea să sperie societatea de doamne prin apariţia sa bruscă, ca pe duşman pe câmpul de bătălie.

In salonul Mariei-Louise domnea mai multă linişte şi seriozitate, şi Impăratul se aşeza uneori pe unul din superbele fotolii, spre a moţăi câteva momente. Apoi sărea în sus, saluta scurt şi se ducea în cabinetul de lucru. Acolo îl aştepta secretarul său intim.

Napoleon umbla repede încoace şi încolo, dicta din ce în ce mai grăbit, şi pana scârţâitoare a secretarului deabia îl putea urma.

Napoleon, acest om cu adevărat mare, depunea într'o singură zi o enormă activitate intelectuală.

Baia... un pericol

In Statul american Connecticut a fost ales un nou guvernator. Numele său e dr. Wilbur Lucius Cross.

La unul din numeroasele banchete organizate pentru sărbătorirea acestei victorii, noul guvernator a căutat să explice enorma vitalitate, cu care a dus campania electorală în ciuda vârstei sale de 68 de ani. El crede că energia sa inepuizabilă s'ar datori împrejurării că, săptămâni întregi, nu a avut timp să facă bae.

Ca adevărat savant — d-rul Cross a fost câtva timp şi rector al Universităţii Yale — a căutat imediat fapte istorice cari să poată fi puse în paralelă cu experienţa sa, şi a povestit că în Casa Albă s'a introdus prima putină de bae deabia sub preşedinţia lui Fillmore.

Când Fillmore ceru Senatului acordarea unei sume pentru o odae de bae, a întâmpinat întâi un refuz. S'a spus atunci că între 1 Octombrie şi 1 Iunie băile ar fi periculoase din punct de vedere sanitar şi că trebuesc deci evitate..

Cugetă animalele?

Savanţii au crezut mult timp că animalele nu sunt călăuzite în acţiunile lor decât de instinct şi de impulsurile fireşti provenite din deprinderi de mult timp înrădăcinate. Albina îşi construeşte stupul fără nicio învăţătură, iar cucul îşi depune ouăle din propria sa voinţă în cuiburile altor păsări.

De scurt timp însă, naturaliştii au ajuns să creadă că un fel oarecare de raţionament nu se produce numai în creerul animalelor superioare, cum sunt câinele şi maimuţa, ci şi la creaturile inferioare, ca şarpele şi peştele.

Darwin vorbeşte de un şarpe care, trecându-şi capul prin gaura unei bariere, înghiţise o broască vie, care se aflase pe partea cealaltă. Dar, cu gâtul umflat de prada sa, nu-şi mai putu scoate capul din gaură. El trebui să verse victima. Apoi o înghiţi din nou şi avu acelaş desagrament. A treia oară recurse la alt procedeu: apucă broasca de o labă, o trecu prin gaură şi putu s'o înghită liniştit.

Dacă aci n'ar fi un raţionament la bază, faptul ar fi greu de explicat.

Două portrete de Boldini,

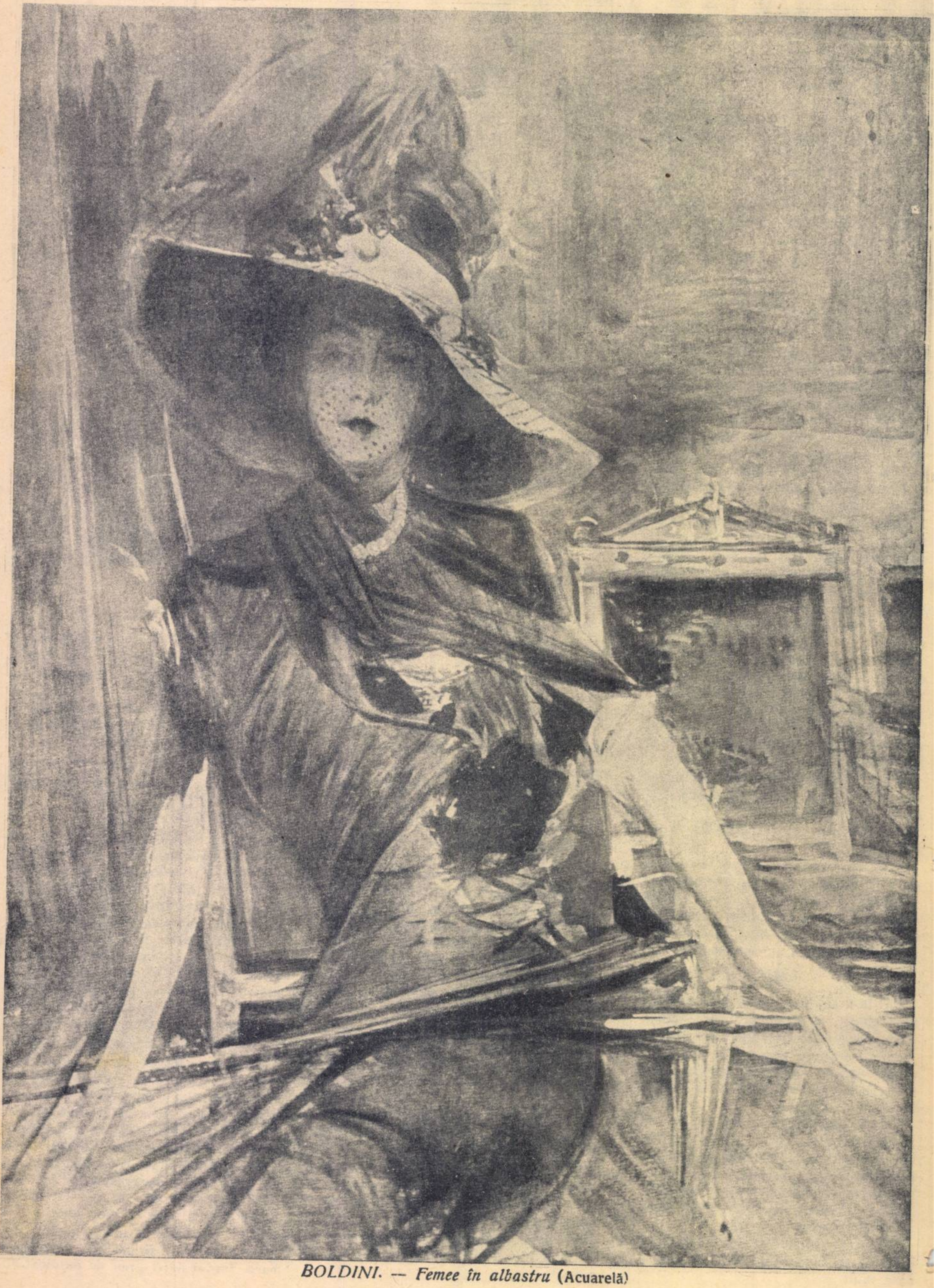

BOLDINI. — *Femee în albastru* (Acuarelă)

supranumit „pictorul femeii“

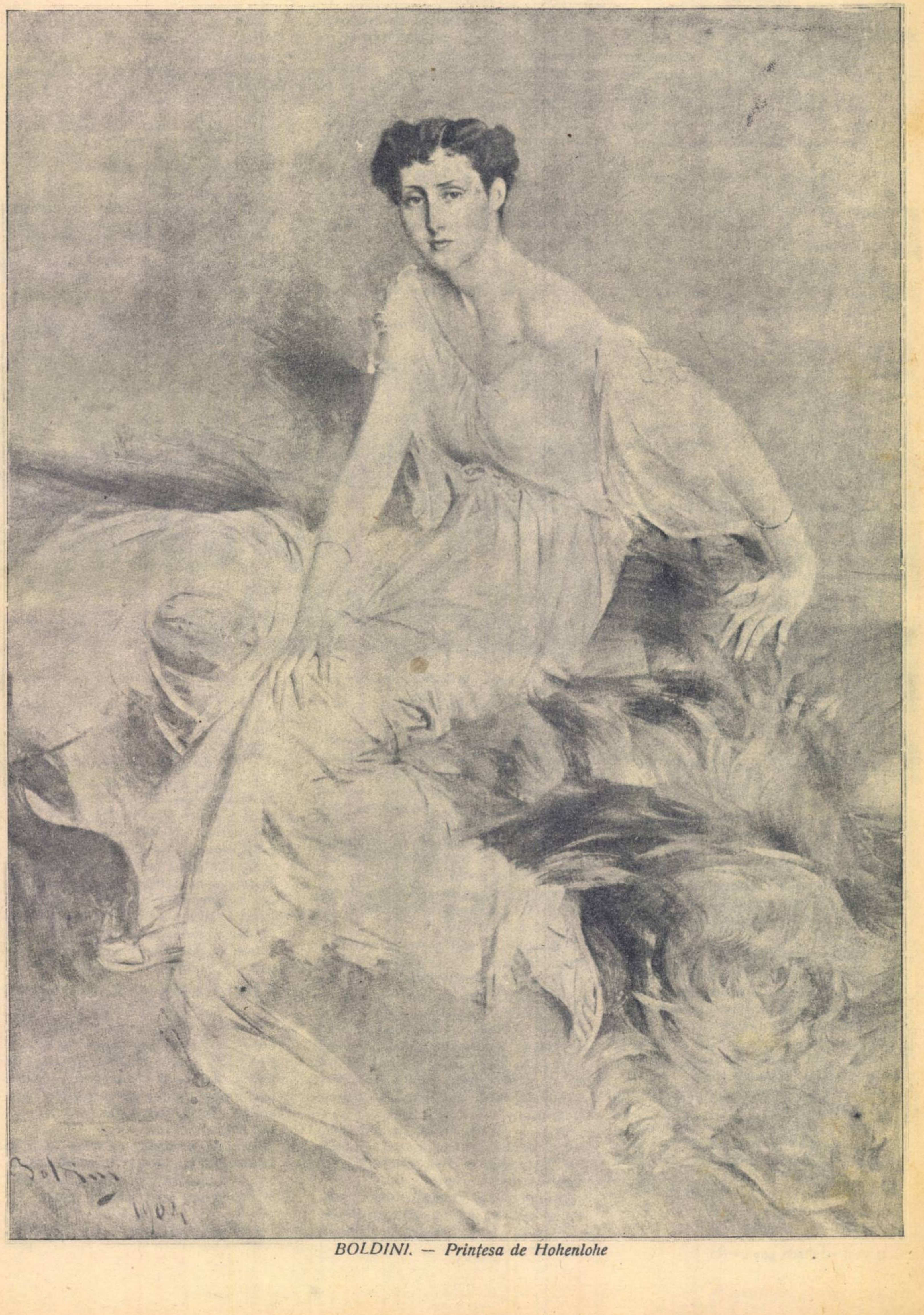
Boldini
1904

BOLDINI. — Prințesa de Hohenlohe

Cum era să fie omorât Edison[1]

Edison nu avea bani niciodată. Trebui deci să mai vândă ziare şi covrigi o bucată de vreme, până găsi un foarte modest post de ajutor de telegrafist la Port Huron. Fu însă concediat repede de tot, pentrucă, fiind un tânăr inteligent şi muncitor, îşi câştiga pretutindeni duşmănia celor invidioşi.

Două categorii de oameni întâmpină mari dificultăţi în lupta vieţii: oamenii prea proşti şi prea inteligenţi, ca un corolar al principiului că extremele se ating.

Tânărul Edison se zbătu iarăşi în sărăcie, până ajunse la Louisville, zdrenţăros, flămând, fără un ban în buzunar şi fără nicio nădejde în mai bine.

Intr'o noapte, un sergent de stradă crezând că are de-aface cu un borfaş, îi strigă să se oprească. Cum Edison era surd, el îşi continuă, însă, drumul, liniştit, până omul poliţiei trase un glonţ de revolver în «vagabond».

Din fericire, viitorul inventator nu fu atins.

MIRAJUL AMERICEI DE SUD

Când în Europa era criză şi un om trecea prin momente grele, atunci avea iluzia salvării plecând în America de Nord. Când în America de Nord e criză, apare în imaginaţia unui American «mirajul Americei de Sud»!...

Poate nu pe Edison trebue să-l admirăm, atât cât fericitul mediu în care s'a putut desvolta acest geniu extraordinar. Plecat în Brazilia ori în Europa, cine ştie dacă Edison ar mai fi ajuns celebrul savant!

Noroc că rămase în Statele Unite şi renunţă la proectul de a pleca în Brazilia.

CUM DEBARCĂ LA NEW-YORK

Vagabondă la Cincinatti, la Boston şi în alte oraşe.

La 22 de ani îşi vându cărţile spre a-şi cumpăra un bilet de vapor dela Boston la New-York.

Edison are azi o avere de zeci de milioane de dolari. Când debarcă însă la New-York, trebui să împrumute un dolar dela un telegrafist, ca să aibă ce mânca.

CA ZIDUL MEŞTERULUI MANOLE

Ani şi ani de zile cunoscu tânărul Edison lupta grea a existenţei.

După cum o putere necunoscută surpa peste noapte zidul meşterului Manole, la fel o soartă bizară prefăcea în praf toată munca de titan a tânărului Thomas Alva.

S'a apucat bunăoară de chimie, la vârsta de 14 ani.

Fatalitatea face să i se răstoarne o sticlă de fosfor, cum am văzut în primul capitol din «Oglinda Lumii» No. 8; vagonul laborator ia foc, conducătorul îl zvârle din vagon, îl bate de rămâne surd pe toată viaţa, şi-l dă afară din slujbă.

Această întâmplare l'a desgustat pe Edison de chimie, şi la 16 ani el se consacră ziaristicei.

Dar nici aci nu i-a mers, ziaristica fiind mai primejdioasă decât fosforul. Un oarecare cetăţean care se supărase de un articol al imprudentului ziarist, avu ideia pur şi simplu să-l omoare.

Intr'o noapte, bruta îl pândi la podul unui râu şi-l zvârli în apă, care avea câţiva metri adâncime în acel loc. Noroc că Edison ştia să înnoate; scăpă dela moarte, dar se hotărî să părăsească şi ingrata meserie de gazetar.

— «**Numai electricitatea îmi mai rămâne acum**», spuse el unui prieten al său Milton Adams.

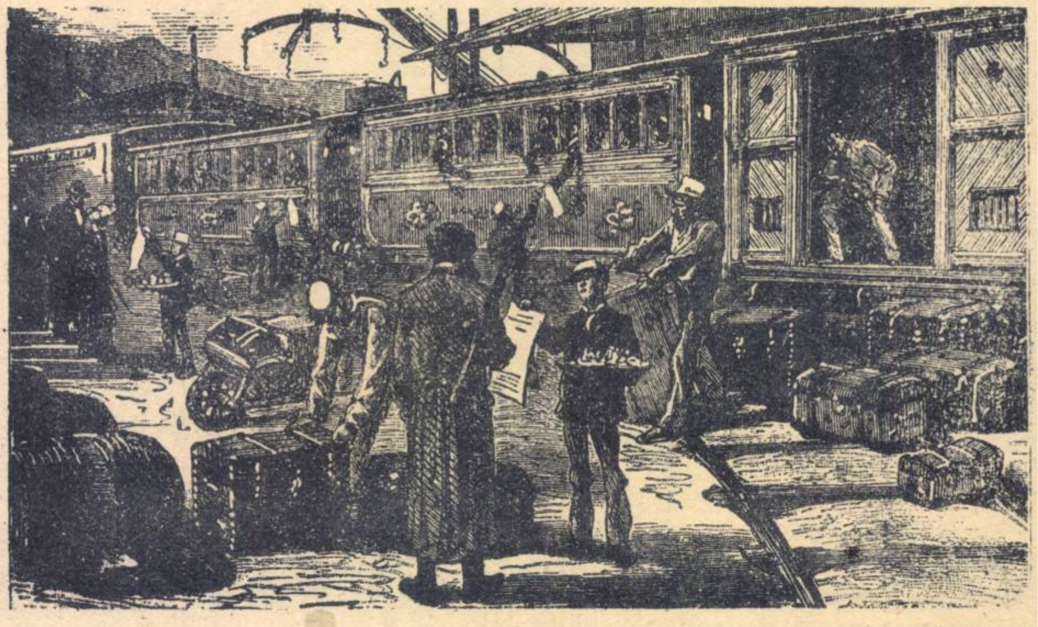

Din tinereţea lui Edison: vânzător de ziare şi de covrigi, intr'o gară din provincie.

Se apucă dar să înveţe electrotechnica, singur, fără îndrumarea nimănui, scriind în timpul studiilor la diverse jurnale, ba mai fu vânzător de ziare, ucenic la un ceasornicar, etc., spre a avea cu ce trăi.

Tinereţea lui Edison se aseamănă mult cu cea a lui Rudolf Valentino, cel mai mare artist al ecranului, care a trecut prin multe şi grele suferinţe, până să ajungă la reputaţia de mai târziu.

Valentino, ca şi Edison a fost vânzător de ziare pe străzile din New-York, apoi măturător de stradă, curăţitor de tramvaie, servitor şi chelner. Şi dacă Edison avu norocul să ajungă la 84 de ani păstrându-şi încă sănătatea, Valentino, care a suferit îngrozitor, muri la 31 de ani, câteva zile după ce isprăvi filmul «Fiul Şeicului», în care şi-a consumat ultima energie a vieţii sale.

Să dăm timpul cu 60 de ani îndărăt şi să urmărim grozavul **struggle for life** (lupta pentru existenţă) al ilustrului inventator.

Ştrenţuit, cu hainele numai petice, cu faţa anemiată, tânărul Edison hoinărea pe străzi, vânzând ziare trecătorilor.

Iată cum ni-l descrie d. profesor I. Simionescu, în minunata sa scriere «Oameni aleşi»:

«Edison se îndreptă spre electricitate. Telegrafia îl atrăgea. Ardea de dorul să înveţe telegrafia, dar nu avea bani ca să urmeze o şcoală. Norocul i se puse în cale. Intr'o bună zi scăpă dela moarte pe copilul telegrafistului din gară, care se juca pe şine, tocmai când intra trenul. Drept recunoştinţă, părintele fericit îl învăţă telegrafia. Se obişnui repede să dea şi să primească telegrame: deveni meşter în această îndeletnicire, ceea ce-i fu de mare ajutor mai târziu. Din vânzător de ziare deveni telegrafist. Lăsă casa părintească, trecând din oraş în oraş, fie căutând un loc mai bun, ori dat afară pentru încercările sale de invenţie. A schimbat vreo 6 oraşe.

Intr'o iarnă, înfometat, îmbrăcat în haine de dril, se prezentă la un birou cerând un loc. Toţi se uitau la el cu neîncredere».

IN LUPTA CU MIZERIA

Tom nu găsea nicăeri de lucru. N'avea un ban, dormea în grădini publice şi chiar pe stradă.

Negăsind serviciu nici la Port Huron, plecă la Stratford, de aci la Toronto (Canada), se întoarse iar la Port Huron, apoi plecă la Indianopolis, de aci la Cincinatti. In sfârşit la Cincinatti găsi un post de telegrafist—cu 60 dolari pe lună (2 dolari pe zi) — ceeace în America e un salariu care abia îţi permite să trăeşti.

FATALITATEA UNEI STICLE CU ACID SULFURIC

Edison trăia singuratic. Distracţiile lui erau cititul şi experienţele ştiinţifice. Câte odată, dar rar, se ducea la teatru, dar cum auzea greu, teatrul nu-i procura nici-o distracţie. Nu trecu mult, şi fu concediat din postul de telegrafist din Cincinatti.

Destinul probabil nu vroia ca Tom să rămână un modest telegrafist, pentru că-i rezerva surpriza de a ajunge cel mai mare inventator al lumii.

*

Vom continua într'un număr viitor.

F.

---

[1] Vezi «Oglinda Lumii» No. 8.

De ce eşti geloasă, dudue? De ce eşti gelos, domnule?

D-na dr. Alice Rühle din Dresda a ținut la Institutul internațional de psihologie individuală, din Viena, o interesantă disertație asupra „geloziei“, în legătură, bine înțeles, cu dragostea. Rezumăm aci părerile ei:

Când întrebi pe geloşi care e motivul geloziei lor, poți auzi următoarele răspunsuri paradoxale: «Trebue să existe credință» şi «Nu există credință». Cu alte cuvinte: «Trebue să am de toate» şi «Nu pot avea de toate».

După părerea generală, gelozia provine din faptul că sexele nu au încredere unul în cellalt. Gelosul nu vrea să audă decât o părere preconcepută; el a pierdut contactul cu realitatea. Are concepții himerice, pentru cari nu există nici dovadă, nici contradovadă.

Gelozia e totdeauna neîntemeiată din punct de vedere filosofic, de oarece niciun om nu are dreptul să posedă numai el pe aproapele său.

Un al doilea paradox rezultă din tema: «Gelozie şi dragoste».

Gelozia şi dragostea sunt nedespărțite, dar de altă parte gelozia nu are nimic de a face cu iubirea.

Dragostea şi gelozia nu pot fi exprimate în valori. Gelozia nu e legată de obiect, ci îşi caută şi îşi găseşte un obiect. Gelozia se întâlneşte mai pronunțat la femee decât la bărbat. Aceasta din cauză că femeia e mai slabă şi că pierderea partenerului ei o loveşte mai mult decât pe bărbat. O femee poate fi geloasă de soțul ei când acesta s'a îndrăgostit de altă femee; ea îşi spune atunci: «Numai de-ar ține la mine sufleteşte». Femeia pricepe chiar, uneori, asemenea cazuri.

Altfel se prezintă însă cazurile, când gelozia femeii e provocată din cauză că bărbatul arată unei alte femei o simpatie serioasă, care atinge viața sa sufletească. Atunci soția recunoaşte că l'a pierdut şi crede că dragostea ei a fost distrusă.

Aci e însă o auto-amăgire, căci în cazul acesta motivul geloziei nu este iubirea, ci teama de pierderea posesiunii.

Interesantă e problema Don-Juanilor. Specimenele acestea sunt în cea mai mare parte oameni aproape lipsiți de simțiminte, cari, în dragoste, caută să înlocuiască calitatea prin cantitate.

*

Nici în zilele noastre nu ne putem cotorosi de vechile concepții morale. Femeia necăsătorită sau divorțată e şi azi mai puțin stimată în societate decât cea măritată. De aceea ea îşi apără proprietatea: soțul.

Psihologiceşte intervine aci şi teama de moarte a oricărui om, căci vrei să ai un tovarăş cu care să îmbătrâneşti împreună şi să lupți împreună contra morții, considerată drept cea mai grozavă nenorocire.

Gelosul se vede şi mai amenințat prin pierderea partenerei. De aceia oamenii mai bătrâni sunt mai geloşi decât tinerii.

*

Gelozia e vătămătoare, fiind un simțimânt lipsit de răspundere.

Marcel Proust descrie în romanul său «Du côté de chez Swann» pe un gelos care îşi analizează starea: el îşi spune că ar putea crea o operă mare prin energia pe care o cheltueşte cu gelozia. Numai când se stinge pasiunea pentru femeea iubită, recunoaşte că împreună cu dragostea s'a consumat şi gelozia şi energia pentru alte opere.

Gelozia nu poate fi vindecată, dar psihologul individual va căuta totuşi să vindece pe omul gelos. Explicații sunt destule; bunăoară atitudinea pe care o ia femeea în vârstă față de cea tânără sau omul sărac față de cel bogat.

In aprecierea geloziei te zăpăceşti uşor, de oarece e o problemă dialectică, în care contrastele se neutralizează; contrastele sunt numai aparente, derivând din erori mintale.

Gelozia nu este imorală, ci nepractică. Găsim în această privință o paralelă între gelozie şi concepția morală a credinței. Credința nu e nici ea morală, ci e numai practică în împrejurările actuale. Toate acestea nu au nimic comun cu iubirea.

La gelozie sau necredință se fac cercetări, dar adevărata dragoste nu există decât când dărueşti, niciodată când ceri.

*

Generațiile de mai târziu nu vor cunoaşte concepția geloziei. Cu alte cuvinte: până atunci se vor fi modificat complet concepțiile de iubire şi sexualitate. Şi se va naşte în acel timp un nou fel de simțiminte de comunitate, în care gelozia nu va avea niciun rost. Atunci nu va mai exista patima geloziei în sensul nostru.

Se speră că oamenii vor dobândi o încredere în sine, din ce în ce mai mare, care îi va scăpa de nevoia geloziei.

Pescuitul în ape înghețate

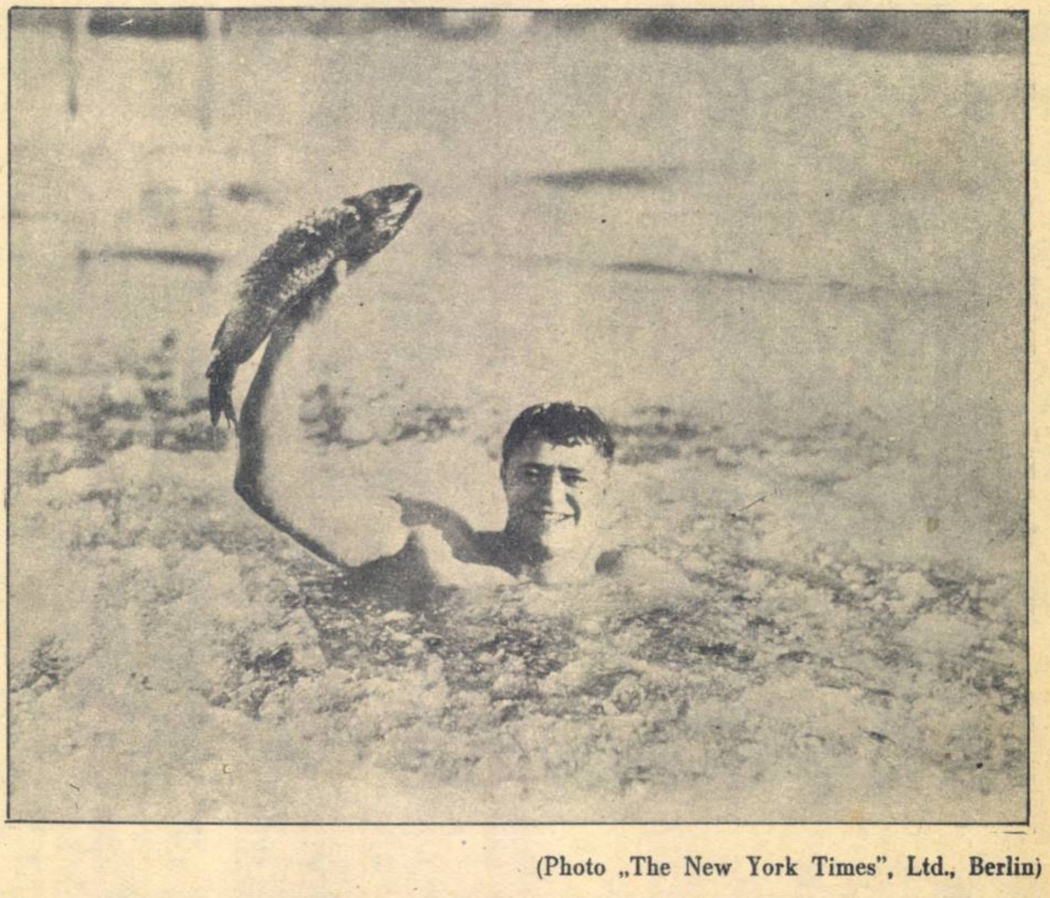

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un sport nou, care însă nu va face desigur mulți adepți, lansează în America înotătorul Marwin Nelson: pescuitul în ape îngheţate. Iată-l aci pe curagiosul inotător cu prada sa în mână, printre sloiurile de ghiață.

Ca să se menţie sveltă...

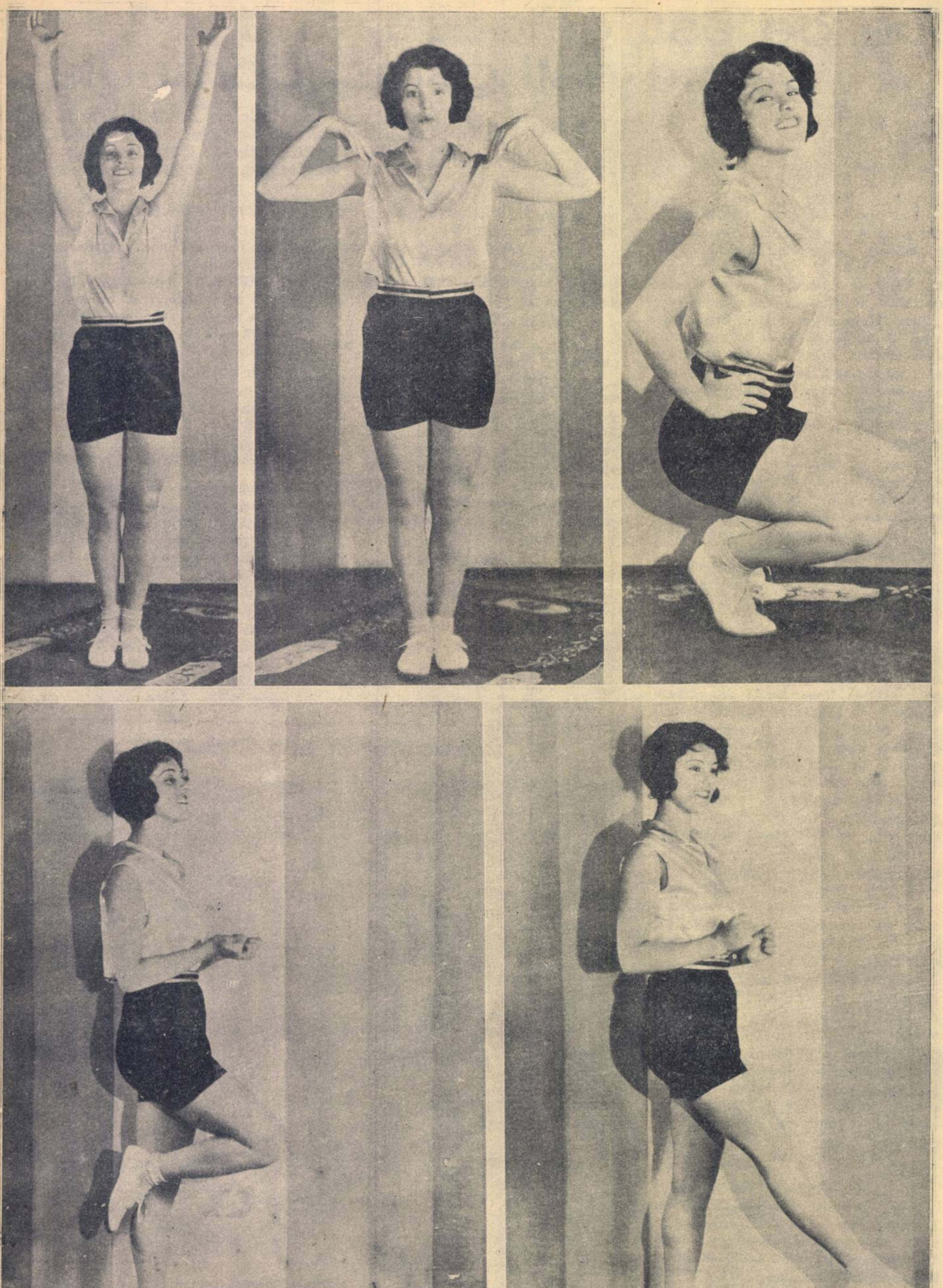

Câinii prinţului

Moştenitorul tronului englez îşi iubeşte mult câinii, în deosebi pe Cora, o Cairn-terrieră de culoare crem, care s'a deprins să sară în fiecare seară pe patul prinţului, unde i se îngădue să doarmă. Nimic nu o poate consola de plecarea stăpânului ei, pe care îl caută mereu, plângând.

De când prinţul de Galles a părăsit Londra şi York-House, unde locueşte, căţeaua nu a uitat o singură dată să se ducă în camera de dormit şi să sară pe patul gol.

Ceilalţi câini ai prinţului, Hamish şi John, au arătat aceeaş mâhnire.

Toţi trei au fost trimişi de curând la Landrigham, în speranţa că schimbarea şi noul mediu îi vor distra. Aci se pot juca şi cu Snip, câinele favorit al regelui George.

Cine câştigă mai mult?

Un mare ziar din Madrid a făcut nişte calcule curioase: a căutat să afle cari sunt cetăţenii cei mai bine plătiţi din Spania.

In fruntea listei se află vestitul torero Cagancho, căruia i se plăteşte câte 178.200 lei pentru fiecare luptă; fiecare luptă durând cam două ore, şi cum acest torero s'a coborât de şeaptezeci de ori în arenă numai în ultima sesiune, câştigul său anual a fost de 12.334.000 de lei pentru 140 de ore de «muncă».

Generalul Berenguer, fostul prim-ministru, urmează foarte de departe pe toreador câştigă vreo 800.000 de lei pe an, pe când senorita Xirgu, marea tragediană, incasează cam 1.220.000 lei pe an.

Vin apoi: prezidentul Curţii supreme cu 571.000 lei; savantul medic Ramon y Cajal cu 382.300 lei pe an şi footballistul Felix Quesada, care câştigă în fiecare an cam 368.000 de lei.

Depeşi particulare transmise de T.F.F. aviatică

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Pe linia aeriană Berlin—Dresda—Praga—Viena a început să se transmită telegrame prin fără-fir, de câte cel mult 15 cuvinte. Fiecare cuvânt costă 40 lei. Depeşile sunt recepţionate de staţiunile T. F. F. din aeroporturile numitelor oraşe şi predate adresanţilor de oficiile postale. Iată mai sus cum se transmite o telegramă într'un avion de pasageri.

Asemănare frăţească

Un ziar din Spania publică portretul a trei fraţi cari au plecat toţi trei să-şi facă serviciul militar.

Aceşti trei fraţi — născuţi dintr'odată! — se aseamănă într'atât, că şefii lor îi vor distinge foarte cu greu, de oarece toţi trei vor face parte din acelaş regiment.

Au toţi trei aceiaş înălţime şi aceiaş formă a corpului. Şi sunt şi băeţi frumoşi.. numai de nu ar provoca vreo confuzie în amorurile lor..

Se reaminteşte cu prilejul acesta că directorul unui oficiu poştal dintr'un oraş francez avea două fete gemene foarte frumoase, care semănau atât de perfect una cu cealaltă, până şi în caracter, încât un tânăr medic ceru tatălui lor mâna uneea din ele, explicând că le iubeşte pe amândouă şi că o va lua pe aceea care-i va fi dată.

Tatăl a tras la sorţi.

Un al doilea medic, azi celebru, s'a căsătorit cu a doua.

Cel mai mare dirijabil din lume

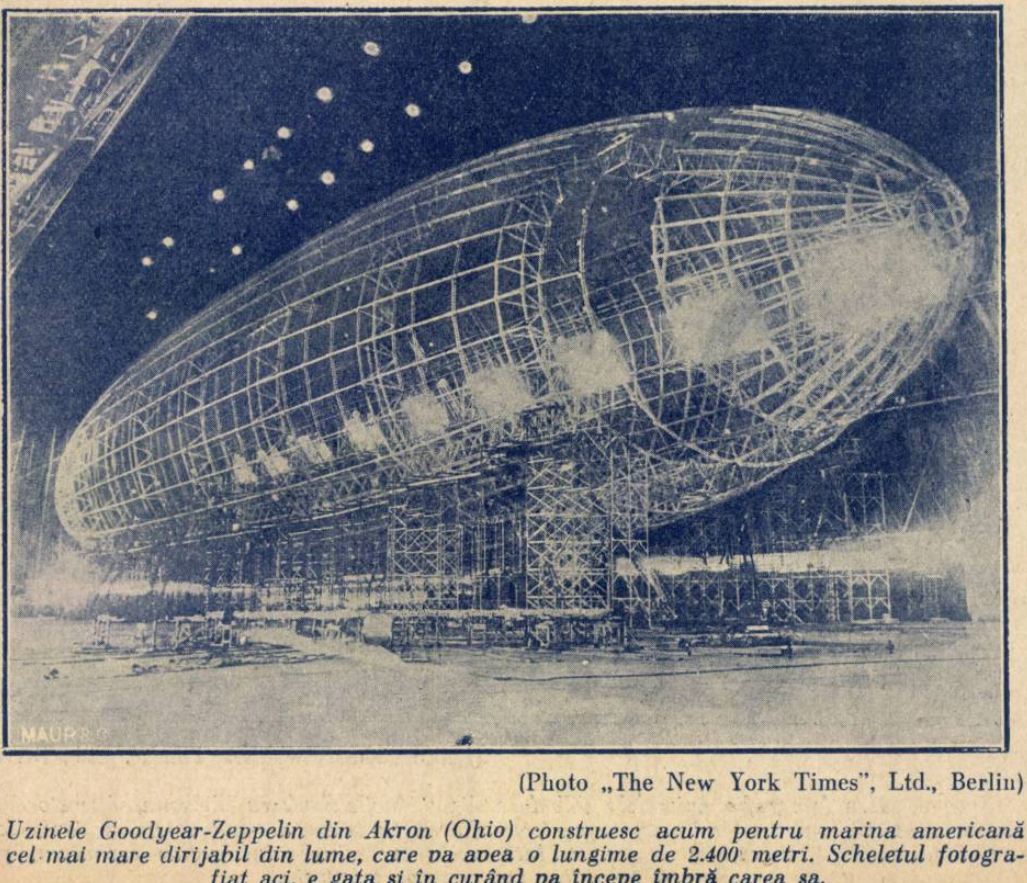

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Uzinele Goodyear-Zeppelin din Akron (Ohio) construesc acum pentru marina americană cel mai mare dirijabil din lume, care va avea o lungime de 2.400 metri. Scheletul fotografiat aci, e gata şi în curând va începe îmbrăcarea sa.

Extraordinarul roman

EVREI
în
Lanţuri

s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!

Câteva din aprecierile presei internaţionale

Berliner Lokalanzeiger

Romanul e plin de sensaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.

Hamburgischer Correspondent:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

Daily News:

Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:

Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

O aniversare

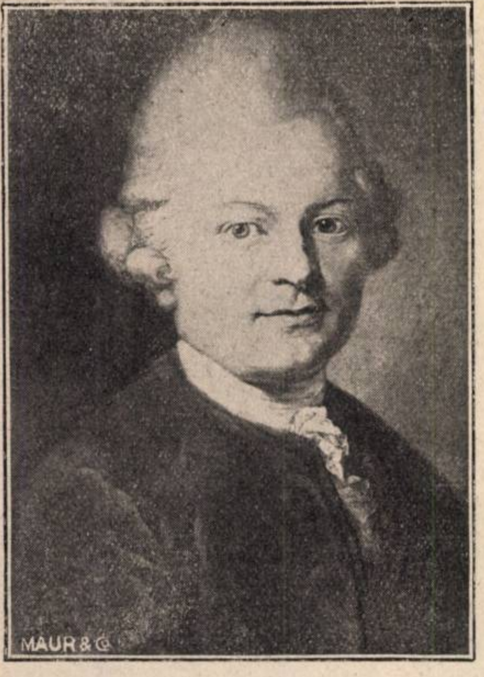

(Photo „The New York Times")

S'a comemorat de curând a 150-a aniversare a morţii lui Gotthold Ephraim Lessing, celebrul autor al dramelor „Minna von Barnhelm", „Emilia Galotti", „Nathan Inţeleptul", etc. Iată fotografia sa după un portret în ulei.

După 22 de ani

Un oarecare d. Winshule, din Birmingham, a primit deunăzi o scrisoare care l'a uimit. Scrisoarea era semnată Lilly şi informa pe d. Winshule că, după ce respinsese oferta sa de a-i deveni soţie, regreta refuzul acesta şi primea să devie d-na Winshule.

Crezând că are de a face cu o mistificare, d. Winshule examină plicul şi văzu că scrisoarea fusese predată poştei în Martie 1909. Era destinată tatălui său, mort în 1925.

Tânăra fată, autoarea acestei scrisori, a murit doi ani după ce a expediat-o.

Cozile chinezeşti

O trupă chinezească, care executa, într'un teatru de varietăţi din Viena, un număr, în care artistul, atârnat de propria sa coadă de păr, făcea cele mai senzaţionale tururi de forţă, are acum de furcă cu ambasada chineză.

Se ştie că Chinezii au primit ordinul oficial de a-şi tăia cozile. Când doi membri ai trupei se duseră la ambasada Chinei din capitala Austriei spre a-şi reînoi paşapoartele, ei întâmpinară un refuz categoric. Li se răspunse că dacă vor să-şi prelungească şederea la Viena, trebue să se debaraseze întâi de cozile lor.

Secretarul organizaţiei internaţionale a muncii interveni în favoarea nenorociţilor Chinezi, dar fără succes. Ambasadorul, care asistase, cu câtva timp înainte, la o reprezentaţie de acest fel şi rugase pe directorul teatrului să nu o mai permită, scrise guvernului său, cerând instrucţiuni.

I se răspunse că portul cozilor trebue privit ca o profanare a rassei — a rassei umane sau numai a celei chineze? — şi interzis cu ultima energie.

Ceeace ambasadorul a şi făcut.

Strămoşul bancnotei

Nu ştie multă lume cine a fost strămoşul biletului de bancă.

Acesta a luat naştere în China şi a fost pus în circulaţie sub domnia primului rege din dinastia Taiming, pe la jumătatea secolului XIV. E deci anterior primei bănci europene, întemeiată la Barcelona în anul 1401, şi s'a născut cu trei secole înainte de înfiinţarea băncei din Stockholm, în 1668, care a emis cea dintâi hârtie-monedă în Europa.

Două exemplare ale biletelor dinastiei Taiming se află: unul la Londra, la British Museum, cellalt la Stockholm, în cabinetul numismatic regal al Suediei.

Un al treilea a fost descoperit în 1922 la Viena, pe când se dărâma o casă veche. Fusese adus din Peking, în 1818, de un numismat savant, d-rul Ehrenfeld.

Pe partea de sus şi pe fiecare lature a acestui bilet sunt înscrise cuvintele următoare: «Bilet al dinastiei Taiwing, valabil pretutindeni sub cer».

Inscripţia aceasta dovedeşte că China avea o bună părere despre creditul ei.

Voiaj în lună

Profesorul Oberth vrea să plece în lună.

In cursul unei conferinţe ţinute la Institutul ştiinţific din Viena, a declarat că omul nu va putea efectua sborul în spaţiu decât cel mai devreme peste 15 ani.

— Sper că atunci, a adăogat el, voi fi în măsură să fac un voiaj cu racheta mea... până în lună, poate chiar până în Marte.

Problema întoarcerei nu o rezolvă însă profesorul Oberth.

Te pomeneşti că, odată ajuns în lună...

Un cactus se duce să... fotografieze

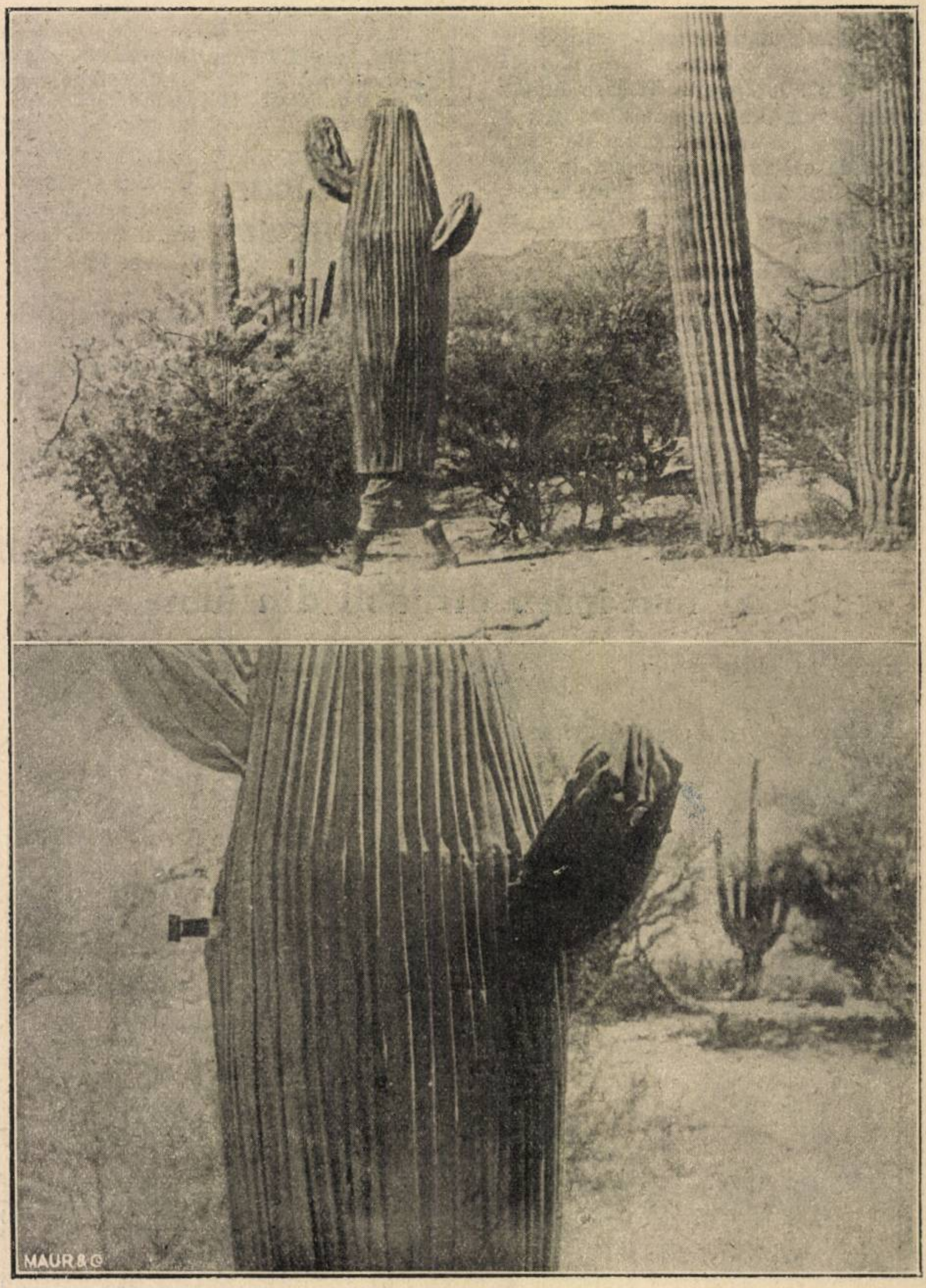

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Spre a putea fotografia animalele sălbatece din pădurile Sankara (Arizona), operatorii au îmbrăcat costume imitând perfect cacteele din regiunea aceea. Animalele s'au lăsat păcălite şi au fost fotografiate pe'ndelete. Iată aci fotografiile unui cactus ambulant, sub care se ascundea un operator fotografic.

PAGINA CINEMATOGRAFICA

45.500 pe secundă

Muzeul de Ştiinţă şi Industrie din New-York a prezintat un film asupra mişcării moleculelor în aer.

Fotografierea s'a făcut cu viteza de 45.500 imagini pe secundă... ceeace constitue un record, spun tehnicienii.

Nick Winter redivivus

Nick Winter! Cine nu-şi reaminteşte de acest artist simpatic din faimoasa serie a filmelor cu detectivul Nick Winter, pe care îl personifica de minune!

Nick Winter a debutat în teatru la vârsta de... 16 ani.

După ce şi-a terminat serviciul militar, a fost aplaudat în piesele «*Michel Strogoff*», «*Les Pirates de la Savane*», «*La Princesse sans gêne*», etc., etc., apoi, în 1911, îi atrase atenţia cinematograful. El creiă atunci o serie de sketchuri cinematografice, apoi se întoarse la teatru.

Demobilizat după război, a turnat în«*Le Secret d'Argeville*», «*La Bouche énigmatique*», «*Le Dossier 33*», «*L'Etau*», «*Les Oiseaux de la Nuit*», «*Le Drame de l'Alhambra*». Nick Winter încetă apoi de a fi actor, spre a se ocupa de regie, şi colaboră la peste treizeci de filme.

După cum se vede, Nick Winter nu este un amator. Acum colaborează la realizarea lui «*Mephisto*», pe care îl turnează o casă de filme din Franţa.

Testament... prin film vorbit

Se cunoaşte iniţiativa macabră a poetului francez Roinard, care a înregistrat pe o placă un mic discurs, pe care l'a pronunţat la propria sa înmormântare.

Un Englez a mers şi mai departe.

Negustor la Birmingham, avea o adevărată pasiune pentru filmele sonore.

Simţind că i se apropie sfârşitul, îşi făcu testamentul... sub forma unui film vorbit. Negustorul murind, notarul chemă pe moştenitori într'o sală de cinema. Filmul fu proiectat, şi cei de faţă ascultară cu respect cum defunctul îşi enunţa ultima voinţă.

Dar acesta făcu şi mai mult: el dete câteva sfaturi bine simţite rudelor sale, cărora însă nu le-a prea plăcut gluma aceasta.

Apoi defunctul dispăru.

Nu se spune dacă filmul-testament a fost aplaudat...

S'a întors la film

(Photo-exclusivitate Keystone)

Estelle Taylor, care a avut multe succese în filme şi s'a măritat cu şampionul mondial de box Jack Dempsey, renunţase la cariera cinematografică. Acum însă debutează din nou într'un film sonor, care se turnează.

Actriță care își controlează vocea

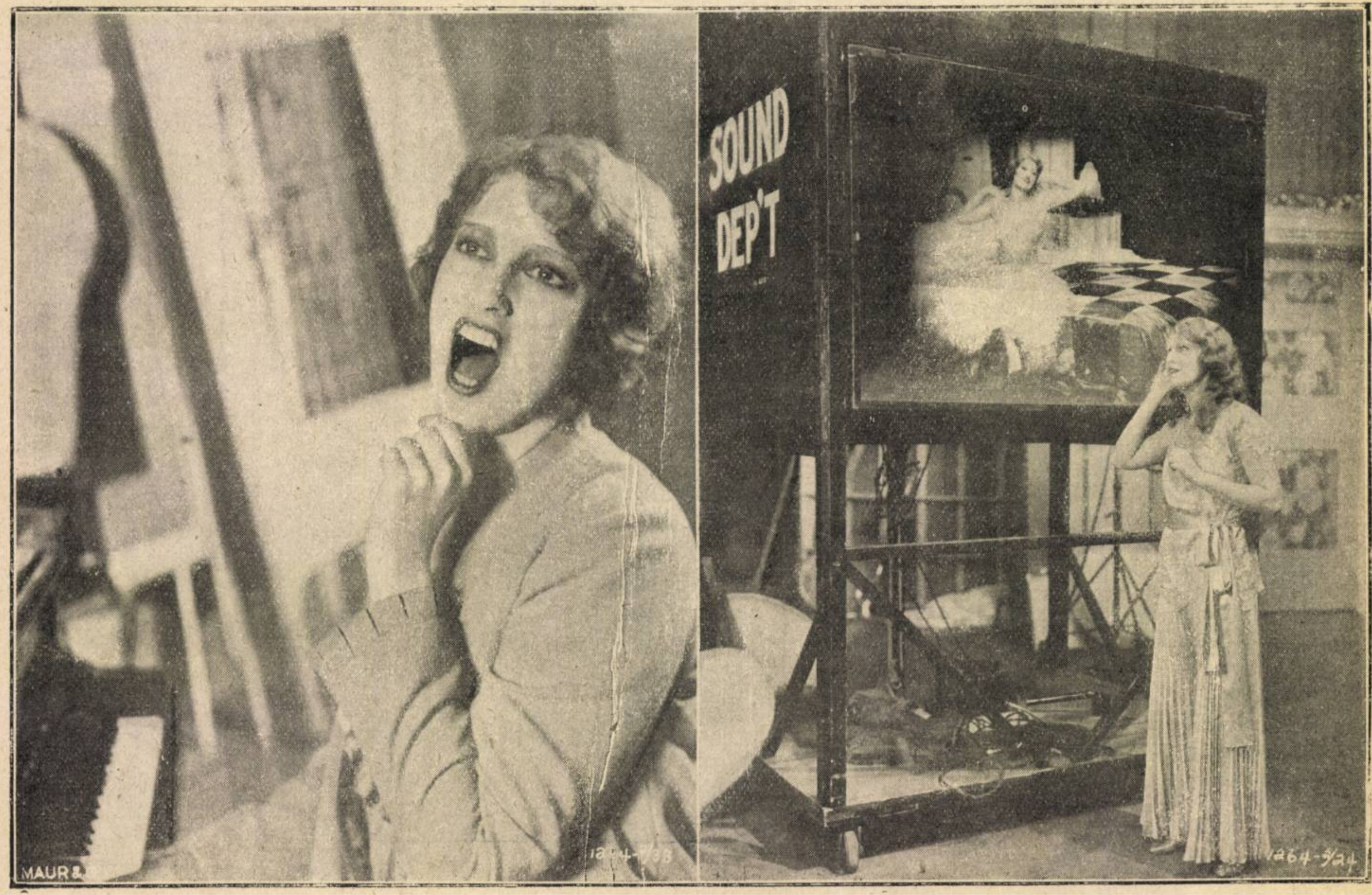

Stânga: *Jeanette Macdonald, celebra actriţă de cinema, cântă romanţe pentru un film.* — Dreapta: *Aceeaşi se ascultă pe ea-însăşi, după ce filmul a fost realizat şi i-se proiectează pe ecran.*

OMUL FARĂ OBRAZ

NUVELA DE JACK LONDON

3)

Acolo unde s'ar fi putut debarca, trebuiau să se lupte cu hoardele sălbatece cari apăreau urlând pe pirogele lor. Cu feţele zugrăvite de tatuajul războinic, indigenii veneau să facă cunoştinţă, în propria lor pagubă, cu puterea redutabilă a prafului de puşcă şi a armelor piraţilor.

Fără a se descuraja totuşi, flotila navigase mereu spre sud, în căutare de pământ mai ospitalier. Se spunea că pe acolo nişte aventurieri spanioli, de rasă mexicană, stabiliseră o colonie. Subienkow voia să se întâlnească cu ei. Cu ajutorul lor şi cu timpul, un an sau doi ani poate, va ajunge în California sau în Mexic. A trece apoi de acolo în Europa, nu ar mai fi fost decât o jucărie.

Dar misticii Spanioli nu apăreau. Zidul barbariei continua să se întindă fără de sfârşit. Aşa că comandantul flotilei ordonă întoarcerea, luând drumul spre nord.

Trecură ani. Subienkow luă parte la construirea fortului Mihaelowski şi timp de doi ani succesivi se duse, în luna Iunie, la golful Kotzebue.

Veneau acolo, în epoca aceea, numeroase triburi, spre a face negoţ şi trampă. Se găseau acolo piei de căprioare pătate din Siberia, fildeş şi piei de cai de mare din Arctic şi ciudate lămpi de piatră, fabricate nu se ştie unde, cari se tranzitau în comerţ dela trib la trib. A apărut chiar odată un cuţit de vânătoare de fabricaţie engleză.

Subienkow avea aci un prilej fără pereche de a învăţa geografia şi de a face cunoştinţă cu popoare necunoscute. Vedea defilând Eschimoşi din golful Norton, din insula Saint-Laurent, din capul Prinţ de Galles şi chiar din Barrow. In limbagiul lor, aceste diferite locuri aveau cu totul alte denumiri, şi distanţele ei le măsurau după «zile» sau «somnuri», variând după dificultatea marşului.

Negustorii aceştia ciudaţi veneau din ţara lor, care era adesea foarte depărtată, iar lămpile de piatră şi cuţitele de oţel erau de şi mai departe. Subienkow punea să i se aducă toţi rătăcitorii aceştia şi căuta să-i tragă de limbă, intimidându-i sau ademenindu-i cum putea.

Şi totdeauna i se vorbea de pericole fantastice, de fiare sălbatece, de triburi ostile, de păduri de nepătruns şi de minunate lanţuri de munţi. Apoi, la răstimpuri din ce în ce mai mari, sosea vestea despre nişte oameni cu piele albă, cu ochi albaştri şi păr blond, cari căutau necontenit blănuri şi se băteau ca diavolii. Erau la răsărit, departe, departe la răsărit. Se cunoştea existenţa lor, dar nimeni nu-i văzuse vreodată. Vestea se transmisese din gură în gură.

In urma deosebirii dintre dialecte şi a obscurităţii acestor creere, realitatea se amesteca cu fabula.

Dar veni în fine un zvon, care îi redete lui Subienkow tot curajul.

La est curgea un mare fluviu, unde se aflau astfel de oameni albi cu ochi albaştri. Fluviul acesta se numea Yukon. Zvonul adăoga că avea drept afluent un alt fluviu mare, care se revărsa în strâmtoarea de Behring, la sud de fortul Mihailowski, şi că Ruşii îl numeau Kwikpak.

Subienkow se întoarse la Mihaelowski şi făcu o zadarnică expediţie în susul Kwikpakului.

(Urmează în numărul viitor)

Preoţi construesc un om de zăpadă

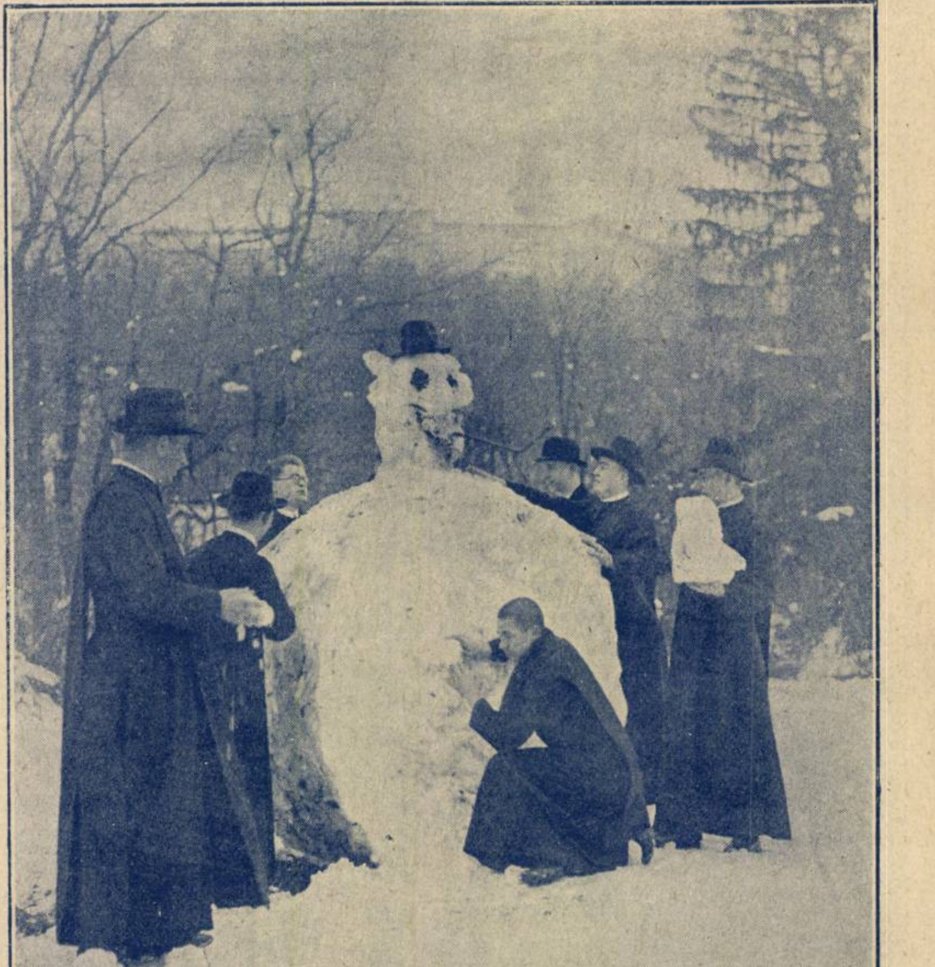

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In mânăstirea Benedictinilor din Pannonhalma (Ungaria) călugării fac, pe lângă studii, rugăciuni şi munci, unele sporturi. Iată-i acum, în toiul iernii, construind un om de zăpadă.

LUCRURI DIN TOATĂ LUMEA

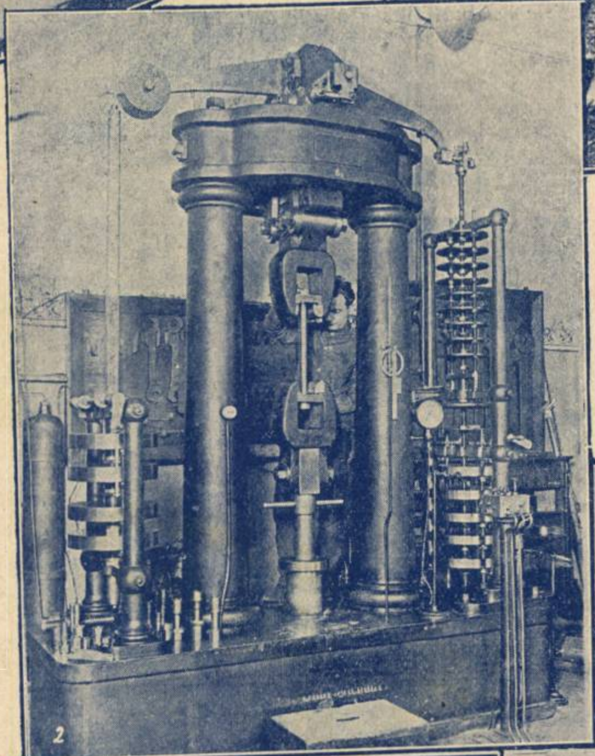

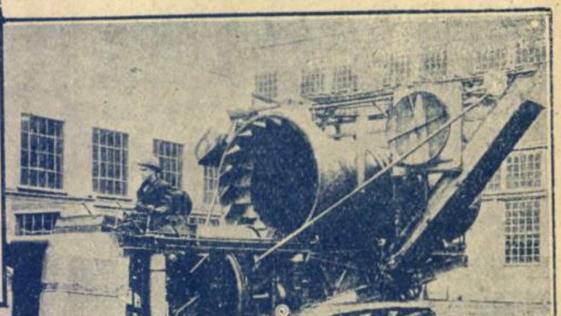

VANCOUVER
TERMINAL
COMPANY L
4

1. Mai sunt oameni cari, în veacul acesta al vitezei, preferă mijloacele confortabile de locomoţiune, din alte timpuri; aşa d. James A. Farrell din New York, care a făcut de curând o plimbare, cu corabia cu pânze de mai sus, de la Honolulu la New York. Dealtfel corabia îi aparţine, şi cu ea face dese asemenea călătorii. — 2 O maşină de distrugere, cu care, la Berlin, se cercetează durabilitatea şi rezistenţa feluritelor materiale; maşina se află instalată la biroul pentru controlul materialelor. — 3. O privelişte panoramică, luată din al 26-lea etaj al unei case din New York; în zare se vede Brooklynul. — 4 Impozantele magazii de cereale din Vancouver, marele oraş nord-american de la coasta Oceanului Pacific; regiunea aceasta se numeşte de altfel «cămara de cereale a Wild-Westului». — 5. Micii Laponi au echipagii, cum nu există pentru ceilalţi muritori: ei sunt instalaţi în nişte coşuri, cari se atârnă ca nişte samare pe spinările renilor, şi astfel pornesc la drum; şi cum drumurile sunt uneori lungi şi anevoioase, vă închipuiţi ce plăcere trebuie să fie pe bieţii copii! — 6. O nouă minune a technicei: maşina pentru recoltarea trestiei de zahăr; ea face munca a 200 de inşi, tăind trestia, curăţând'o de foi şi aruncând apoi beţele goale în căruţele speciale. — 7. Indigenii de pe insula Bahama sunt înotători atât de abili, încât se pot menţine vreme îndelungată sub apă; de aceea ei nu pescuiesc din bărci, ci pe sub apă, cu cuţitul; vedem aci un astfel de indigen sub apă.

(Photo-excl. Keystone şi «The New York Times, Ltd., Berlin)

JOCURI

PALINDROM LACONIC

de L. Motneack Ismail

```
  I III V
1) — — —
2) — — —
3) — — —
4) — — —
5) — — —
6) — — —
  II IV VI
```

Inlocuindu-se liniuțele cu litere, se vor obține 6 cuvinte orizontale, cu următoarele semnificații:

1) Substanța lichidă fără gust și fără miros; 2) Cuvântul de origină al negației române; 3) Rege în Israel; 4) Tipul popular al nerodului; 5) Nume feminin; 6) Colonist german din ținutul Sibiului și al Bârsei.

Cuvintele găsite, citite invers, au aceleași semnificații.

Literele de pe linia verticală I—II, vor da numele unei plante, din America meridională, cu florile purpurii. Literele de pe linia verticală III—IV, vor da numele unei localități istorice, unde, acum 600 de ani, Alexandru Basarab, Domnul Munteniei, învinse pe Carol Robert, regele Ungariei.

Literele de pe linia verticală V—VI, vor da numele ce-l poartă fructul plantei de pe linia I—II.

JOC IN PATRAT

de Ovidius Idriceanu-Igrov, Bârlad

■ ■ ■ ■ ■ ■ Revistă românească
■ ■ ■ ■ ■ ■ Unealtă de curățit lumânări (pl.)
■ ■ ■ ■ ■ ■ Posedat
■ ■ ■ ■ ■ ■ Omoară
■ ■ ■ ■ ■ ■ Muza astronomiei
■ ■ ■ ■ ■ ■ Ins. dintr'o provincie a vechei Polonii

Vertical: la fel.

ŞARADA

de C. Carapetru și S. Rădoi, Brăila

Care general italian (1780—1851) născut la Squilace este format din două prepoziții?

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 7

JOC IN ZIG-ZAG

```
      I
      F I U
    I I E
  E O L
    N I L
      P A N
    A R A
  F O E
    R I N
      S A T
      II
```

I — II. — Filip Reis.

ARITMOGRIF

UMORISTIC
MARK TWAIN
OGLINDA LUMII
RĂSPANDITĂ
UIMIȚI
LAROUSSE

UMORUL

Umorul
mucări
ocupat
răpune
urania
litean

CARTE DE VIZITĂ MAGICĂ

Prefect al județului
Timiș Torontal (Banat).

ERATĂ

Din cauza unei erori de tipar s'a omis a se scrie numele autorului «Aritmogrifului» din «O. L.» No. 7, care este d. *Al. Dobrinescu-Aledor,* Bârlad.

In atenția deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugați să trimeată soluțiile cel mai târziu 6 zile dela apariția revistei.

Ceilalți deslegători vor fi trecuți la întârziați, și cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslează mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispozițiunilor de mai sus, riscă să nu-și vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-și dau nume cari nu le aparțin sau pseudonime cu înțelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârșire excluși din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE.

Arad: Paulina Troisi.
Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, Sultănică Rotaru.
București: Elisievici Tr. Dan, Elisievici Lenad-Iași și Geo I. Diaconescu, Ionel N. Popescu și Jean Löbel.
Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ștef. Constantin și Ilie T. Lupiță, medic-dentist Feder Mayer, Milica Petrescu, Alexandru Policrat, Fănel Calamata.
Caransebeș (Banat): Elvira Profesor I. Popescu.
Comani (Olt): Vasile V. Leontopol.
Cotești (Râmnicu-Sărat): Fronciu Nadeli.
Drăgășani (Olt): avocat Silviu Marinescu.
Moreni: Elena P. Ivănceanu.
Viespești (Olt): Alexandru V. Leontopol.

AU DESLEGAT JOCURI IN ZIG-ZAG ȘI ARITMOGRIFUL:

Alexandria (Teleorman): Lazăr Angelescu, Elena Pietreanu, Mitică I. Pasaliu, Marietta și Aurelia N. Nicolescu, Mimișor Paraschivescu.
Bolintineanu (Ilfov): Fanny Andreescu, Elena Dumitrescu, Mișu Georgescu, Lazăr Angelescu.
Chișinău: Nicu Gr. Arsene, Dan Preotescu, Florin Tasse.
Giurgiu: Melanița Divary și Cornel Stoenescu, Paula Nicolescu și Aurică Șoferul
Iași: Leocadia Căpit. Enescu.
Lipova: Miliuțiu Gh. și Bălăsescu Nelu.
Râmnicu-Vâlcea: Mioara și Nicu Manasiu, Milică și Vanda Cacaliceanu, Savu Niculescu, M. Tărâță, Rică Codreanu și M. Arsenescu Adina Mateescu, Valeria și Nae Păunescu-Vaideeni, Mimy Șteflea, N. Grăsoiu, Marius Șteflea, Niță Dumitrescu, Aritina Fârtat, Victoria Neagoe și Costică Petrescu.
Sinaia: Miza și Lavina Marinescu.

AU DESLEGAT JOCUL IN ZIG-ZAG ȘI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Brașov: Felicia și Mitzy I. Cățoiu.
București: Emil Marinescu.

AU DESLEGAT ARITMOGRIFUL ȘI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

București: Tudor Stamate.
Cluj: Victor Albanezu și Mitică Th. Demetrescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN ZIG-ZAG:

Constanța: Silvia Mușătescu și Rodica Stănescu.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf. M. Bum.

AU DESLEGAT NUMAI ARITMOGRIFUL:

Brașov: Alexe A. Benigal, Lia și Nely Sandu.
Alexandria (Teleorman): C. Rădulescu, Gella Derioiu și Paula Demetrescu.
Caracal: Lenuța Pițurescu, Dacia Musceleanu.
Constanța: S. Avramescu.
Iași (Vâlcea): Floricica și Cristi Predescu, Lucica Munteanu. Tița Lazaru, Păpușa și Puiu Voiculescu, N. Puiu, Z. Iliescu, Nellu Nanu, L. Bratu.
Săliște (Sibiu): Nanu S. Ioan, Vonica I Ioan, Chivion Bânda, Beju Ioan. Mitică Chirtea, Ilie, Radu, Vornica N. Ioan, Niculița Hazegan, Neagu Cristea, Ghița Orăștean, I. Căruț, Uriesu Iovu Ilie.

AU DESLEGAT NUMAI CARTEA DE VIZITA MAGICA:

Ploești: Fany I. Mendel.
Târgoviște: Titi Dumitrescu.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT.

Premiul jocului în Zig-Zag: Jean Löbel (București).
Premiul aritmogrifului: Melanița Divary (Giurgiu).
Premiul cărței de vizite magice: Alexandru Policrat (Caracal).

⁂

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 6.

Bârlad: Al. Dobrinescu-Aledo.
București: Lucica și Bobby Avramescu. Tina și Jean Friedman.
Moreni: Elena P. Ivănceanu.

Arabescuri în costume de baie

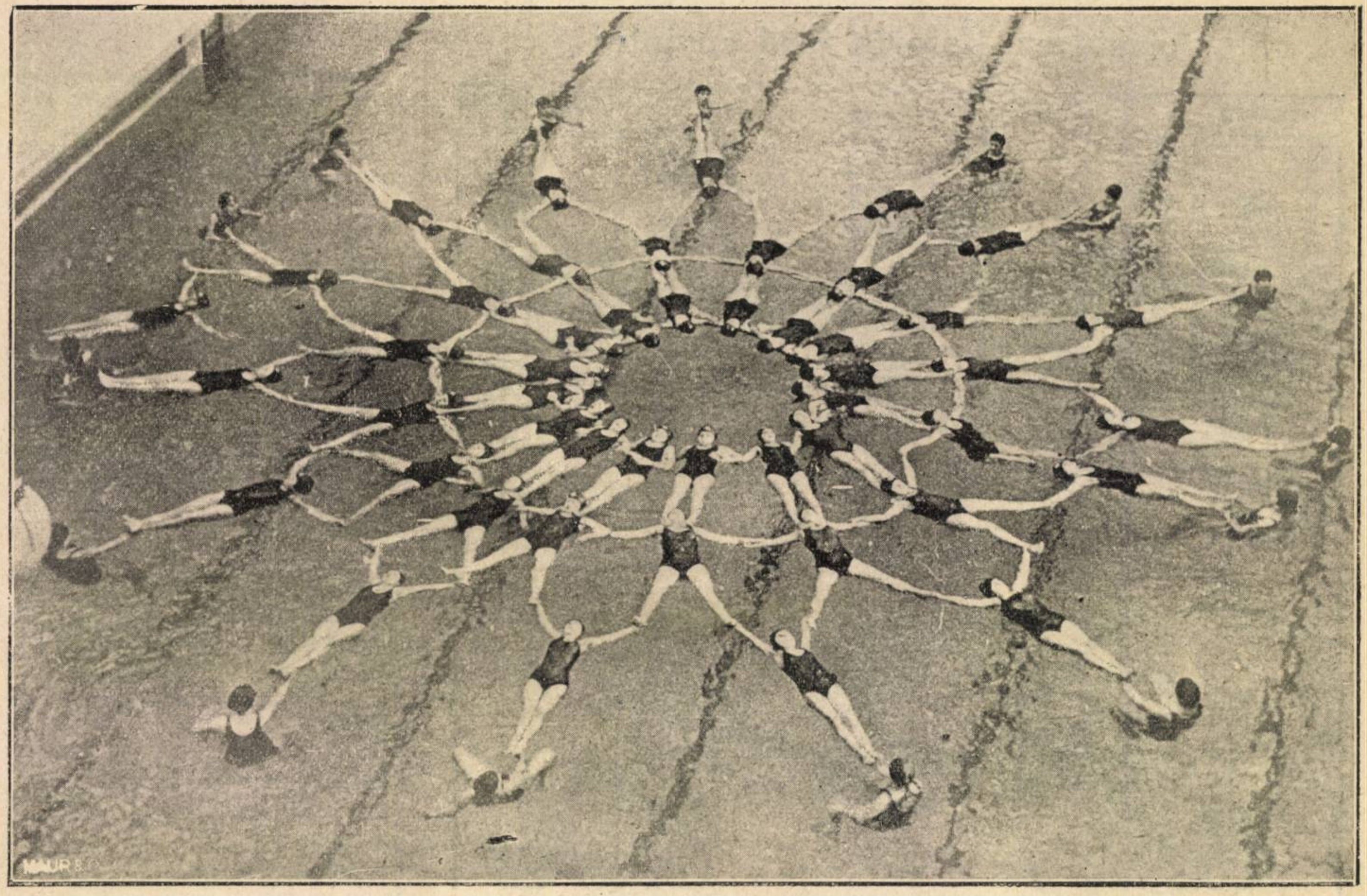

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pe plaja unui Strand de iarnă din Berlin, vizitatorii în costume de baie au format delicioasa figură pe care o vedeţi mai sus.

Vechiu oraş subteran

In apropiere de oraşul Esztergom, sediul primatului catolic al Ungariei, s'a descoperit un oraş subteran, care ar avea, după spusele experţilor, o vechime de 40.000 de ani.

Prima din aceste caverne preistorice a fost desgropată acum vreo douăzeci de ani, dar răsboiul, apoi regimul comunist, au împiedecat continuarea săpăturilor.

Fostul ministru Bela Jankowich a subscris o mie de pengö pentru reînceperea lucrărilor, pe cari le supraveghiază profesorul Istvan Gaal dela Muzeul Naţional. Lucrătorii au fost aleşi dintre minierii din Dörö, cea mai săracă comună de muncitori din toată Ungaria, şi săpăturile înaintează în mod satisfăcător.

In vecinătate au fost descoperite alte zece caverne şi cele mai multe comunică între ele. In a doua, largă de vreo 60 de metri, s'au găsit schelete de urşi, de becaţine, de un fel de vulpi, făcând toţi parte din perioada glaciară. Oasele cele mai groase erau spintecate în toată lungimea lor, ceeace dovedeşte că oamenilor din era cavernelor le plăcea măduva.

In prima cavernă se aflau instrumente de os sculptate şi gravate, cum nu există decât foarte puţine în Europa; ele au fost trimise Muzeului Naţional din Budapesta. Se va înfiinţa şi un alt Muzeu, la faţa locului, unde vin numeroşi turişti cari se interesează de arheologie.

ERNST GLAESER

Contingent '924

e vânzare la toate librăriile
a «EMINESCU», Bucureşti 1,
da Parlamentului 2.
100 prin mandat poştal se
lite franco oriunde.

Noul tanc al armatei americane

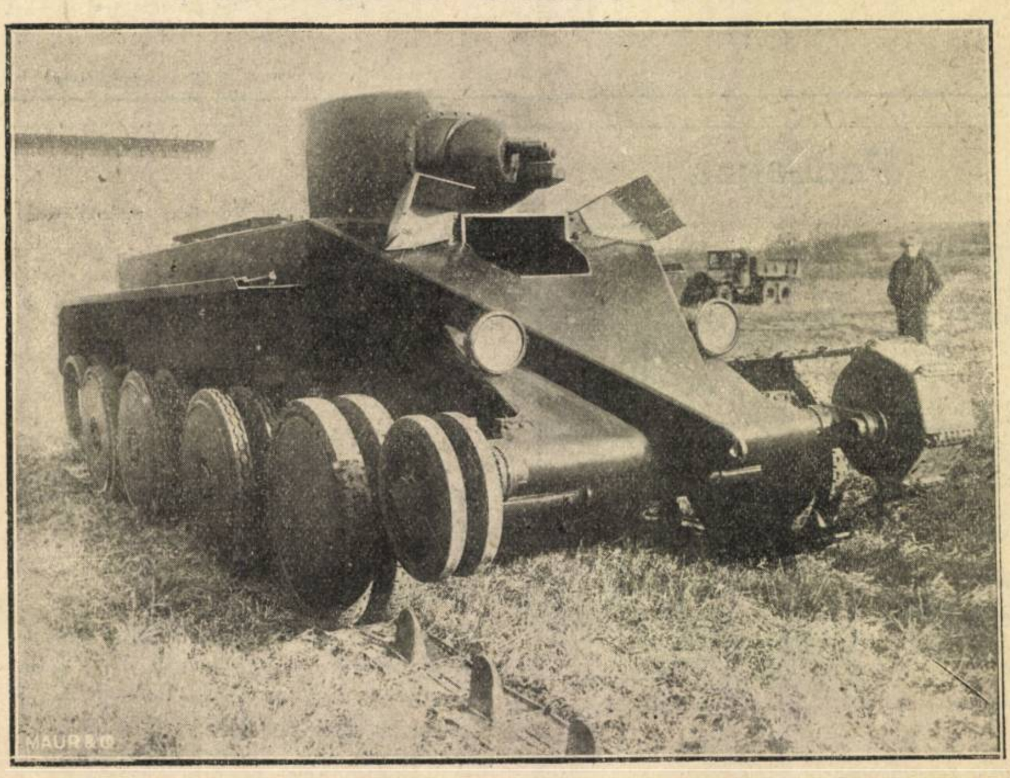

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Acesta e cel mai nou tank al armatei americane. Are o greutate de aproape 10 tone şi trece cu o viteză de 75 kilometri pe oră peste obstacolele cele mai grele. Tancul e înarmat cu cele mai moderne mitraliere şi cu un tun de calibru mare.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Arestarea (Istorie fără cuvinte)

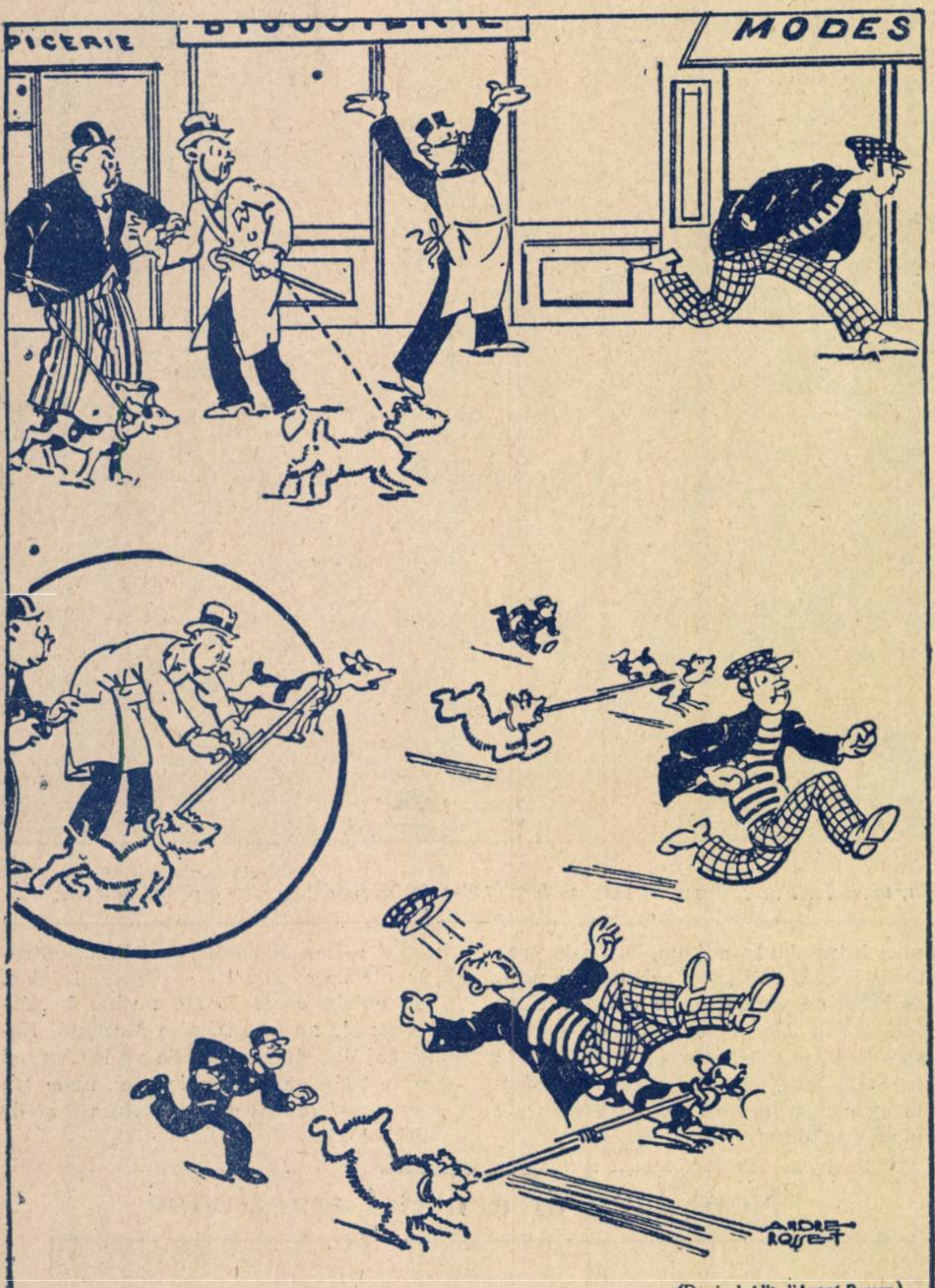

(Dessin inédit d'ANDRÉ ROSSET)

Pedeapsa

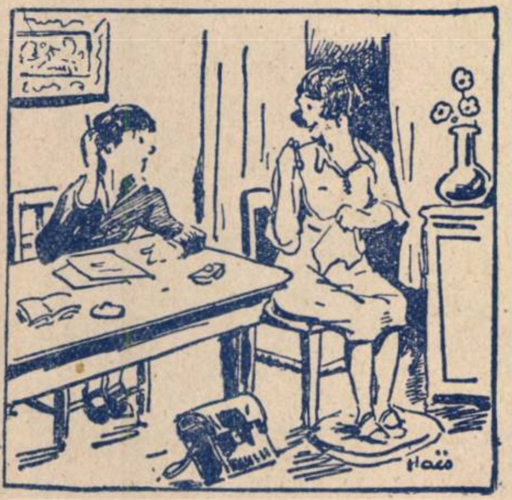

— Dacă te-a pedepsit profesorul, n'a făcut'o de plăcerea lui...

— Nu cumva vrei să spui că a făcut'o de plăcerea mea!

REGRETE

— Aşi putea să vă rog să-mi daţi o întâlnire?

— Regret, sunt măritată.

— Sunt şi eu însurat, şi regret şi eu!

PEDEAPSĂ

Mama: Vino, Alecule, de sărută pe bătrâna ta mătuşă.

Alecu: Dar cu ce-am mai greşit, mămico?

EROARE NAIVĂ

Pasagerul (într'o mică gară): Felicitările mele, d-le şef. De când mă ştiu, azi e prima oară că trenul soseşte exact la 8 şi 20. Imi permiţi să-ţi ofer o ţigară în onoarea acestui eveniment?

Şeful gării: Păstrează-ţi ţigările, dom'le! Acesta e trenul de 7 şi 15!

ENERVARE

Medicul: Te povăţuesc cu insistenţă să nu te mai întorci niciodată târziu acasă.

Pacientul: Crezi că nu-mi prieşte atmosfera nocturnă?

Medicul: Asta nu, ci enervarea care te coprinde când vii acasă!

INTREBARE CIUDATĂ

Stăpâna (către bucătăreasă): In fiecare seară stai ceasuri întregi la poartă cu drăguţul d-tale. Asta nu-mi convine.

Bucătăreasa: Dar cum să mă întâlnesc altfel cu dânsul? Nu cumva dvs. v'aţi câştigat soţul la loterie?

LA DANCING

Poznescu şi Roznescu fac critica femeilor cari dansează.

— Vezi femeea aceea dela masa din colţ? zise Roznescu. O bucăţică de zahăr; nu?

— Da, răspunde Poznescu, dar zahăr rafinat.

NU SE MAI POATE AZI

— Dece nu-ţi cauţi şi tu o ocupaţie? zice tatăl. Eu când aveam vârsta ta lucram pentru două sute de lei pe lună într'o băcănie, şi după câţiva ani prăvălia mi-a aparţinut mie.

— O fi, răspunde fiul, dar acum nu poate... acum există maşini care înregistrează toată vânzarea.

MIZERIE

— Ia spune, amice dragă, cum îţi merge ţie şi soţiei tale?

— Splendid! Trăim ca în rai: soţia mea aproape nu mai are ce îmbrăca!

Aşteaptă...!

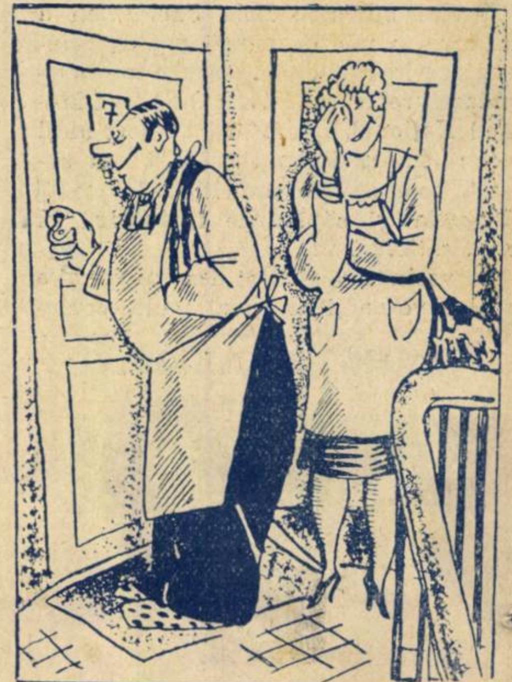

— Domnule, e ora de sculare!

Glasul clientului: *De un ceas tot aştept să vii să mă scoli... Din cauza d-tale voi pierde trenul!*

Anul X. No. 10 5 Martie 1931

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

[illegible]
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

Ca un zeu al Binelui, Regele Carol II se integrează în capitala țărei, pe ai cărei locuitori nevoiași îi ajută, cu dragoste de părinte suprem, intrând în casele lor și ascultându-le păsurile.

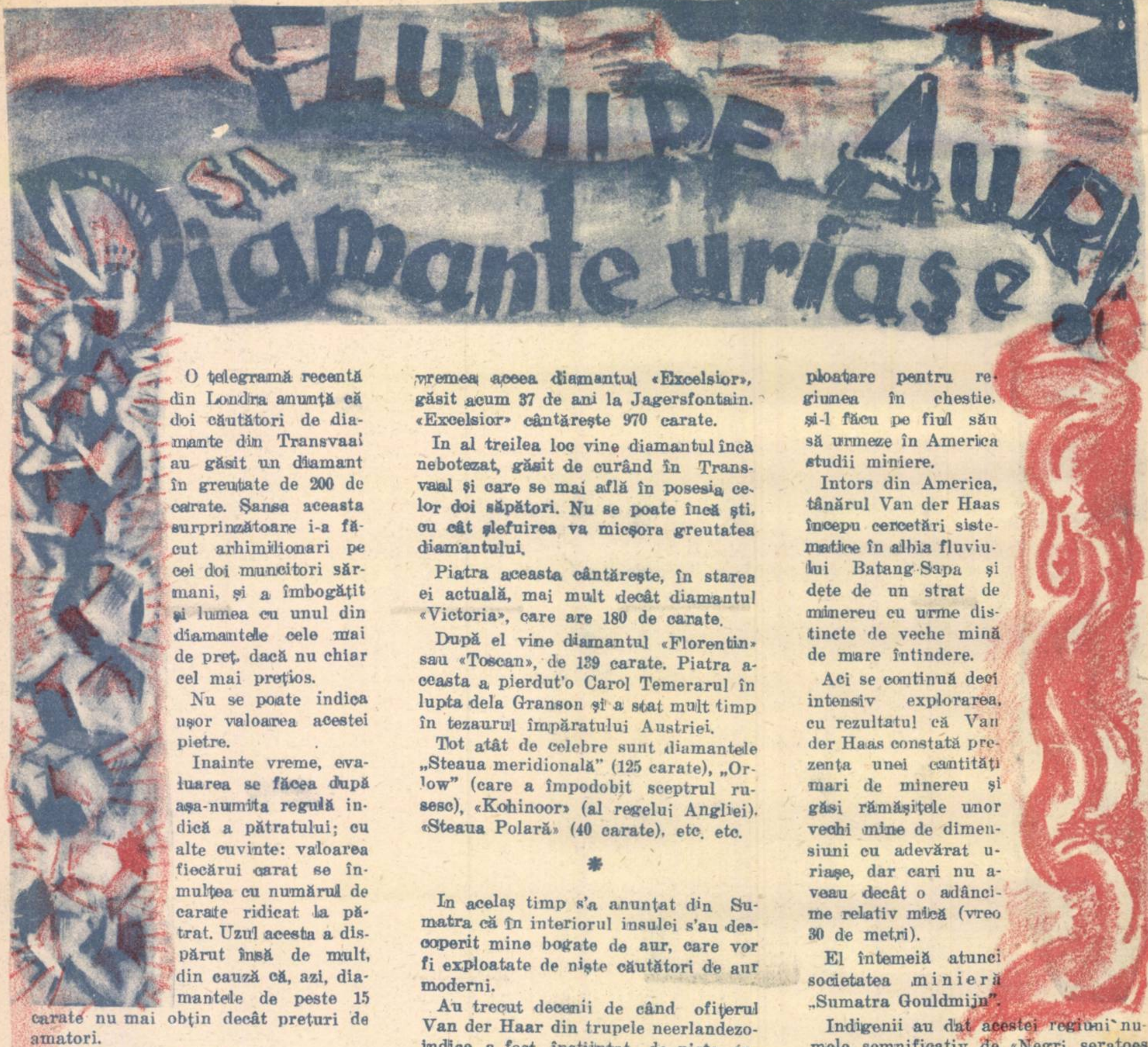

Fluvii de aur și diamante uriașe!

O telegramă recentă din Londra anunță că doi căutători de diamante din Transvaal au găsit un diamant în greutate de 200 de carate. Șansa aceasta surprinzătoare i-a făcut arhimilionari pe cei doi muncitori sărmani, și a îmbogățit și lumea cu unul din diamantele cele mai de preț. dacă nu chiar cel mai prețios.

Nu se poate indica ușor valoarea acestei pietre.

Inainte vreme, evaluarea se făcea după așa-numita regulă indică a pătratului; cu alte cuvinte: valoarea fiecărui carat se înmulțea cu numărul de carate ridicat la pătrat. Uzul acesta a dispărut însă de mult, din cauză că, azi, diamantele de peste 15 carate nu mai obțin decât prețuri de amatori.

Valoarea nu depinde, dealtminteri, numai de mărimea, ci și de culoarea pietrei.

Ne putem face o idee de prețul ce se plătește pentru astfel de diamante uriașe, știind că valoarea «Regentului» — un diamant de 136 carate, dintre cele mai frumoase ce există, și expus la Louvre din Paris — e socotită la 15 milioane franci aur, preț publicat în catalogul oficial; adică vreo sută de milioane de lei.

După greutate, diamantul găsit în Transvaal ocupă locul al treilea.

Locul întâi îl deține diamantul «Cullinan», găsit în anul 1905. Niciodată nu se mai descoperise înainte o piatră prețioasă de o greutate asemănătoare. «Cullinan» a fost găsit lângă Pretoria și cântărea neșlefuit 3025 de carate. Când a început șlefuirea, s'a constatat că piatra trebue despărțită în două, și așa s'au format diamantele «Cullinan I» și diamantul «Cullinan II». Din marele «Cullinan» s'au mai tăiat dealtfel și câteva pietre mai mici.

Diamantul «Cullinan» a detronat pe vremea aceea diamantul «Excelsior», găsit acum 37 de ani la Jagersfontain. «Excelsior» cântărește 970 carate.

In al treilea loc vine diamantul încă nebotezat, găsit de curând în Transvaal și care se mai află în posesia celor doi săpători. Nu se poate încă ști, cu cât șlefuirea va micșora greutatea diamantului.

Piatra aceasta cântărește, în starea ei actuală, mai mult decât diamantul «Victoria», care are 180 de carate.

După el vine diamantul «Florentin» sau «Toscan», de 139 carate. Piatra aceasta a pierdut'o Carol Temerarul în lupta dela Granson și a stat mult timp în tezaurul împăratului Austriei.

Tot atât de celebre sunt diamantele „Steaua meridională" (125 carate), „Orlow" (care a împodobit sceptrul rusesc), «Kohinoor» (al regelui Angliei). «Steaua Polară» (40 carate), etc. etc.

*

In acelaș timp s'a anunțat din Sumatra că în interiorul insulei s'au descoperit mine bogate de aur, care vor fi exploatate de niște căutători de aur moderni.

Au trecut decenii de când ofițerul Van der Haar din trupele neerlandezo-indice a fost înștiințat de niște indigeni — pe când făcea triangulații în Sumatra centrală — că ar exista acolo mine de aur, pe care până atunci nu le menționau decât cărțile de istorie.

Convins că aceste vechi mine de aur ar mai avea și acum o valoare mare dacă ar fi regăsite, Van der Haas părăsi armata, obținu un permis de exploatare pentru regiunea în chestie, și-l făcu pe fiul său să urmeze în America studii miniere.

Intors din America, tânărul Van der Haas începu cercetări sistematice în albia fluviului Batang Sapa și dete de un strat de minereu cu urme distincte de veche mină de mare întindere.

Aci se continuă deci intensiv explorarea, cu rezultatul că Van der Haas constată prezența unei cantități mari de minereu și găsi rămășițele unor vechi mine de dimensiuni cu adevărat uriașe, dar cari nu aveau decât o adâncime relativ mică (vreo 30 de metri).

El întemeiă atunci societatea minieră „Sumatra Gouldmijn".

Indigenii au dat acestei regiuni numele semnificativ de «Negri seratoes lima poelos tambang» (țara celor o sută cincizeci de mine). Se găsesc aci multe vine de aur și, într'o zonă din vecinătate, zăcăminte de zinc cu minereuri de plumb.

Van der Haas e sigur că a găsit una din cele mai bogate vine de aur din India.

...Adevărate fluvii de aur!

Justiție proprie

O tânără Americană din Arkansas a omorât cu sânge rece, în plin tribunal, pe un om acuzat că a ucis pe tatăl ei și pe care jurații îl achitaseră. O altă tânără Americană, poate din aceeaș regiune, văzuse într'un dancing parizian pe un tânăr dansator profitând de o clipă când ea sorbea un pahar de șampanie, spre a explora poșeta lăsată de ea pe un scaun. Intervenind un director al localului, dansatorul trebui să restiue obiectele furate.

Directorul se rugă apoi de victimă să nu se plângă poliției spre a nu compromite buna reputație (?) a stabilimentului.

— Bine, răspunse Americana, dar atunci să mă lași să-l pedepsesc eu pe hoț.

Și ea administră pungașului un număr respectabil de palme, pe cari dansatorul le încasă, bucuros că scapă atât de eftin. Directorul explică vecinilor că toate s'ar reduce la un conflict de dragoste.

Dar când Americana află «versiunea» aceasta a dramei ea fu cât p'aci să dea o lecție de box și directorului localului...

„OGLINDA LUMII“ 5 Martie 1931 No. 10
Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. — Abonamentul 500 pe an.

O milionară moare călugăriţă

De curând a murit la Chambéry (Franţa) superioara mânăstirei de călugăriţe Carmelite din acel oraş, — o femee care fusese odinioară sărbătorită în toată Europa pentru frumuseţea şi bogăţia ei.

Era fiica fostului prim-ministru italian, marchizul di Rudini, şi se căsătorise cu multimilonarul marchiz Carlotti. D'Annunzio a glorificat'o în romanul său «Dama del Garda».

Marchiza a cheltuit 125 de milioane pentru scopuri filantropice, şi după moartea tatălui şi fratelui ei, care s'a sinucis, a intrat în ordinul călugăresc al Carmelitelor şi a întemeiat mânăstiri ale acestui ordin în Italia şi în Franţa.

Un automobil din zăpadă

Acest mic automobil din zăpadă a fost construit de vulcanizatorul Landa din Morchenstern, lângă Gablonz an der Neisse (Germania).

Căsătorie din dragoste

Prinţul Lennarts din Suedia (de 22 de ani) care s'a căsătorit, împotriva voinţii bunicului său, regele Suediei, cu d-şoara Karin Nissvandt (de 19 ani), fiica unui comerciant.

Contra macaroanelor

D. Marinetti, şeful şcoalei futuriste, duce în momentul acesta o campanie cu scopul de a goni depe mesele italiene macaroanele, pe cari le denunţă drept mâncare nedemnă de marea naţiune italiană.

Intreprinderea aceasta pare însă himerică, de oarece nu poate dispare o mâncare naţională, numai fiindcă e decretată «nedemnă». Şi apoi, d. Marinetti nici nu are dreptate, de oarece macaroanele **à l'italienne**, bine preparate, sunt o mâncare excelentă, apreciată aproape pretutindeni.

De câtva timp, se tot vorbeşte de bucătărie futuristă, ale cărei reţete bizare şi contrarii artei culinare constituesc o desfidere a simţului comun. (Am publicat şi noi câte ceva despre ea). Bucătăria aceasta vrea să ne-o impue cumva şi nouă d. Marinetti?

O linşare în America

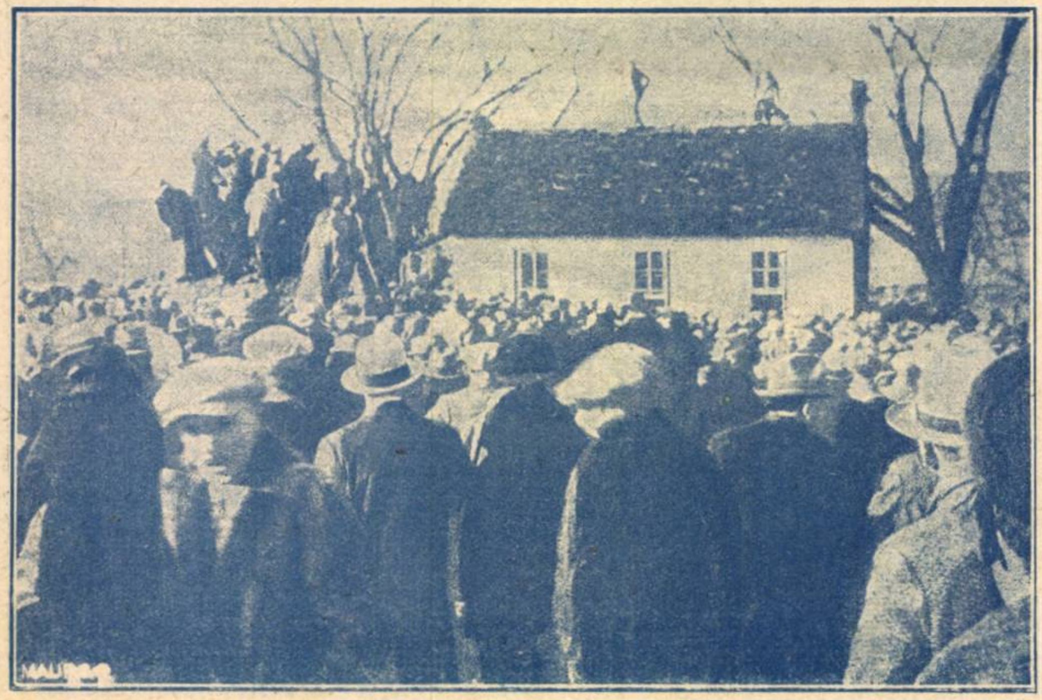

La Maryville în Statul Missouri, o mulţime de mai multe mii de oameni a scos din închisoare pe negrul Raymond Gum, acuzat de a fi violat şi ucis o învăţătoare albă de 19 ani, l'a închis în localul şcoalei şi i-a dat foc.

Dijmă în cârnaţi

Un ciudat proces ocupă acum Curtea de justiţie a micului Stat Mecklemburg-Schwerin.

In virtutea unor acte vechi, unele domenii sunt supuse unor redevenţe. Intre altele, o proprietate din oraşul Demen trebue să plătească o dijmă anuală Bisericii şi reprezentanţilor ei. Dijma aceasta e plătibilă în natură, sub forma de 130 livre (65 kilograme) de *Mettwurst*. Acest «mettwurst» e un cârnat deosebit de gustos.

In timpul răsboiului, dijma aceasta a fost abandonată, dar în 1928 Biserica ceru să fie reintrodusă, şi anume şi pe cei trei ani precedenţi.

Tribunalele îi deteră dreptate şi i se şi predară Bisericii cele 390 de livre de cârnaţi. Dar când «dijma» fu gustată, se găsi că e de calitate inferioară. Nu era clasicul «mettwurst» din carne slabă de porc.

Plângeri, expertize, rapoarte. Inspectorii de alimente din Rostock găsiră că toţi cârnaţii conţineau în cea mai mare parte carne de vacă.

Plătitorii dijmei declară că, fiind separaţi de Biserică, nu mai datorează nimic; Biserica răspunde că dijma se plăteşte proprietăţii, nu proprietarilor.

Judecătorii gustă, duşi pe gânduri, cârnaţii şi îşi dau seama că trebue să pronunţe o sentinţă à la Solomon.

MAUR & C°
EXECUTĂ IREPROŞABIL CELE MAI MODERNE DESENURI, CLIŞEE FINE NEGRE ŞI IN CULORI METALOGRAFIE
BUCUREŞTI I. LIPSCANI 11 TEL. 344/10

Campbell a făcut 246 km. pe oră

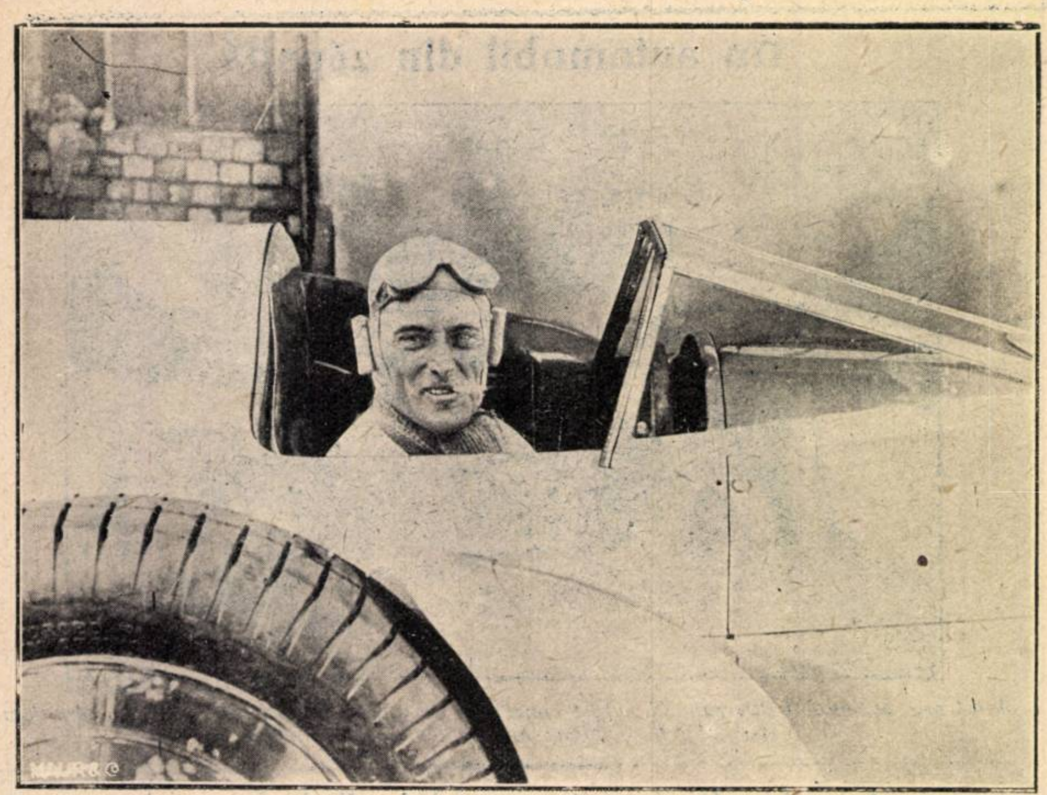

(Photo-exclusivitate Keystone)

Celebrul automobilist Malcolm Campbell a bătut deunăzi recordul de iuțeală cu mașina, făcând 246 klm. pe oră în automobilul său „Napier Blue Bird". Il vedem aci pe Campbell după cursă, la Daytona Beach (Florida).

Scoateți-le dinții!

Dentiștii din Germania au cerut guvernului să silească familiile morților să scoată din gura decedaților toți dinții de aur ce i-ar avea. Aceasta din cauză că în fiecare an se îngroapă în Germania aur în valoare de vre-o 780 milioane mărci (vre-o 30 miliarde lei).

In toată lumea se întrebuințează pe an cam șapte mii de kilograme aur pentru dinți. Și dentiștii sunt de părere ca acest aur să nu se piardă, ci să fie scos din gura morților.

Skiori princiari

Prințul moștenitor Umberto al Italiei și tânăra sa soție la o cursă de ski în regiunea Sestozères (Haute-Savoie).

Când cauți mănuși...

Pe când se proceda, într'o recentă dimineață, la curățirea unui teatru parizian, un domn veni să ceară să i să permită intrarea în sală. Iși reamintea numerele fotoliilor pe cari le ocupase în ajun, și venea să vadă dacă nu va găsi pe jos o pereche de mănuși pierdute de el și cari nu erau la cassă.

Domnul fu călăuzit până la fotolii. O lampă electrică îi înlesni să-și regăsească mănușile... Dar, aplecându-se, văzu lângă mănuși o cartă de vizită pe care o ridică de asemenea. Era a unui domn, și avea câteva cuvinte scrise cu creionul: «Mâine, la cofetăria X..., la cinci».

O cartă de vizită, de sigur, pe care soția sa — singura pe care trebuia s'o suspecteze — nu avusese timp s'o ascundă, căci domnul trânti o înjurătură, mormăi un «mersi», și se repezi afară, desinteresându-se compleçt de mănușile sale, pe cari le lăsă pe brațele unui fotoliu.

Dar luase carta de vizită...

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA «EMINESCU», București , Str. Parlamentului, 2

Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Suprimarea stenografiei

Pare că personalul de stenografie va fi înlocuit, în Parlamente și în alte adunări și consilii, prin suluri de fonografe.

Toți oratorii vor trebui să vorbească dela tribună, spre a se înregistra mai cu înlesnire și mai exact discursurile.

Vor fi reținuți ca stenografi numai doi—trei spre a completa întreruperile și a menționa de cine au fost făcute.

Cum dejunează jucătorii de șah

(Photo-exclusivitate Keystone)

In interiorul unei cafenele din City (Londra) există un club al jucătorilor de șah. Aceștia nu-și întrerup jocul nici când trebue să mănânce. Iată un aspect al clubului la ora dejunului.

Vodă Carol hrănind sărăcimea

Se știe că M. S. Regele Carol II a luat dispoziția de a se împărți în fiecare zi lumei sărace din București pâine și mâncare, ceeace se și face la Palatul din Calea Victoriei. — Iată aci: în stânga: *Oameni săraci plecând cu merindele căpătate. — In* dreapta: *Intrarea în sala Gărzii, unde se servește sărăcimei o masă complectă.*

(Photo „Oglinda Lumii").

GARDA PALATULUI

Mai puțină bae!

Iarăși se dau sfaturi, până și de către unii medici, ca oamenii să facă mai puțină bae, dacă vor să fie permanent sănătoși și să trăiască mai mult.

Se reamintește cu prilejul acesta că acum douăzeci de ani teoria influenței păgubitoare a scăldatului a fost susținută cu mult zel, la Viena, de un om destul de serios: docentul universitar dr. Steiner conte de Pfungen, care își începuse cariera ca asistent la clinica de psichiatrie a profesorului Meynerts și care s'a ocupat apoi cu precădere de bolile interne.

Ca atare a susținut unele păreri cu totul personale din punct de vedere diagnostic și terapeutic, printre cari și axioma că scăldatul ar constitui un mare pericol pentru organismul uman. Astfel, el nu permitea pacienților săi decât cel mult spălarea obrazului, fără a-și spăla și gâtul!

D-rul von Pfungen a fost ferm convins de eficacitatea teoriei sale și nu era nicidecum un șarlatan. Timp de două decenii a avut o clientelă numeroasă din toate straturile sociale. Cu moartea sa au dispărut și părerile ce a propovăduit.

„Ziua economiilor"

In Belgia în fiecare an se sărbătorește o zi «ziua economiilor», pentru a arăta populației puterea economiilor. La această sărbătoare iau parte șase mii de școli primare.

Copiii au depus, spre economie, în anul 1928, suma totală de 1.203.000 franci (cam 8 milioane lei).

In total școlarii din Belgia au depus la bănci economiile lor în valoare de vre-o 50 de milioane franci (peste 300 milioane lei).

Pictură modernă

Un mare industriaș din Budapesta avu dorința ca un pictor celebru să-i facă portretul.

Pictorul, foarte modern, interpretă modelul său în așa mod, încât acesta refuză să primească portretul.

Pictorul nu ceru drept compensație decât o hârtie scrisă de industriaș: că portretul nu are nicio asemănare cu dânsul.

Obținând acest certificat, artistul expuse pânza, cu mențiunea: «Portretul unui criminal internațional».

Din nenorocire industriașul se duse la deschiderea expoziției și văzu pânza, în care găsi deodată prea multă asemănare.

Furios, îl dete pe pictor în judecată. Acesta arătă certificatul, și marele industriaș pierdu procesul.

Temându-se de vreo nouă excentricitate, industriașul preferă să cumpere portretul și, spre a obține hârtia care contribuise la condamnarea sa, dete un alt certificat, cu declarația că opera pictorului are o frapantă asemănare cu originalul...

Bărci cu pânze prinse în ghiață

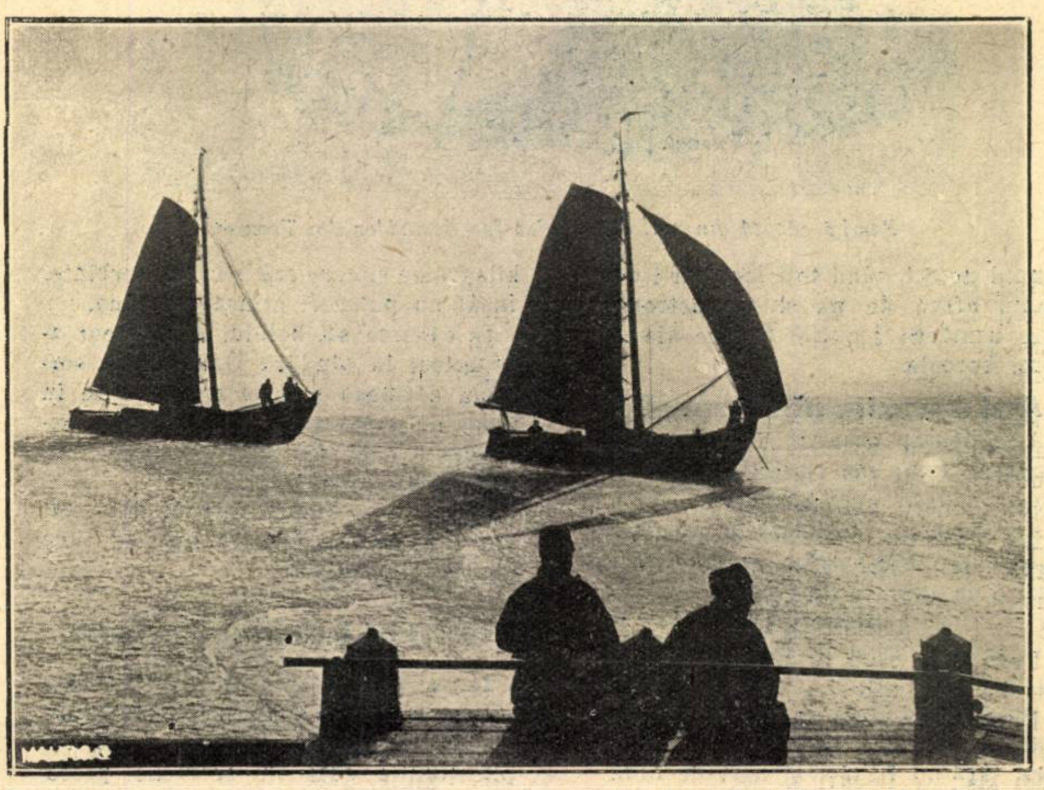

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Bărcile acestea olandeze cu pânze au fost prinse, iarna aceasta, de ghiață, pe lacul Gouw, care face parte din Zuydersee, și nu s'au putut întoarce în porturile lor până nu a început să se desghețe lacul.

Notiţe ştiinţifice

O bombă căzută din... cer!

Panică grozavă în Norvegia. Meteoritul a dat foc docurilor din Tromsö

La redacţia revistei noastre s'a primit un ziar din Germania, cuprinzând un articol senzaţional având titlul şi subtitlul:

«Das Geschoss aus dem Weltraum. Ein Meteorit zündet ein Gebäude an».

ceeace înseamnă:

«Bombardarea din spaţiul sideral. Un meteorit aprinde o clădire».

E vorba de o bombă uriaşă, căzută din cer în portul Tromsö (Norvegia).

Detunătura cosmică a avut loc în timpul nopţii, când toţi locuitorii dormeau, afară de un singur astronom care urmărea jocurile feerice ale aurorei boreale.

Ard docurile din Tromsö!

Astronomul observă în zorii zilei iruperea unui foc ceresc care da impresia căderii unei comete.

Era un bolid incandescent ce se prăvălea spre Observator, şi deodată se auzi o detunătură de violenţa unui foc de baraj de artilerie grea.

Uranolitul căzu la vre-o 20 km. departe de Tromsö.

După o jumătate de oră, cerul se înroşi în regiunea căderii şi se văzură apoi ţâşnind flăcări şi nori de fum.

Bolidul a dat foc docurilor unei societăţi de navigaţie.

Autorităţile şi pompierii au plecat imediat spre clădirea incendiată şi ca de obiceiu au fost arestaţi oamenii de serviciu, bănuiţi că ei au dat foc docurilor.

Astronomul sosi şi el cu sania, denunţând autorităţilor pe adevăratul autor al incendiului, şi graţie lui arestaţii au fost imediat eliberaţi.

Găsirea bolidului

După stingerea focului, s'a găsit sub mormanele de zidărie şi moloz o stâncă enormă, în greutate de câteva mii de kilograme şi care era atât de fierbinte, încât nu putea fi atinsă cu mâna.

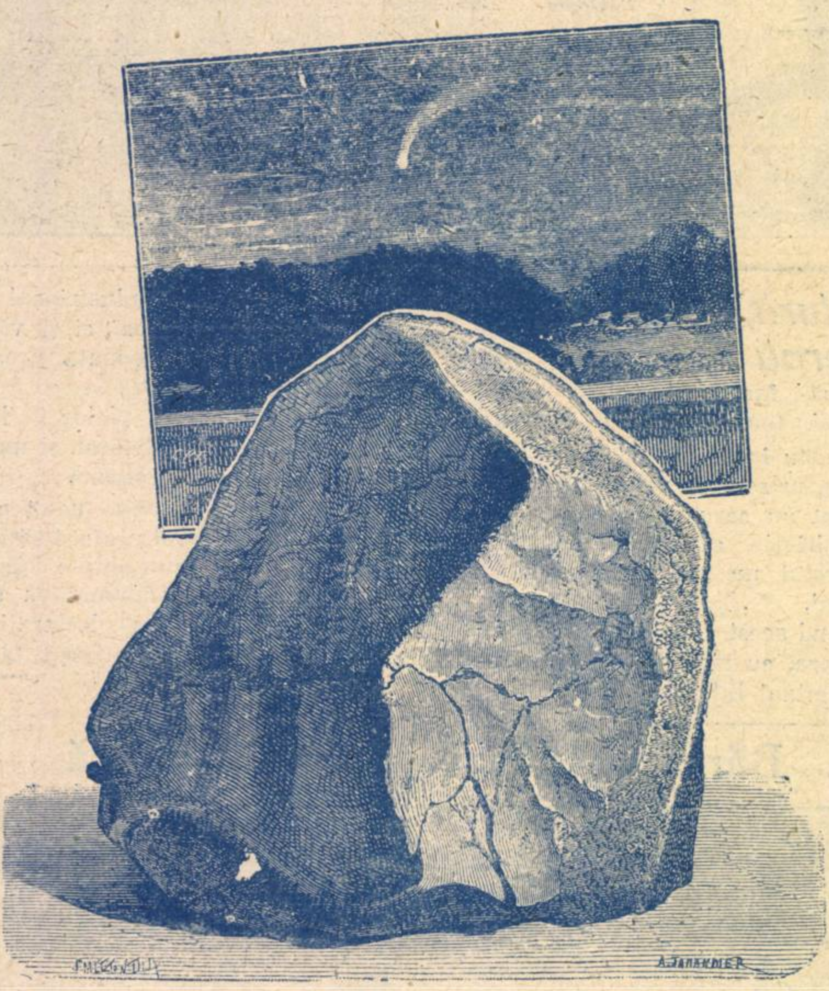

Bombă căzută din cer, care a dat foc docurilor din Tromsö.

In căderea sa, bolidul a prefăcut acoperişul în ţăndări. Oamenii de serviciu dormeau şi s'au trezit brusc în urma detunăturei; ei credeau că a explodat o ladă de praf de puşcă trimisă pentru Laponi.

Incendiul isbucni repede din mai multe părţi. Din fericire, n'a fost nicio victimă omenească.

Ce sunt bombele cereşti?

In revista noastră am publicat numeroase articole şi fotografii de bolizi.

Vom rezuma în cele ce urmează, explicaţiunile date în cronicile precedente.

Intr'o noapte senină, în orice timp al anului, dacă privim numai câteva minute bolta cerească, vedem câte o stea care se desprinde de pe cer şi alunecă drept înainte. I se zice stea căzătoare sau meteorit.

Uneori, aceste «stele» nu cântăresc decât numai câteva grame, şi intrând în atmosferă cu o iuţeală mare, se aprind, şi până să cadă pe pământ, au ars de tot şi rămâne doar cenuşa lor.

Câteodată cad meteoriţi mai mari, denumiţi aeroliţi, bolizi sau uranoliţi, cari pot avea toate mărimile, dela o piatră cât pumnul până la o stâncă mare câ Universitatea sau Palatul Poştelor din Bucureşti.

Se crede că uranolitul căzut în nordul Siberiei acum vre-o 20 de ani şi care n'a putut fi descoperit până în prezent, avea un diametru de aproape 1000 de metri; deci ar fi vorba de căderea unui munte întreg din Cer.

In *«Oglinda Lumii»* din 1930 am descris detaliat tot ce se ştie până în prezent de grozava deschidere a cerului din Tungusk (Siberia).

După calculele astronomilor, meteoriţii pătrund în atmosferă cu o iuţeală mijlocie de 50 km. pe secundă.

Inălţimea la care se aprind meteoriţii, e de 200 km., şi se sting la 80 km. deasupra caselor noastre, deşi ne par atât de apropiaţi.

Bolizii mari cad pe pământ, provocând uneori incendii, cum a fost focul din Tromsö din Ianuarie 1931.

Ieftenirea radiului

Cititorii noştri cari ar cumpăra un gram de *radium*, ar face cea mai proastă afacere comercială de oarece acest element se ieftineşte în fiecare zi, graţie descoperirei unor zăcăminte bogate radioactive în continentul antarctic şi care vor fi puse curând în exploatare.

Inainte de război, radiul era de 1 milion de ori mai scump ca aurul şi doar câteva laboratoare mai bogate şi-au permis luxul să cumpere câte 1 centigram.

Descoperirea minereurilor radioactive din Katagna (Congo) a ieftenit radiul de 1000 de ori. Ţara cea mai bogată în radium e în prezent Belgia.

Companiile americane au închis minele lor, pentru a se ocupa de extragerea minereului african. La rândul lor, minele din Africa vor trebui închise, exploatarea zăcămintelor din al 15-lea continent fiind mult mai rentabilă.

O nouă ieftenire a radiului, în stil mare, este iminentă.

Acum 50 de ani, aluminiul era mai scump ca argintul; azi şi în gospodăriile sărace se întrebuinţează vase de aluminiu.

Ieftenirea radiului va permite medicilor să se poată folosi de acest metal ca tratament împotriva bolilor, între cari e şi *cancerul*.

Dezastrul din Vâlcov

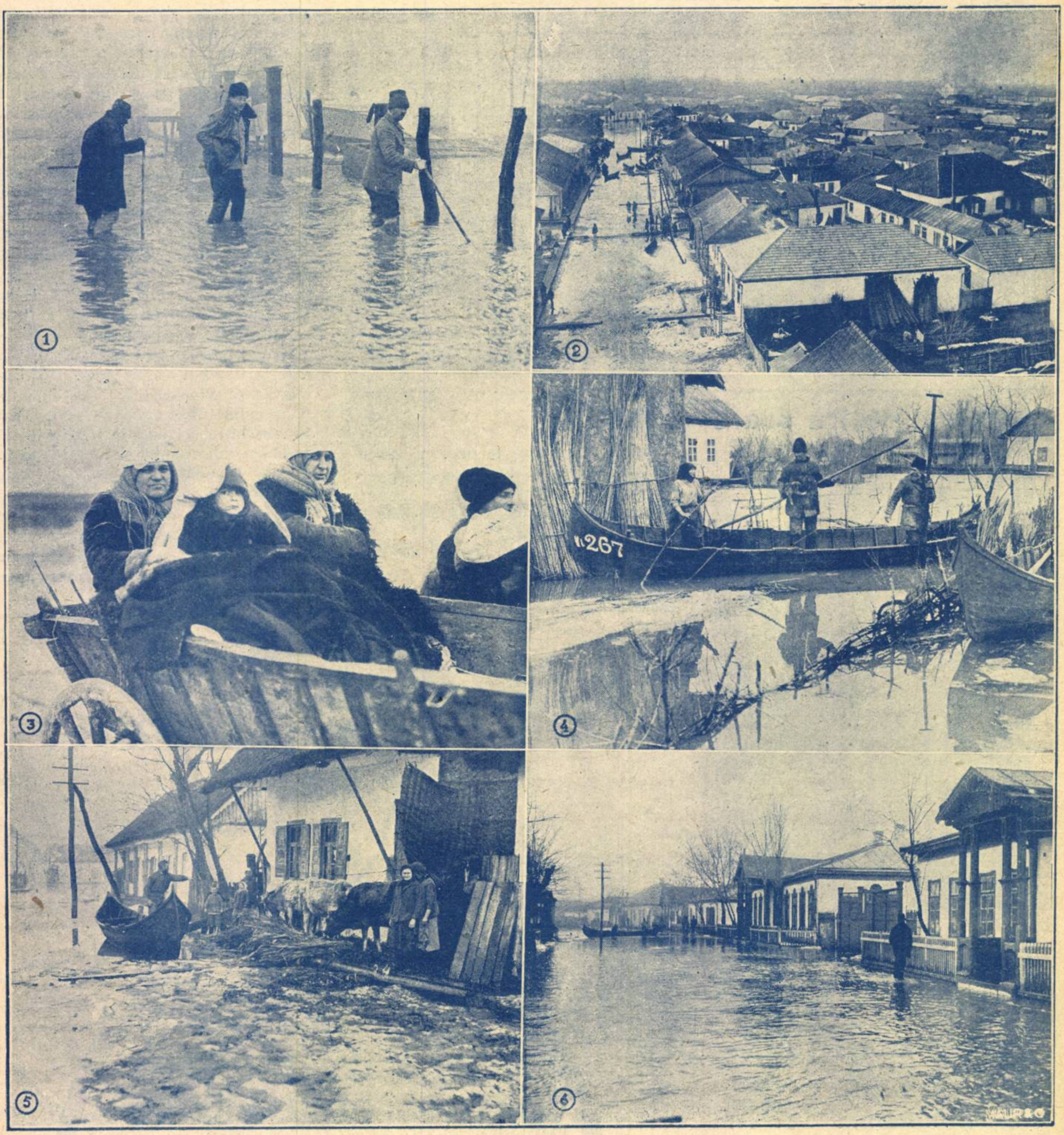

(Photo „Oglinda Lumii").

Fotografii luate la faţa locului de reporterul nostru fotografic: 1. Cum se circula pe jos la Vâlcov în timpul catastrofalei inundaţii (persoana din mijloc este un reporter). — 2. Vederea Vâlcovului cu strada principală inundată. — 3. Refugiaţi din Vâlcov în satul Galileşti. — 4. Gospodării de pescari inundate. — 5. Aspect al unui colţ din Vâlcovul inundat. — 6. Altă stradă din Vâlcov, în care au pătruns apele.

Barba Profetului

Ori cât s'ar decreta separaţiunea Bisericii de Stat, e greu să se lupte contra tradiţiilor religioase ale popoarelor. De aceea Kemal paşa se supune totdeauna uzului ca, la fiecare sfinţire a unei moschee noui, să se furnizeze acesteea câteva fire de păr din barba Profetului.

Nu a surprins deci pe nimeni când s'a aflat că consulul turc din Ierusalim a dat unei delegaţiuni a oraşului Acra fire de păr primite din Constantinopole pentru noua moschee din acel oraş...

...Dar mult păr trebue să fi avut barba Profetului!

Insulă restituită

O mică insulă, cunoscută sub numele de Clipperton şi situată pe drumul care duce dela canalul Panama la malurile Pacificului, la 1.240 kilometri dela coasta occidentală a Mexicului, fusese ocupată în 1858 de locotenentul de marină Le Coat de Kerveguen, în numele imperiului francez.

După câtva timp se instalară acolo nişte Americani şi arborară pavilionul lor. Franţa protestă atunci şi Statele Unite renunţară la ocupaţia lor.

Dar Mexicul puse el mâna pe insulă Franţa protestă din nou. Se recurse la o procedură de arbitraj, care dură douăzeci şi doi de ani. Drept arbitru fu ales regele Italiei.

Acesta s'a pronunţat acum în favoarea Franţei, şi Mexicanii vor trebui să restitue insula Clipperton.

Automobil cu aer comprimat

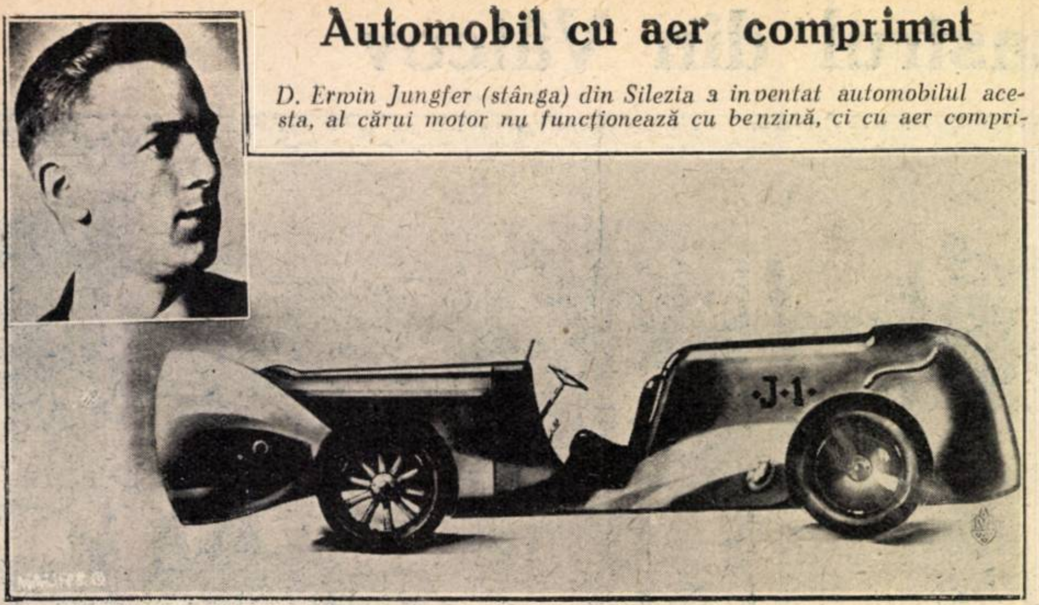

D. Erwin Jungfer (stânga) din Silezia a inventat automobilul acesta, al cărui motor nu funcţionează cu benzină, ci cu aer comprimat şi electricitate. Automobilul va fi în curând experimentat.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Automat pentru soare artificial

AUTOSU
50%
MAUR & C°

(Photo „The New York Times")

Intr'un salon de înfrumuseţare din Berlin s'a instalat de curând acest automat pentru soare artificial. In schimbul sumei de 50 pfennigi (20 lei) automatul procură oricui raze ultra-violete.

Nu-l recunoaşte nimeni...

In metropolitanul din Auteuil (Paris) călătorii văd adesea pe un domn bătrân, corect, drept, cu privirea vagă, cu tenul cam îngălbenit de vârstă, dar cu silueta elegantă. Citeşte un ziar sau priveşte distrat în jurul său, ca aproape toţi pasagerii din trenurile subterane.

Coboară de obicei la Operă sau la Auteuil, şi se pierde în mulţimea care iese din tren...

Şi nimeni nu recunoaşte în acest bătrân anonim una din personalităţile cele mai considerabile din istoria politică a sfârşitului secolului XIX: Alfred Dreyfus.

Şi cu toate acestea se face acum zarvă destulă în jurul piesei d-lui Jacques Richepin «Afacerea Dreyfus»... dar e drept că eroul principal, d. Alfred Dreyfus, nu apare.

Gânduri

Acela pentru care te devotezi, nu e atât de fericit ca acela care s'a devotat.

Maurice Maeterlinck

*

Sclavul devine tiran de cum are putinţa.

Beecher-Stowe

Lindbergh supărat pe reporteri

Colonelul Lindbergh nu are motive să fie mulţumit de presă, cel puţin de o anumită presă lacomă de amănunte asupra vieţii particulare a oamenilor cu vază. El poartă Sâmbetele reporterilor cari l'au urmărit, în momentul căsătoriei sale cu miss Morow, până şi pe mare, şi s'au învârtit, timp de opt ore în şir, într'o sgomotoasă barcă-automobil, în jurul vaporului care ducea pe noii căsătoriţi spre o destinaţie necunoscută.

A trebuit să ţie paznici în jurul casei sale spre a-i împiedeca să pătrundă în ea.

Şi marele aviator nu e atât de supărat pe ziariştii propriu zişi, cu toate că şi aceştia, cum spune el, ar putea face o «meserie mai decentă», cât pe directorii şi editorii de ziare cari sunt adevăraţii vinovaţi. El face de altfel o excepţie între gazetarii serioşi, cari îi pun întrebări asupra unor subiecte technice interesante, şi admiră pe fotografi pentru îndrăsneala şi îndemânarea lor.

Norocul care a favorizat pe Lindbergh în aer şi pe uscat, nu i-a schimbat modestia şi simplicitatea manierelor. E un adevărat erou, pe care succesul nu l'a denaturat.

Nervoşii
mor cu zile!

Aţi observat oare până acum la d-v următoarele simptome premergătoare unei extenuări de nervi?

Iritabilitate, indispoziţie, tremurătura membrelor, nelinişte, ameţeli, depresiune, insomnie, visuri grele, insensibilitate, frică, etc. etc. provocate de sgomot, mirosuri, etc., dorinţa de stupefiante, de tutun, alcool, ceai, cafea etc., vâjâeli, eclipse de memorie sau de limbă, opresiuni? Dacă constataţi la dv. aceste manifestări, in parte sau in total, **atunci nervii dv. sunt slăbiţi şi au absolută nevoe reconfortare.** Nu neglijaţi, pentru a evita tulburări grave ale facultăţilor mintale ca aiurări, etc., slăbiciune generală şi moarte prematură. Indiferent de unde provine această slăbiciune de nervi, **vă invit să-mi scriţi.** Sunt gata să vă indic **gratis şi franco** o metodă simplă care să vă procure o surpriză plăcută. Aţi cheltuit probabil până acum mulţi bani pentru diferite medicamente, cari în cel mai bun caz, n'au avut de efect decât o ameliorare trecătoare. Vă asigur că eu cunosc mijlocul **contra extenuării nervilor dv.** Acest mijloc produce în acelaş timp o ameliorare a dispoziţiunei, a dorinţei de viaţă, a energiei şi a puterei de muncă. Mulţi mi-au scris că se simt ca nou născuţi.

Rezultatele sunt confirmate şi de certificate medicale.

O simplă carte postală şi vă trimit cu totul gratuit cartea în chestiune. Dacă nu puteţi scrie acum, păstraţi acest anunciu.

Ernst Pasternack, Berlin S. O.
Michaelkirchplatz 13.
Abt. 310

Evenimentele politice din Spania

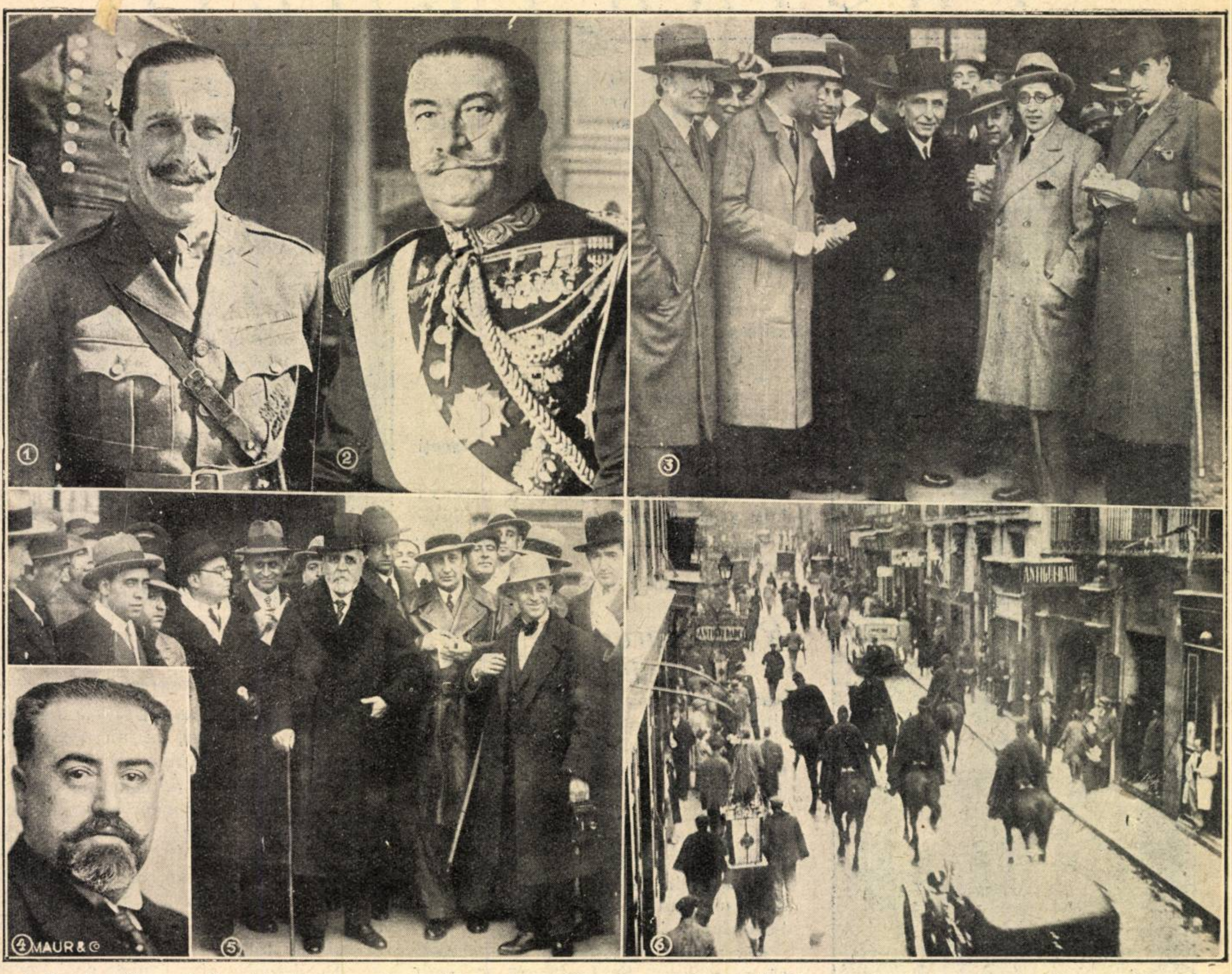

1. Regele Alfons al Spaniei, despre a cărui abdicare s'a vorbit un moment cu prilejul recentei crize guvernamentale. — 2. Generalul Berenguer, prim-ministrul de până acum şi actual ministru de răsboi în noul cabinet prezidat de amiralul Aznar. — 3. Don Melquiades Alvarez, şeful partidului republican, care a refuzat să intre în noul guvern, înconjurat de ziarişti. — 4. Senor Santiago Alba, şeful partidului liberal, chemat la Madrid de regele Alfons cu prilejul ultimei crize, a preferat să rămâe în exilul său din Paris. — 5. Don Sanchez Guerra, fost prim-ministru, părăseşte palatul regal (înconjurat de ziarişti) după ce regele i-a încredinţat misiunea de a constitui noul guvern, misiune care nu a reuşit. — 6. Turburările studenţeşti din Madrid: poliţia şarjează.

(Photo „The New York Times" şi Keystone)

Jurământul şcolarilor

Jurământul şcolilor americane ar trebui introdus şi în şcoalele noastre, atât la sate, cât şi la oraşe. Iată-i cuprinsul:

«Jur că nu voi strica niciun pom. Jur că nu voi scuipa pe jos. Jur că nu mă voi atinge de nici o clădire pentru a strica ceva. Jur că nu voi arunca nici o coajă de fructe pe uliţă sau pe unde umblă lumea. Jur că voi apăra păsările. Jur că nu voi face nimănui niciun rău».

ERNST GLAESER

Contingent
'924

Se găseşte de vânzare la toate librăriile
şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I,
Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poştal se
trimite franco oriunde.

Recordul de iuţeală al unui expres

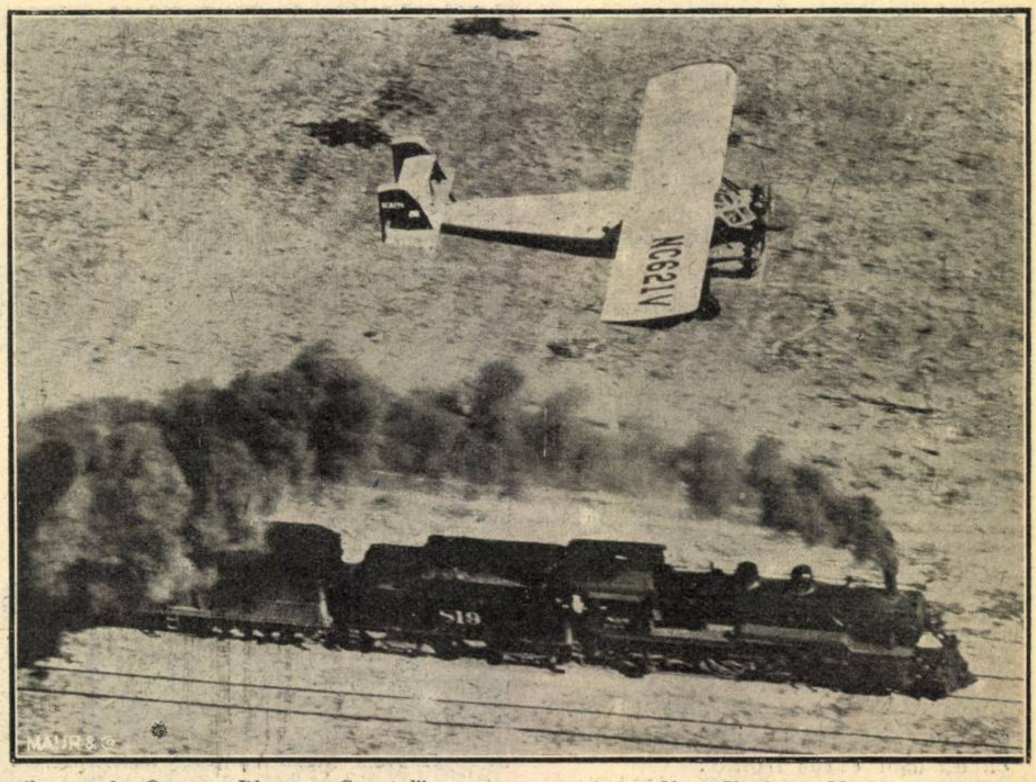

Expresul „Orange Blossom Special", care merge între New York şi Miami, şi-a bătut deunăzi propriul său record, întrecând viteza formidabilă pe care o are îndeobşte. Il vedem aci în plină iuţeală, salutat de un avion care sboară foarte jos.

(Photo-exclusivitate Keystone)

PAGINA FEMEII

Rochie de după amiază

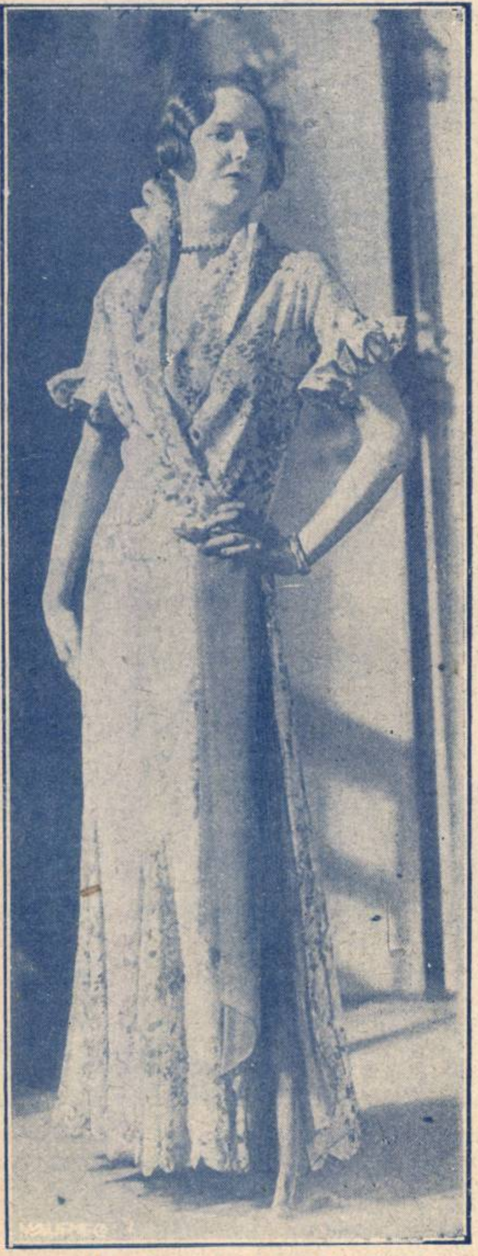

(Photo-exclusivitate Keystone)

Model de stil în voile Georgette cu foi de tafta şi mâneci scurte cu ruje la margine; gulerul Maria Stuart complectează acest interesant model.

A greşit adresa

Un cunoscut croitor de seamă din Paris e foarte dificil în privinţa manechinelor sale. Le vrea înalte, distinse şi frumoase. De aceea le şi alege el-însuşi.

De obicei urmăreşte pe stradă femeile cari i se par că i-ar putea conveni. După ce le desbracă repede cu privirea, le acostează cu o perfectă politeţă. Le expune scopul demersului său şi dacă e refuzat, nu mai ştie cum să se scuze.

De curând l'a turburat mult o fată înaltă şi frumoasă: păr roşu, privire caldă, talia 42.

După ce a şovăit mult timp, s'a apropiat de ea şi i-a propus să accepte un angajament în casa sa.

Frumoasa îl ascultă liniştită. Apoi, când croitorul termină, ea îi răspunse cu un uşor surâs ironic:

— Nu se prinde, amice! Am fost în serviciul d-tale şi m'ai concediat acum trei luni.

Motive feminine

O frumoasă pariziană vru să facă teatru şi se duse la un director.

— Ştiţi să jucaţi în comedii?

— Nu.

— Cântaţi ?

— Nu.

— Dansaţi ?

— Nici.

— Aveţi dessous-uri frumoase ?

— Da, dar soţul meu nu mi-ar permite să le arăt în public.

— Sunteţi măritată ?

— Da.

— Şi bogată ?

— Da.

— Atunci de ce naiba vreţi să faceţi teatru ?

— Fiindcă am o prietenă care va face şi ea. Şi cum o ştiu foarte invidioasă pe mine, mi-ar face plăcere s'o necăjesc.

...Câte nu sunt la fel !

Răsbunarea femeilor

Nu e bine să te joci cu inima femeilor. Mai ales când femeile sunt dintr'o ţară unde simţimintele sunt simple, dar violente.

Intr'un oraş din departamentul Oran (Algeria), două femei maure, de douăzecişidoi şi douăzecişitrei de ani, aflară într'o seară că iubeau amândouă pe un indigen din localitate, un anume Bernani Mohamed, şi avură o explicaţie la fântâna unde veneau, după obiceiul ancestral, să ia apă în burdufurile lor.

Ele hotărâră atunci, cu sânge rece, să se răsbune. Se prefăcură că sunt prietene şi poftiră pe amantul lor comun să ia la una din ele o cafea, sigilând astfel înţelegerea în trei.

Bernani Mohamed veni, bău.. şi muri.

„Miss Rusia“

(Photo-exclusivitate Keystone)

D-şoara Maria Şaliapin, fiica celebrului cântăreţ, care a fost proclamată „Miss Rusia" pe 1931.

Cu mai mult foc!

La repetiţiile unei piese, la un teatru din Paris, spirituala actriţă fantezistă juca oarecum moale, spre nemulţumirea autorilor şi a direcţiei.

Moliciunea aceasta se remarca în deosebi în scena de dragoste din actul al doilea, unde avea să sărute pe gură pe frumosul şi simpaticul june prim.

— Mai înfocat! Mai înfocat! ţipă unul din autori.

Ea deschise atunci nişte ochi imenşi şi, rotunjindu-şi guriţa, explică:

— Aşi vrea şi eu, dar dacă aşi face-o cu mai mult foc, ar trebui să merg până la capăt.

Cele mai perfecte picioare

(Photo-exclusivitate Keystone)

La faimosul Lido din Paris s'a organizat de curând un concurs pentru cele mai perfecte picioare feminine. Iată pe unul din arbitri, făcând măsurătoarea picioarelor candidatelor.

Obiecte cari s'au aflat în mâini ilustre

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Obiectele de mai sus — nu prea arătoase în fond — au o valoare istorică incomparabilă: ele s'au aflat în mâinile lui Frederic cel Mare şi ale lui Napoleon. Acum vor fi vândute la licitaţie, într'un castel de lângă Berlin. Sunt: sus, *flautul pe care obişnuia să cânte Frederic cel Mare*; jos stânga: *două pistoale dăruite de Napoleon generalului Kléver;* jos dreapta: *ceasul de argint, cu capac separat de metal, pe care-l purta Frederic cel Mare. Numai flautul e preţuit la suma de 4 milioane de lei.*

Cum am împiedecat o crimă

Ziaristul german Wilhelm Lichtenberg povesteşte următoarea interesantă întâmplare:

Era la Buenos Aires.

După o călătorie foarte obositoare prin Statele Unite, debarcasem în Argentinia, sincer mulţumit că voi cunoaşte ţara aceasta şi pe locuitorii ei. Reţinusem de mai înainte o cameră la hotelul Buen Retiro. Toate au mers strună.

Cred că unii au păreri prea fantastice despre oraşele exotice. Sunt şi la Buenos Aires automobile-taximetre, se rezervă şi acolo camere de hotel, şi portarii hotelurilor vorbesc până şi nemţeşte, când ţii cu orice preţ. Şi oamenii? Au aproape aceeaş înfăţişare cu cei din Paris, Viena sau Berlin.

După formalităţile — cari sunt egale în toate hotelurile din lume, la sosire — un liftboy mă duce în etajul al treilea. Mi se dase camera 265; dar cred că şi la Buenos Aires directorii hotelurilor încep să numere dela cifra 100. Camera 265 era drăguţă, foarte curată şi avea chiar şi puţin confort.

Voiam să mă spăl întâi şi apoi să

(Urmează în pag. 252)

trag un somn bun. Oboseşti şi în vagoanele Pullman când faci un drum de 48 de ore.

Camera de lângă a mea era şi ea, fireşte, ocupată. Şi vecinul meu părea a fi acasă. Il auzeam umblând cu paşi grei în sus şi în jos.

Sgomotul uniform al acestor paşi începu să mă enerveze. Când eşti singur în ţară străină, devii suprasensibil. Indărătul fiecărui moft bănueşti un pericol.

*

Imi scosesem tocmai haina şi vesta, când omul de alături se opri din marşul său à la John Gabriel Borkman. Auzii cum se deschide uşa de alături şi apoi deosebii — spre marea mea uimire — cum vecinul meu salută pe cineva într'o perfectă nemţească berlineză:

— Uf! Bine că ai venit înfine!

Apoi nu mai auzii mult timp nimic. Făcea impresia că cei doui vorbesc în şoaptă. Era în tot cazul ciudat să aud aci, în catul al treilea al hotelului Buen Retiro, la Buenos Aires, limba mea maternă, şi încă: în jargonul pur berlinez!

Amânai intenţia mea de a mă bălăci în apă şi îmi lipii urechea de uşa de comunicaţie, spre a mai auzi câteva vorbe nemţeşti. Indiscreţia mea era explicabilă, căci de trei luni de zile nu mai auzisem nicio vorbă germană, exceptând pe acelea rostite de portarii de hotel, cari stâlceau limba.

Dar deocamdată nu pricepui nimic din ce se vorbea în camera cealaltă. Prin uşa capitonată pătrundeau doar murmure şi şoapte. Glasul bărbătesc se auzea mai des decât al femeii.

Dar deodată isbucni acolo o gălăgie infernală. Scaune, mese, canapele fură mişcate, trântite. Femeea umbla cu paşi mărunţi, urmată de paşii greoi ai bărbatului. Făcea impresia că ea fuge de dânsul şi că el o urmăreşte.

Şi acum auzii glasul bărbatului. Era un glas brutal, aspru, răguşit, care se răstea la femee:

— Şi când îţi spun s'o faci, nu admit nicio împotrivire! Ai priceput?

Mă speriai şi îmi lipii şi mai mult urechea de uşă.

Intâi femeea nu răspunse nimic, dar mi se păru că aud un scâncet uşor, care venea probabil depe duşumea. Apoi ea zise cu vocea plângătoare:

— Nu-mi cere asta! Nu pot! Eu nu sunt ucigaşă! Nu pot s'o fac! Lasă-l să trăiască!

Germanul scoase acum un strigăt nearticulat. Era un ţipăt groaznic de mânie. Şi deodată strigă şi ea. Sguduitor, par'că ar fi implorat ajutor.

Dar lui nu-i păsa de disperarea ei. Dimpotrivă.

Acum părea că femeea suferă şi dureri trupeşti, căci strigătul de ajutor deveni un geamăt de durere. Gemetele acestea se opreau din când în când, dar reîncepeau apoi şi mai violent.

Incercând să reconstruesc situaţia după constatările mele acustice, avui impresia că bărbatul bate pe femee. Cu toate că nu auzeam loviturile, nu mă îndoii nicio clipă că alături se maltratează o femee.

*

Mă gândii dacă n'ar trebui să-i viu în ajutor; îmi reamintii însă că un globtrotter rutinat îmi spusese că legea supremă în ţară străină e să nu te amestecei niciodată în treburile altora! Străinul plăteşte altfel totdeauna oalele sparte. Cele două părţi adverse se unesc în cele din urmă contra lui. Mă hotărâi deci să mai aştept.

Era însă din ce în ce mai greu să fac pe indiferentul. Căci auzii acum din nou glasul brutal al bărbatului:

— Ei, ţi-ai schimbat părerea? Eşti mai supusă acum? Da? O vei face? Uite... din sticluţa aceasta, câteva picături în cafeaua lui... şi Mister Walpole va dispare. Ei? Pot să mă bizui pe tine?

Aşteptai. Acum trebuia să aflu dacă bărbatul reuşise s'o convingă pe femee. Ce va răspunde ea?

Şi răspunsul veni imediat. Era un «nu» clar, lămurit.

Acum mă aşteptai la ceva grozav. Dar urmă o tăcere ciudată. Şi după o pauză lungă răsună iarăşi glasul criminalului, dar de astă dată mai stăpânit, aproape năbuşit:

— Bine. Cum vrei. Nu pot să te silesc să îndulceşti cafeaua acestui Walpole. Nici n'o voi face. Nu, nicio constrângere. Dar de hatârul tău va trebui să fac un mic drum. Da! Bănueşti unde? Foarte aproape. După colţul străzii. Tot nu ghiceşti? Nu? Ei bine, ca s'o ştii... la poliţie. Acolo se interesează toţi de tine! Şi încă foarte insistent! Mai ales când le voi spune că tu ai fost aceea care a dat gata pe senatorul Gray...

El tăcu, desfătându-se probabil de groaza sărmanei fete. Apoi întrebă liniştit:

— Ei? Ce zici? Să mă duc?

— Nu! Nu! Nu! strigă ea.

— Atunci... iei sticluţa? Da?

— Da! gemu ea şi repetă sdrobită: Da! Da! Da!

El întrebă acum rece:

— Şi când te duci la Walpole?

— Chiar acum, zise ea, — şi o auzii îndreptându-se încet spre uşă.

Acum nu mai puteam să stau liniştit! Nu mai era chip. Trebuia să fac ceva spre a împiedeca o crimă.

Eşii repede în coridor şi mă dusei la uşa No. 266. Avui şansă. Cheia era pe din afară şi fata nu ajunsese încă la uşă.

Intoarsei de două ori cheia în broasca dela No. 266 şi o luai cu mine. Acum amândoi erau prizonieri în odae. Coborâi repede scările şi mă dusei, deabia răsuflând, la portar. Nu putui scoate niciun cuvânt...

Telefonul sună în camera portarului. Eu îl apucai de braţ şi îl conjurai să mă asculte întâi pe mine. Iritat cum eram, nu putui vorbi decât nemţeşte, şi constatai că omul nu pricepe niciun cuvânt din ceeace îi spuneam fără şir. El dete doar din cap şi îşi liberă braţul spre a putea vorbi la telefon.

După ce ascultă o clipă, zise:

— Cum, Sennor Wegener, nu puteţi eşi pe uşă? Cum? V'a încuiat cineva pe din afară şi a scos cheia?

Şi imediat strigă unui om al hotelului:

— Descue uşa No. 266 cu cheia de rezervă! Renumitul actor german Paul Wegener nu poate eşi din cameră. Şi-o fi permis cineva o glumă proastă.

Omul alergă la ascensor şi se urcă. Un moment rămasei înmărmurit şi învârtii, zăpăcit, cheia în mână. Apoi întrebai pe portar:

— Ia spune... să fie adevărat că alături de odaia mea locueşte actorul german Paul Wegener?

— Da, da, Sennor, zise portarul cu mult respect, chiar d. Paul Wegener.

Şi cu mâna întinsă îmi arătă un afiş atârnat în hall. Citii aci că trupa germană a directorului Urban dă reprezentaţii la Buenos Aires şi că steaua trupei este Paul Wegener. Se juca în seara aceea o piesă de Edgar Wallace. O piesă criminală de sensaţie, intitulată: «Femeea care a ucis».

Când Paul Wegener fu apoi liberat din închisoarea sa şi se coborâ în hall, mă prezentai lui şi îi lămurii toate. Iar el mă informă râzând că făcuse cu partenera sa repetiţia unei scene care nu ieşise destul de bine la repetiţia de dimineaţă.

Extraordinarul roman

EVREI

în

Lanţuri

s'a tradus în toate limbile mondiale

Tirajul total în număr de

600.000

exemplare înseamnă un

SUCCES MONDIAL!

Câteva din aprecierile presei internaţionale

Berliner Lokalanzeiger

Romanul e plin de sensaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.

Hamburgischer Correspondent:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

Daily News:

Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irianda:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:

Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găseşte la toate librăriile şi la
Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Jocuri şi acrobaţii în zăpadă

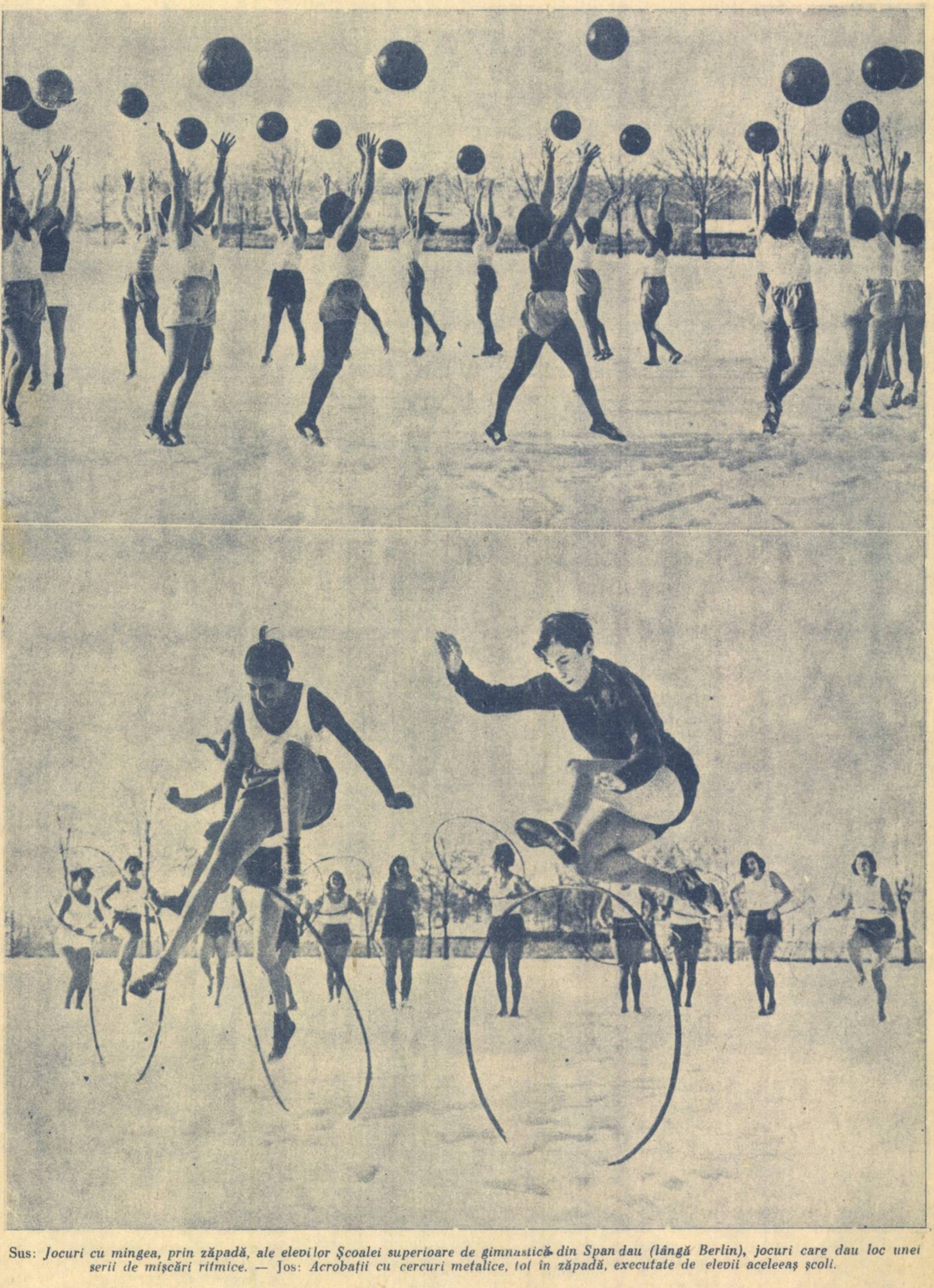

Sus: *Jocuri cu mingea, prin zăpadă, ale elevilor Şcoalei superioare de gimnastică din Spandau (lângă Berlin), jocuri care dau loc unei serii de mişcări ritmice.* — Jos: *Acrobaţii cu cercuri metalice, tot în zăpadă, executate de elevii aceleeaş şcoli.*